

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVIII.

CHICAGO, 15. LISTOPAD 1906.

Číslo 11.

POHÁDKA O SKROTLÉM DRAVCI.

Napsal Al. Janda.

O dravém ptáku, který skrot',
vám pravou povím zvěst:
Měl tuhý zobák — jeho hrot
rozklofal dráty o překot,
když někdy ve klec vsazen jest.

Ba bylo líp. — Což víte vy
dnes pravém o boji,
v němž není chvilky úlevy,
kdy s pokřikem i se zpěvy
se chasa v pole vyrojí.

To uznáte a také již
vy nebudete znát.
vy klidně jděte v onu říš,
kam toužili jsme kdys a v níž
my o vstup musili se rvát.

Ten dravec skrotl. — Dost má sil
a tuhý ještě spár,
však čemu pro boj vycvičil
se kdys, jen dělá v kratochvíl,
rád hraje si, ač dost je stár.

A jaká on měl pářata,
to bylo na odív!
Já zřel je v boji zat'ata,
když hájil si svá mlád'ata —
mělt' věru mnoho škůdců dřív.

Vy v kratochvílné turnaje
jen chystáte se dnes
a hudba vám k nim zahraje,
vy v eizi jdete ve kraje
jen pro zábavu, žert a ples.

Nu, pokoj s vámi! — Možná též,
že přece lépe tak,
vždyt' bolestná to byla řež
a často vysmály se Lež
a Bezpráví nám drze v zrak.

Zrak seslábl mu — to je žel,
kdo tím se nezkrotí?
On, který v slunce kdysi zřel,
dnes nerozezná, nepřítel
když časem mu též lichotí.

A jaké on měl perutě!
znal létat jako šíp,
neb u výši tkvít nehnutě
jak pravý král. — Jen napnutě
zvěst slyšte z dob, kdy bylo líp.

Však bít se, hoši, jako my,
pro vše, co svato jest,
a proti dětem Sodomy
mít zbraní čisté svědomí,
když zloba zbraní jich a lest:

Však každému přec nesvědčí
jen kratochvíl, neb klid,
on ochabne v svém bezpečí
jak onen pták. — Hle za řeči
jsem téměř moh' naň zapomnit.

Čím hrozil kdys, tím baví dnes
i škůdce bývalé.
Jej nechť lapit do želez,
však tleskají mu, by se vznes',
ne k boji, leč jen k pochvalé.

On pyšní se, když chvála zní —
a mně ho líto tak,
neb vidím, vidím k tomu dne,
kdy zcela v hrách svých sevšední
ten kdysi dravý, hrdý pták.

On nevidí, že opodál
vzlét nových ptáků tlum.
Jej měl by vésti jako král,
až bouřlivý by vítr vál,
s ním spojit perutí svých šum....

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Nám starati se třeba i o své budoucno a to budoucno naše cele záleží právě v té naší mládeži, našem dorostu. Všichni víme a přece nestaráme se všude o tělocvičné školy naše, tak aby vyhovovaly, nejen pokud vlastních místností se týče, ale i sil učitelských. V tom ohledu šetrnost všeliká rozhodně není na místě, jako každý dollar k cíli tomu věnovaný zúročí se, lépe nežli na bance.

Od posledních závodů Župy Střední uplynulo již pět měsíců a dosti času bylo tu, aby všechny závěrečné práce dokonány byly. Leč u nás vloží

se některé povinnosti obyčejně i v ruce bratří nespolehlivých a ti postarají se již o to, aby celkový úspěch a dojmy ze závodů nám pokazili. Dle stanov N. J. S. všechny ceny a diplomy vítězů udíleti se mají hned po závodech. Ceny došlé k závodům od V. V. sice hned rozděleny byly, však po diplomech přeborníci z posledních závodů marně se shánějí až dosud, a my dostáváme dotazy, kdy že zaslány jim budou. Za povšimnutí stojí, že tři dny po závodech v účtech V. V. byla položka: za vypsání diplomů br. V. V. tolik a tolik. Od času toho dvacet týdnů uplynulo a práce již zaplacená dokonána nebyla.

Veliký byl ten rozmach myšlenky sokolské a mohutně vyzněl zájezd všeho Sokolstva ku bratřím Chorvátům a veliké chystá se dílo sokolské v naši máti měst ve zlaté Praze slovanské roku příštího. My tedy chyběti u příležitosti té významné nebudeme po rozhodnutí našeho V. V., jako zástupce naší N. J. S. Sbor new yorský se již činí a také tamní sokolky nezůstávají pozadu, také v jednotách jiných a Župách našich hotoví se naši k této nové práci a od slov záhy k činům přejíti se má. Tak se to patří a my jen s radostí nelíbenou uvítáme každý počín dobrý a společný.

V Čechách přímo a nepokrytě zdůrazňuje se a v Č. O. S. dávno bylo usneseno, že za účelem reklamy označovati se nemají různé výrobky jmény sokolských zakladatelů a činovníků, předáků vůbec, jako jmen jejich nemá se používati k označení a pojmenování těch kterých jednot. My pak tady v Americe, jakobychem toho ani neznali, ba sběr náš místní honosí se jmenem tak skomoleným, že nelze takřka ani vyslovit, není ani české, ani slušné a tím méně vhodné, když pouhé označení Tělocvičná Jednota Sokol Cedar Rapids dávno by postačiti mělo. V Čechách se nám již k vůli tomu několikrát vysmáli, ale sám d'as ví, my stále tkvíme na starém.

Často slyšíme otázku: "A kdo vlastně vynalezl tenhle foot-ball? Kterému národu máme býti 'povděční?'" A na otázku tuto podává zajímavou odpověď Mr. Stewart Cullin, jenž hrál věnoval právě tolik pozornosti, co věnoval Edison elektrině. Ve svém pojednání o původu foot-ballu praví: "Svět sportovní bude zajisté překvapen zprávou, že původci foot-ballu jsou — Číňané. Staré kresby nám představují, kterak čínský vladař hraje 'kopanou' se svými ministry, v kteréžto hře po celodenních starostech o svoji říši hledal tělesné i duševní osvěžení. Foot-ball hrán byl v Číně již v dávných dobách a bylo hry té používáno pro vydatný tělesný výcvik vojska. Z Číny dostala se hra tato do Japanu odkud během doby rozšířila se po celém světě."

č.

"Jedině tam jest trvanlivý pokoj a pokojnost, kde vládne skutečná, přirozená většina," tak napsal kdys Havlíček a u nás ve sborech našich, kde rovná práva jsou všech bratří i sester měli bychom slov těch si zapamatovati, třeba nám tu aneb jinde zrovna rozhodnutí většiny nebyli po vůli. Právě v tom jeví se cnosti naše, kde dobrovolné podříd'ujeme se kázní dovedeme podříditi i choutky své rozhodnutí většin. Stala-li se chyba nějaká není dobře hned se vším seknouti, ale o odstranění chyby takové usilovně, přesvědčivě a poctivě pracovati. Jedině v tom jeví se činovník opravdový, který dovede vytrvati, jehož

nezalekne hned tak nesnáz nějaká, jako nedovede tak snadno srovnati se svým svědomím, aby celek snad trpěl k vůli němu a rozdílnému jeho náhledu.

Stanovy naše jsou zákony naše a ty platí pro nás pro všechny. Jestli žádáme dokonalost, ladnost pohybu i přesné držení těla při všech našich veřejných vystoupeních od členstva evičického, žádáme tak i od těch straších jsou-li s námi na pochodu při sletech našich a závodech. Právě ti starší vytknouti měli by si požadavky přísnější a mladším býti vzory. Tím vzestup kázně se jen uplatňuje, chut' k práci i v dorostu nabádá a celek pak prospívá, když všichni jeho jedinci se činí.

Na jiném místě uveřejňujeme několik upřímně míněných slov k sokolům západním a přejeme si z hloubi srdce, aby slova ta přijata byla s touž upřímností, s jakou byla napsána. Panovalo-li nějaké nedorozumění, máme pevně za to, že vše zavinené bylo předně liknavostí, a na druhém místě nepochopením stanoviska těch, kdož rozhodovali jinak, nežli jsme my očekávali. Stává se často, že dobře míněný čin, dobře míněné slovo bývají jinak vykládány — jinak pochopovány — a tak často vyvolána jest hořkost mezi dvěma pracovníky, kteří měli stejný cíl a dobrou vůli prospěti celku, ale volili jiné prostředky, jiné cesty. I kdybychem v hloubi duše své přesvědčení byli, že byli jsme v právu — přec jenom zájem a prospěch celku neměli by trpěti. Podaří-li se listu našemu, aby v tomto tak důležitém podniku sokolové podali si ruce k společné práci, bude nás v další obtížné a nevěčné práci siliti vědomí, že přece jen časem nevoláme k sokolům našim nadarmo!

č.

Představujeme si sdružení naše jako jednu velikou rodinu, kde všichni snažíme se pracovati k jednomu společnému cíli. Náhledy jednotlivců mohou se různiti — ale to nemělo by nikdy do řad našich zanéstí sítě nesvárů. "Cesty mohou býti rozličné," ale má-li br. A. o věci jiný náhled, než bratr B., neodbývejme náhledy br. B. posměšnými poznámkami, nebo drsnými slovy. Vždyť kdybychem klidně, při chladné rozvaze jeho důvody vyslechli, kdož ví, zdali bychom mu nedali za pravdu? Nehrajme si na neomylné. Vykoná-li jednotlivce, neb sbor něco, s čím nesouhlasíme, nepodkládejme jim hned nějaké nekalé úmysly neb pohnutky. Možná, že vůle, prospěti celku, byla dobrou — jen cesta nebyla správně volena. Vyřizujme veškerá, v našem středu povstala nedorozumění klidně, s rozvahou, s důstojností mužů a uvidíme, že často tam, kde jsme se rozčilovali, hašteřili, a na vzájem podezřívali, nestávalo k nepěkným zjevům těchto žád-
ných příčin. Mějme vždy na mysli společný cíl,

tužby, krásný účel jednot sokolských a nedopustíme, aby naše osobní libůstky, nálada, choutky, naše slabosti tento cíl, tyto tužby a nad jiné důležité záahy Sokolstva poškozovaly. č.

Jest přece zcela přirozeno, že v každém našem sboru, v každém spolku českém a každé jednotě, každý člen a každá členka, platí-li si své příspěvky správně i jinak koná povinnosti své má právo voliti a do správy celku zasahovati. Tam však kde členstvo se různí, kde hlasuje se podle tohoto co se zaplatilo, kdežto vlastní správa tělesa zůstává po leta v jedněch a těchže rukou, protože druhých členů o nějaký cent více složili, tam o celkovém vedení a podniku národním nemůže býti ani řeči. Omlouvat pak takovýto soukromý ráz tím, že nynější soukromé vedení jest správné, jen ty lide plat' a hubu drž, jest směšné čili jak již Havlíček o takových a podobných věcech psával, všeliké třídění ztracuje: "Jestli vůbec úplná rovnoprávnost všech lidí, politická a všech jednot jest věc žádoucí, není na druhé straně nic tak špatného, abychom řekli demoralisujícího, jako dělití občany zrovna na několik tříd, podle toho jak platí. Takoveto zřízení musí vésti k největší občanské nemravnosti a zkaženosti, k rozepřím, nenávistem a sočením jedněch proti druhým."

Jistý sbor sokolský v Chicagu pořádal v měsíci říjnu veřejné cvičení a nemalým podivením naplnilo nás, když spatřili jsme v bohatém a jinak dosti pečlivě sestaveném programu číslo: "Cvičení kůžely se zpěvem." — Domnívali jsme se, že cvičitelové naši mají dnes již aspoň tolik vědomosti, aby věděli, že cvičení kůžely, když si je cvičenky zpěvem provázejí, jest nanejvýš namáhavé a proto škodlivé. Chceme-li cvičení provázeti zpěvem, at' jest to nanejvýš nějaká krátká, lehká rej, , rejovité nastoupení k prostným, ale kde paže vykonávají namáhavé pohyby, tam spojovati cvičení takové se zpěvem jest velkým prohřešením se proti tělocvičné hygieně, což věděti by měl dnes již každý, jemuž svěřena jest péče a tělesný vývin mládeže! V naší zprávě z Turnfestu v Indianapolis zmínili jsme se o jednom cvičiteli, který se též podobným cvičením zaskvěl a dostalo se mu za to rozhodného odsouzení od všech odborníků, kteří cvičení toho byli svědky. Kdyby si byl br. cvičitel, jenž cvičení sboru zmíněného vedl, zprávu onu přečetl, pochybujeme, že by se takového poklesku byl dopustil. Při namáhavém cvičení, jakým jest kroužení kůžely, jsou plíce dosti vydatně zaměstnány a netřeba ještě k vůli zvýšení efektu týrati je zpěvem. č.

Umění jest sice krásná věc, ale v New Yorku postavit si nějakou vzácnou sochu z mramoru, před-

stavující bohyni, aneb ženu bez šatu, ženu nahou, aneb vystaviti někde obraz, který by se pověstnému Anthony Comstockovi, takto náboženskému ztřeštěnci a udavači nelíbily, bylo by hned zlé. Nyní pak, když byl již opatřil kdys sfinx v parku životkem, dělá chlapík i do záchrany mládeže a zachování ji ve vši počestnosti a mravnosti. Nebylo by dobře, aby dal pozatýkati děti, když se koupají a po těle svém se vzhlíží? A což, aby dal sebrat matky, když dítky kojí, protože těla část svého odhalují, aneb ty chudší ženy, jež mají na lítku v punčošce nějakou tu trhlinu, když šat nadzvednou, chtějíce přes kaluž. Věru nebylo by hůře všeho co ten zbrklík na záchranu mládeže nyní prý podniká a dělá biblí třímaje. Takovýchto pár potrhých lidiček a Amerika před celým ostatním světem bude ještě více sesměšněna a její chudinké umění teprve terčem vtipů.

Těšíme se vždy tomu, když ten aneb onen sbor, jenž druhdy býval s námi opět v kruh mocné naší jednoty se vrátí, jako těšíme se, když nové sbory povstale přichází k nám a s námi společně pracovati hodlají. Podivně však vypadá a s důsledností sokolskou asi sotva souhlasí, když sbor jeden týden rozhodne pro přistoupení k N. J. S., aby hned v týden následující usnesení své zrušil, proto že prý kdysi před lety, když chtěli evičitele župního nemohli jej dostat. Protože včera přišlo a dnes by mohlo přšet zase, bude nejlépe, když nebudeme jako včera pracovat, když nebudeme dělat nic. Znamenitá logika, tím znamenitější, že vyšla od členstva evičiího vedením těch, kdož o sokolské eti mají takový pochop, že účastnit se někde za peníze "boxu" aneb jinému zápasu pod eizím jménem a ještě cizější fangličkou jest jednoduše buřt.

Zdá se, že ve staré vlasti působí na střízlivé pozorovatele ony tak zvané "národní manifestace" právě těmitěz dojmy, jako ty "důstojné národní slavnosti" v české Americe. O letošních oslavách Husa a Havlíčka v Čechách uvažuje br. Kukaň v pražském "Sokole" takto: "Zevně ruch, sláva, kadidlo, ale lid při těch oslavách nic necítí, přednášky vyslechne jedním uchem, aby druhým opět je vypouštěl, a do přednášek z pravidla jenom hrstka těch uvědomělejších se dostavuje, kdežto ti ostatní, indifirentní, neuvědomělí, pro něž přednášky v první řadě se konají, zde chybí. V novinách provádí se hluk, všecko se vynáší, počet účastníků několikráte násobí, vybájí se také slzy v očích posluchačů, dojatých slovy nadšenými výmluvného řečníka — zkrátka: obrovský dojem učinila přednáška, měla veliký mravní výsledek a o to zásluhu má ta která strana politická, která se chvástá, že postupuje ve stopách Husových, Havlíčkových. Je-li na světě o

jednu lež více či méně, co na tom? Na obelhávání jedněch druhými jsme zvykli. Na světě budou vždycky dva druhy lidí: jedni, kteří, aby dosáhli splnění svých sobeckých či etizádostivých cílů, musí jiné klamati, a druzí, obmezení neb důvěřiví, nezkušení, kteří klamati se dají. Rafinovaní chytráci a obmezení, důvěřiví dobráci." — A v Americe? vydáme spousty peněz, jen aby "mravní výsledek" (!) byl zajištěn — a na slavnostním místě pak ten "mravní výsledek" musí se kdesi v koutku hanbou krčit před zjevy, které zase zajistiti mají výsledek finanční. Hlouček řečníky poslouchá a dvě třetiny účastníků baví se veselým hovorem o rybaření anebo obléhá hlučné nálevny. Ale řekne-li se pak lidu, že to bylo vše "náramně povznášející", "důstojné", ký div, že následující oslava má tentýž "důstojný" a "povznášející" ráz!

Jak směšnými se činí někdy i spisovatelé na slovo vzatí, jak škodí si, když začnou na dištanc o něčem, co neznají, však rádi by světu namluvili, že z vlastní poznali zkušenosti. Tak hle, spisovatel český Herites, jehož vždy si vážíme, napíše o té české Americe a těch nových spasitelích našich — sic — "očistových" a jiných, že nebýt jich v době poslední již bychom tu Čechové američtí snad ani nebyli, ba co více ti "noví" se nám postarali o veřejné knihovny, čítárny v těch kterých větších městech atd. atd. Zdá se, že v Čechách postačí pouhé přijetí do New Yorku, zájezd k vodopádům Niagarským, Clevelandu, Detroit, Chicagu a Omahy, několikahodinový pobyt zde a pár minut tam, aby již vědělo se o té prožlукlé Americe všechno všecko. Vždyť k tomu stačí "bystřejší rozhled, stačí zkušenost někde na šalandě" a již se píšou o nás a našich věcech celé knihy a la Wagner, a nyní žel, i Herites. Jak spolehlivé jsou pak úsudky takové, Heritesa zvláště, stačí uvedeme-li, že píše o našich veřejných knihovnách a **ani v jedné nebyl**, nemohl býti, protože, inu protože, jemu stačilo provezení se v kočáře, banket s těmi svými "pány" krajany a pouhá za oznámku koupená a v celém balíčku poslaná informace na šos se mu přilepnuvšího krajánka. Sám toho asi moc málo v tom ohledu vyzoroval. My jsme prosím již v roce 1885 z Chicaga psali "Národním Listům", později i "Hlasu Národa", ano i sestavili 1890 dějinky českých spolkových i veřejných knihoven, zejména o veliké zásobě českých kněh ve veřejné knihovně chicagské, kde již tehdy dosti bylo pěkných kněh českých i jiných ne zrovna cenných a čtli se tak, že **Čechové za prvé platili čtenáře** v celém Chicagu i jinde, ano četli jsme tam sami i práce Heritesovy. Dějinky ty illustrované uveřejnili jsme tehdy v "Domácnosti", jež i do Čech jde, ano v kněhkupeckých kruzích tam se znalo, dobře znalo o Chicagu i jiných českých osadách, a jak Dr. Wišteínová v "Času" napsala,

věděti se muselo již vzhledem na mnohé ty české doplňky. A tak jako s těmi knihovnamí, tak i jiné jsou ty informace jednostranné páně Heritesovy, jemuž patrně americký dollar zlatý více lesknouti se zdá, protože zde jich jest více, nežli tamhle a čím ten kov lesk jest větší tím, podle jeho úsudku v "Máji" vyšší a lepší jsou snahy. A tak v poslední době ráčilo se k nám milostivě vzhlednouti! Nu proti gustu žádný dišputát, ale nežli podruhé se bude psáti o Americe a těch našich potřebách, snahách sokolských a věci naší, trochu lepší informace a na místě pravém neuškodí.

Tyrš nám velí: "Zachovávatí národ svůj při té jarosti všestranné, která národům nedá odumřítí, při té síle stálé a svěží, při té ZDRAVOSTI TĚLESNÉ, DUŠEVNÍ a mravní, která nižádné zkáze vzniknouti nedá a tím žádnému stanutí, žádnému zpátečnictví, tomuto nejhoršímu ba vražednému zločinu na národech páchanému." A proto vyjímá se v listě sokolském pak prahanebně, když může se napsati, že proto, že lid šálí, bulíkuje a podvádí český šarlatán, že lépe jest, nežli jen aby Američan a jiný prováděl, pohrávaje si se zdravím lidským, největším to pokladem člověka. Kdo takto píše není sokol, není člověk upřímný a nemůže s lidem svým mysletí dobře tam, kde všem nám záleženo býti má na zdravoti našich vůbec tělesné i duševní. Proto tužíme těla svá a mysle, abychom nedali nikomu a tím méně všelikým "vlasteneckým" humbukářům kaziti zdraví svých. Nemůžeme přece dovolit protože trochu obarvené vody s bezeenným kořením pod českou firmou se prodává za dollar láhev, v ceně vlastní asi desíti centů, láhev v to čítaje, aby směl nám a našim leckdo beztretně prodávati. Jako nemůžeme si srovnati proč by měl dětem našim podáván býti uspávací prostředek opium obsahující, který je oblbuje a ničí hned v kolébee, zdraví jejich podkopává, protože prodal nám bezcitný upír, jenž náhodou na láhev takového letkvaru dal český "vlastenecký" nápis. Mluvíme tu povšechně a o všech humbukářích toho druhu vůbec, českých i nečeských a po celou dobu naší v pořadatelstvu dali jsme si na tom záležitosti, abychom příkazu Tyršova věrní, dbali i v tom ohledu zdravoti lidu našeho, poukazující právem na vše co klamně a na zisk jednotlivců vypočítané. Či myslíte opravdu, že tam kde na dištanc se šmahem léčí, kde podle vody koňské choroby ledvin lidí za tolik a tolik dollarů se rozpoznávají, čili tyto dollarý přímo lidu našemu z kapes se běrou, kde slibuje se vám vyléčení souhotin, kde žaludeční neduhy všechny šmahem hořkou kořalkou se odstraňují, nádory různé universálním mazáním pouhým správi a jakékoliv bolení hlavy jedem prudkým acetanilidem, srdeci záhubným v oplatkách vykuríruje — že není humbuku protože provádí se pod "vlaste-

neckou" fangličkou tady a onde nějakým tím přispěvkem na podnik národní zamazati se hodlá. Hluboce museli bychom klesnouti ve věci naší, prospěch celku na zřeteli majíce, kdybychom nevarovali, nepoučovali a nenabádali, jakž povinností naší, již tak mnohý otrok pána svého za zvuku dollarů a z příčin osobních se svědomím svým pocuchaným srovnati marně se namahá. Dnes kdy zákony vládní, zákony mnohých jednotlivých států o výrobu čistých, nepadělaných léků a potravin usilují a různé triky špekulantů všech i humbuky budou pronásledovati i označovati podán důkaz u nás na ten čas nejlepší, pokud jsme o věcech těchto na uzdravení lidu svého měli pravdu i ujišťujeme ty bratry a sestry, již takto zjevně "business český" mají na starosti, že i ten se bude muset škrabat tam kde svrbí jej, až páni z Washingtonu kouknou se mu na zoubky a jako jiné i "český" humbuk vyšetří.

V některých českých osadách vzali si mnozí lidinky také českého původu v ten nechvalný zvyk, že hnedle jakmile se chtí někomu svézti po kobylee, jakmile některý ten český spolek jim není po chuti, jakmile nemohou se podle vůle své v různých organizacích roztahovati a vládnouti dle libosti své, že dají se na cestu udavačů. Jednoduše spíšou si nějaký ten útok na tu, aneb onu organizaci, jestli pak to sbor sokolský tím lépe a již to honem a za tepla sypou do anglického listu. Co na tom, že píše se lež vědomá, že kálí se do vlastního hnízda a redaktor anglického listu po sensacích se honí, směje se "krajánkům" do rukávu, co na tom, že krajan ostouzí své vlastní krajany, jen když si smlsne a pod rouškou anonymity ono jest to tak pohodlné, jako podlé na nejvyš. Takou zkušenost měli jsme již my u listu našeho kolikráte, to naše kacířství, neznabožství a volné myšlení jako veliký hřích stavělo se nám ve sloupcích listů anglických na odiv lidmi, již také si říkají "svobodomyslní" a nejnověji událo se opět v Baltimore. Tam také ten list náš jmenován jako kámen úrazu práce pánů kazatelů a šosáků. Jaký kompliment od takové a podobné chátry, již ovšem odpověď nezustali jsme dlužni tam kde se vyskytlo. Viz na místě jiném.

Na Jihu slovanském svítá, Slovanstvo veškeré zdá se pochopovati, že ve vládní Rus nelze dnes mu nikterak a v ničem více spolehat, že vzájemné spory a neshody jednotlivých větví slovanských vyrovnati se musí doma a to jakž na bratry se sluší. Musí se jednoduše Slovanstvo veškeré i v jednotlivých větvích svých spolehati pouze na sebe, jestli chce čeliti odvčným nepřátelům svým. A toto spolehání se nejlépe uskutečniti dá utužením a posílením vlastních řad, pokrokem a vzděláním svého lidu, jenž u vzájemném styku s druhými bratry pak spíše by něco znamenati mohl. Sílou vlastní by impono-

vati musel. V tom ohledu Sokolstvo koná tedy mezi Slovany dnes práci velkolepou. Slet záhřebský vyzněl v tom ohledu mohutně. Uvážíme-li, že dnes organizace sokolská jest rozvětvena ve všech zemích slovanských, a že tyto aspoň ve cvičení ovládnány jsou jedním duchem jedné společné soustavy, doznati musíme, že zde jest přirozené pojítka, které když jiná ještě pojítka následovati budou, mohou skvostně ovládnouti celý život slovanský, jak tam doma tak i v této nové vlasti naší, kde styky vzájemné v Sokolstvu rovněž navázány jsou. Nepřátelům Sokolstva ovšem není po chuti, ani zde ani tam doma. Tak neblahý spor chorvátsko-srbský zdál se býti již záhřebským sletem odklizen. Leč jako vždy a také u nás v Americe, i tu vyskytla se individua, jimž krásný a významný zjev takový není po chuti, a kteří snaží se oba bratrské národy znovu osobními útoky, hanobením, udavačstvím a podobně rozeštvati. Tak útočí se na zasloužilé pracovníky sokolské, již s mravenčí pílí i tentokráte pracovali, útočí se nejen v listech srbských a eizích anonymně, ale nedocenitelná práce mužů zasloužilých a vůdčích v Sokolstvu chorvátském se snižuje. Bije se do nich hanebně a to lidmi od nichž by člověk nečekal. Hnusný ton těchto útoků práci vykonanou nikterak nezmenší, ale co při tom zajímavé, že již jest jisto, že technický odbor Č. O. S. v posudku svém o sletu a v listě pamětním odkáže štváče do příslušných mezí. Jak jinak v tom Sokolstvu tam doma a zde. My rovněž bili se a za pravdy své dosti zkusili, když řady naše měly být rozeštvány, stálým útokům nepřátel vysazení jsouce a konající povinnosti své stanovami N. J. S. nám předepsané a naši nechali nás jednoduše bít, ba nikde nemohli jsme se dovolati pomoci, ba ani ne tehdy, když do tisku anglického se zatahlo. A to nejednalo se své doby jen o nás, ale o přání mnohých sborů a místního zvláště. Tak proti nám vyvážilo více každé sebestomější udání lidiček již k Sokolstvu nikdy nepatřili, ba spíše vždy jeho byli nepřáteli, každé oznámkou koupené slovo na lecjakém papíru tištěné bylo lepší slova našeho. Taková jsou ta povzbuzení k práci.

V amerických kruzích svobodomyslníků opravdových pilně se o to usiluje, aby konečně došlo k nějaké dohodě a veliké organizaci společné všech vrstev lidí volných bez rozdílu i v zemi této. Jest to zejména výtečný týdeník "Truth Seeker" v New Yorku, který v době poslední vyvolal akci, poukazuje na důležitost veliké jednoty všech at' již se zovou Freethinkers, Seculars aneb Agnostics. Není pochyby, že prací společnou a postupem společným více by se dokázalo proti někdy až zběsilým útokům všeliké té chátry zpátečnické, již každý sebemenší projev volný ihned zavdává příčinu k pronásledování až do krajností jdoucích. Tu jen or-

ganisace celku volného pomůže i bude jen záhodno, aby hned v té chvíli, kdy americké kruhy volné k nějakému určitému kroku tím směrem se rozhodnou i my v Sokolstvu americkém byli jsme na místě, vedle nás pak a to jsme jisti budou i ty druhé řady Čechů svobodomyšlných sdružených ve Svoboné Obce, Stráže, jakož i jiné spolky volných lidí českých, jako by měly býti veliké a bohaté jednoty naše Č. S. P. S. Toho však za nynější Hlavní Úřadovny a jejího vedení sotva lze očekávat, neboť tam kde zájem celku a orgánu podřídí se choutkám jednotlivce, předsedy, jenž tak výtečně na obou dovede nosit ramenou, nadáli bychom se spíše vždy kroku v zad, nežli v před, pokud se týče Volné Myšlenky a jejího fedrování pak zvláště.

“SOKOL AMERICKÝ.”

(Odpověď naše uveřejněná v baltimorském listě “Sun” ze dne 8. října t. r., který zcela neoprávněný a hanebný útok vedl na list náš na podnět českých kazatelů, kněží, již kázati mají tak zvané slovo boží a na pouhé udavače se snižují, neštítíce se nikterak lži, jedná-li se o ten český živel svobodomyšlných a sokolů zvláště. List náš, pravda leckomus nepohodlný, byl jmenován, jakož i vydavatelstvo jeho naše V. V. i vylíčen v barvách přímo hanebných, jen aby se proti nám a práci naší vznítil předsudek a po případě doprava poštovní odňala. Jak drzé to denuncianství, jehož schopna jest jen černá chátka a její pomahači, žel také Češi a snad i bratři.)

* * *

“Dostali jsme nedávno číslo nedělního vydání listu Vašeho, datovaného 16. září 1906, kdež našli jsme velice prudký útok, zcela nezasloužený na časopis náš, “Sokol Americký”, úřední orgán Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech. Jsme tu zařadění, podle Vašeho informátora, pod ohlavením “Baltimorská prospívající osada česká”, mezi nejnebezpečnější žurnály, “nemravné” a “kacířské”, čili jako zřejmý doklad a příklad protináboženského listu tištěného a vydávaného v New Yorku atd., obsahu oplzlého a protivného charakteru do té míry, že nehodí se ani, aby poštou měl býti rozeslán, atd.

Nepopíráme nikterak, že jsme zákonamilovní občané Spojených Států, volní a silní v těle i myslích svých, úplné zdraví našeho lidu, jeho vzdělání a jeho pokrok, že vždy nám cílem největším. Nepopíráme, že jsme svobodomyšlní, však musíme rozhodně protestovati proti takovým a podobným insinuacím, jakž výše udáno a jak uveřejněny byly v článku Vašem se přímo ohraditi i žádáme Vás jako kollegy v péře, aby jste učinili po právu nám i celé naší organizaci Sokolské, jejížto členové první ceny dobyli nedávno při jubilejní oslavě velikého města Baltimore, ukázavše že nejlepší vycvičeným byli tělesem ve Vašem průvodu. A nyní titíž lidé

a jejich časopis stanou se předmětem útoku hanebného a takovým způsobem, protože někdo někde napovídal tak Vašemu zpravodaji tomu a tomu.

Nevíme jestli takové a podobné útoky jsou zrovna v souhlase s vlastním ohlavením dotyčného článku, a protože známe udavače osobně, věru že sotva bychom byli uznali za povšimnutí hodné vůbec, však jedná se tu o útok na úřední orgán náš, jehož máme tu čest býti poradateli prvými, a jako takým dovolte, abychom obeznámili Vás s následujícími fakty:

Naše organizace sokolská, čili českých gymnastů v zemi této, má více nežli 5,000 členů, vedle dvou jiných podobných jednot volných, celkem může nás být 12,000 čítaje v to odbory ženské, dorostu a mládeže obého pohlaví, vedle Slováků, Poláků a chorvátských jednot, jež mají více jak 8,000 členů, k tomu pak pojí se veliká organizace bratří našich ve staré vlasti, Čechů a Slovanů všech, celkem tedy asi 100,000 sokolů. Baltimorský sbor místní má asi v celku 200 členů, spolu s odbory ženskými a žactvem. Tato veliká naše organizace pro vypěstování zdravých těl a zdravých myslí má opět v celku asi 28 časopisů svých vlastních a svou vlastní technickou literaturu ku vzdělavatelným účelům pouze, snahou naší pak jest zlepšiti poměry našich lidí společensky a takovým způsobem, aby byli silnými v podpoře všech volných institucí, zejména v této zemi volné. Sokolové, a naši bratři v Baltimore zvláště, podporovali skoro po celých 41 let v zemi této vše co bylo ku zlepšení a prospěchu člověka, muže celého. Dali ochotně těm, kdož pomoci jejich potřebovali; dali stejná práva ženám v jejich jednotě národní, a jsouce pokročilí, v dobách potřeby byli vždy loyálními ku hvězdnatému praporu, obětující synův svých krev a životy za Unii, když první stalo se vyvolání, a když v posledním zápase na Kubě a Filipinách bylo třeba, ač jinak sami v násilí pouhé nevěří a zbytečné krve prolévání. Podporovali každý podnik národní i obětovali vždy na dobrou práci vyššího vzdělání se širších i vrstev.

Vedle tělocvičných jednot německých “turnerů”, Sokolstvo jest nejstarší organizací ve Spojených Státech, jež za úkol si vzala zvláštní vypěstování lidského těla pomocí pravidelného a soustavného cvičení.

A co vlastně to jméno Sokol znamená? Přeloženo doslovně dává nám jméno ptáka — sokola, symbol to svižného, čilého a volného, symbol těch, kdož věří ve vzdělání, pokrok, úplné zachovávání si zdraví všech jednotlivců a tak silný národ pod jednou vlajkou hvězdnatou, jimž volná myšlenka, se svobodou a rovností všech, bez jakýchkoliv výsad a privilegií nikomu, jest nejsvatější povinností. Byli jsme povždy nejčinnějšími ve vzdělání dítek svých a naše práce tělocvičná se stanoviska soustavné činnosti od doby našich velikých zakladatelů —

Fuegnera a Tyrše — poskytovala nám vždy podnět k rozmachu většímu, podle vzoru našich ve vlasti staré, jakž dělo se tam již od roku 1862 v Praze. Naše jednoty najdete v každém městě v Čechách a v každé osadě měst a všech částech Spojených Států, a jsme věru na to jen hrdí, že směle říci můžeme, že řady naše rostou rok od roku, a jako Němci, že poskytujeme zemi této nejlepší materiál v síle, utužení i ve etnostech občanských.

Naši bratři v zemi této, na vzdor všem překážkám a nástrahám různých těch církví, sekt, obcí i věr, když poprvé se sešli v St. Louis as tak před 40 lety a založili první sbor sokolský ve Spojených Státech, byli vesměs pionéři svítající svobody pro jejich lid a jejich vlasti, mnozí z nich byli vypovězeni, co zatím druzí doufali v lepší dny v zemi této volné. A takový byl ten prvotní materiál náš! Jaký tu div, že společenské postavení sokolů v kruzích českých jest dnes a bylo vždy vůdčím, že nashromážděná tu energie často musí dokázati, ne-li vždy, že sokolové stáli a hájili pokrokové idee a zásady, kdekoliv veřejná mínění se utkala. Jejich zjevné vystupování proti jakémukoliv otroctví a neobmezená oposice, proti pověře, převládání a nadvládě kterékoliv třídy lidu v této zemi volné, základní to požadavek jejich prohlášení zásad, láska jejich ku svobodě pěstována a rozšiřována v jejich školách, uznávání osobních práv ve vzdělání synů svých a dcer, s láskou veškerou k umění, vědám, divadlu, hudbě a v čilém životě společenském i styčných vzájemných, přátelských a bratrských, jsou jen některé příklady jejich práce v domovech jejich a tělocvičnách, zařízených moderně s veškerým tím jen možným pohodlím a příležitostmi bez rozdílu pro každého vůbec. Jednoty ty nejsou jen české, ale česko-americké, se všemi těmi možnými změnami, jež snad následovati mohou v několika letech, kdy české přistěhovalectví se zastaví, aby čerstvou krev nedodávalo více do žil naší veliké organizace, která celkem a zcela přirozeně nenalezá milosti před očima všelikých pánů kazatelů, pro své pokrokové a volné ideje. A takovéto a podobné ideje máme tu čest šířiti v listě našem a zároveň je hájíme!"

K BUDOUCÍ VÝPRAVĚ.

Možno již říci, že druhá výprava sokolská do Prahy příštího roku stane se skutkem a proto my, majíce s výpravou podobnou vzácné zkušenosti, chceme výboru pořadajícímu dáti několik pokynů, jak vyhnouti se mnohým nepříjemnostem. Těch nepříjemností nepředvídaných budou bratři pořadatelé míti až po krk a proto dobře učiní, vyhnou-li se aspoň těm, kterým se vyhnouti mohou.

Ačkoliv jest věc téměř již hotova a výbor pracuje na "výpravě všeobecné", přec jen výboru připomínáme, že čím větší počet, tím více nesnáží. Do-

bře učinil výbor, že řídil se dle našeho prvního návodu a nepřijímá žádné výletníky do mezipalubí. Avšak počítá-li na 500 účastníků, sezná později ku své lítosti, že řídit výpravu takovou není zábavou právě nejpríjemnější. Ale když již se stalo, at' nejsou přijímáni aspoň takoví, kteří jedou do Evropy pouze a nemají pomyslení na návrat. Tací lidé, kteří by jinak byli na lodi se vším spokojeni, činivají na výbor největší nároky, každou nepříjemnost svaluji na jeho bedra — ano i za mořskou nemoc musí výbor pykat.

At' výbor vede bedlivý a přísný dozor nad tím, aby četní krajané "z laciného kraje" neprovázeli výpravu s náručí různých zavazadel, což v cizích zemích, kudy se pojedou, dává výpravě velice nepěkný vzhled.

Nač chceme výbor hlavně upozorniti, jest následující: Praha v době sletu bude přeplněna, a proto at' každému účastníku výpravy jest dáno hned z předu na srozuměnou, že nesmí na nějaké pohostinství počítat. Povinnost výboru vůči účastníkům přestaniž, jakmile se v Praze z vlaku vystoupí. Tím ušetří se Pražanům starostí a nesnází. Jinak bylo před lety, když meškali v Praze jen Američané a nikdo jiný. A i tu pohostinnost našich bratří byla mnohými k naší hanbě až hříšně zneužívána.

A — last but not least — výprava bude provázena celým zástupem "řečníků", kteří nebudou moci dočkat se chvíle, aby "drahé bratry" svým ciceronstvím oslnili: Takoví at' jsou potlačeni v čas. At' z účastníků vyvolí se jeden neb dva, kteří při příležitosti za ostatní promluví — a to zatím naším v Čechách stačí. A kdyby výbor postřehl, že některý česko-americký nadšenec učí se na lodi nepaměť nějakou dlouhou a náramně dojmavou báseň — at' ho v čas někde zavře a nepouští ho ven, až po odbytých slavnostech.

— Říká se co se vleče, že neutěče, však ten čas přehá na vzdor tomu rychle a tu nežli se nadějeme bude před pátým sletem všesokolským v Praze. Jaké konají se přípravy ve sboru vašem? Jestli pak již někomu u vás napadlo, aby vše tuto důležitosti nemalé přednesl ve schůzi, aby jste se poradili, jak bude sbor váš zastoupen, aneb co učiniti hodlá. V Praze znovu chce dokázati Sokolstvo, žeť jediné a samo které řeší otázku slovanské sourodnosti, ba co více ono chce dokázati i styky své s cizinou navázané. My tam ovšem chyběti nebudeme, o to již se New York jak náleží postaral, záleží však také i na těch nejmenších sborech našich sokolských, aby něco učinily, jestli opravdu toho našeho celku povznesejí jim na srdci leží. V každém sboru již ode dneška ustanoviti by se měli výbory, jež s oním hlavním v New Yorku vešli by ve spojení, přijímající přihlášky všech těch, kdož z jejich okolí pojedou, vedle boreů našich. Nesmí se dnes rozhodně zapomínati, že celý podnik jest již podle rozhodnutí V. V. v poslední schůzi pod praporem N. J. S. Stalo se jakž celku zájem vyžaduje a nyní bude jen na sborech, aby i ony konaly svou povinnost.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části tel. povšechné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zaslány hlavněmu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zveřejní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají delší nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

SLOVO K ZÁPADNÍM SOKOLŮM.

Dostavila se chvíle, kdy dokázati máme, z jaké hmoty jsme uhněti. Dovedeme-li jednati jako mužové, jako praví sokolové, aneb budeme-li libovati si v trucovitosti malých lidí, kteří vzdávají se veškeré součinnosti při tom neb onom podniku od té chvíle, kdy věci utvářily se jinak, nežli jak oni zamýšleli.

Mluvíme o účastenství Sokolstva amerického při sletu v Praze příštího roku.

Každý čtenář "Sokola" ví, že měl-li kdo příčinu k trpkému zklamání a nespokojenosti, byli jsme to na prvním místě my. Horovali jsme pro účastenství již před dvěma roky, poněvač jsme chtěli, aby borci naši, které k Olympiádám Všesokolským vyšleme, byli důkladně připraveni, aby podali tam ukázky amerických cviků, speciálně amerických her — sokolky pak aby podaly ukázkou oněch evičení, které nyní v ženském tělocviku na této polokouli tak vystupují do popředí a těší se velké oblibě. Chtěli jsme, aby byly voleny eviky stupně nejvyššího a provedení jich aby bylo v každém ohledu vzorné. Nevěříme na práci kvapnou — nechtěli jsme, aby sokolové neb sokolky byli nuceni

omlouvati se před odbornými kritiky, (jak se často stává) že neměli na přípravu dosti času. Okolnosti však rozhodly jinak — a my, ač vidíme, že náš nejlepší úmysl uveden byl v nivec naší politováníhodnou liknavostí, voláme dnes k sokolům: spojte se s ruce k společné práci, aby výprava setkala se s úspěchem, jaký za panujících poměrů očekávati jen lze!

Mezi západem a východem panovalo jistě nedorozumění a účelem článku tohoto jest nedorozumění odstraniti, aby zahájena býti mohla společná činnost. Chyba stala se na stranách obou — doznejme to mužně a jako mužové jednejme!

Pokud nám známo, byl posavadní průběh naší činnosti tento:

První ujal se věci Plzeňský Sokol v Chicagu. Však jak ze stížností výboru samotného dalo se vyrozuměti, nebylo lze pro výpravu vzbuditi nějakého zájmu. Jednoty zůstávaly chladnými proto, že věc celá nezdála se býti věcí celku. To postřehl patrně Sokol Cedar-rapidský a proto podal návrh, aby Výprava pořádána byla Národní Jednotou Sokolskou a Jednoty měly by přispěti na krytí výloh. Návrh tento byl poražen hlavně hlasy Jednoty new-yorské. To vzbudilo nevoli na západě. Ale new-yorští vysvětlují jednání své takto: "Poplatek musily by dle podaného návrhu složiti i Jednoty slabší — kdežto Jednoty silnější by vyslaly na společné útraty své zástupce. Jednoty slabé nemají ve středu svého borce, které by mohly k sletu vyslati a nebylo by spravedливо, abychom novými platy obtěžovaly tyto slabé Jednoty — ve prospěch silnějších a bohatších." Tento důvod obsahuje v sobě mnoho pravdy. Po tomto odhlasování věc odkázána byla sletu Župy Střední kde bylo usneseno, aby celá věc vzata byla Plz. Sokolu z rukou a aby se jí ujal Župní Výbor. New-yorští nyní čekali, ale Župní Výbor nedával o sobě slyšeti. Svolána byla schůze zástupců do Chicaga, ale o této schůzi, která byla úředně svolána, vypravoval nám zástupce milwaucké Jednoty takto: "Vážil jsem cestu do Chicaga, kde o schůzi nikdo nevěděl a činovníci meškali mimo město." Je vidět, že nebylo zde jednáno tak, jak jednáno býti mělo — a chceme-li vytýkati někomu chybu, nedopatření, podrobme nestranné kritice též jednání své. Na to praví new-yorští: "My viděli, že čas kvapí — z Chicaga žádných zpráv nepřicházelo — proto uchopili jsme se věci sami, zvolili výbor a počali pracovati." A tak si dnes věci stojí. Jediné, co nám se při práci výboru new-yorského nezamlouvá, jest, že učinil z posláním Sokolstva opět výpravu všeobecnou. Možná že k tomu byl pobádán otázkou finanční — ale jsme jisti, že nežli dojde do Prahy, přidá se k náhledu našemu. Na všeobecnou výpravu navěsí se plno nežádoucích živlů, které budou kaziti dojem, budou kaziti dobrou náladu, budou působiti obtíže, nesnáze a možná i hanbu.

Ale věc jest již v proudu a tu nezbývá, nežli abychom všichni přiložili ruce k dílu a hřivnou svojí přispěli k zdárnému, čestnému výsledku. Zmínili jsme se o věci proto, abychom pomohli mnohá nedorozumění odstraniti. Zmínili jsme se o jednání obou stran proto, aby bylo mezi námi jasno — abychom neobviňovali stále jen stranu jednu, ale abychom viděli též chyby své vlastní.

Nuže bratří sokolové, náležející k Jednotám západním, vzhopte se, odložte veškerou hořkost, porozumějte se s výborem stávajícím — neboť čestný výsledek bude ctí a radostí nás všech!

Na zdar!

č.

V ČEM SPOČÍVÁ NAŠE BUDOUCNOST.

Jest velice pozoruhodné, že u těch sborů sokolských, kde vydržovány jsou školy tělocvičné pro útlou mládež, jeví se mezi touto a členstvem Jednoty mezera. Málo která Jednota, pokud nám známo, vykáží se může silným článkem, který by spojoval útlou mládež s členstvem.

Míníme tím dorost, míníme tím onen mladistvý živel, z něhož doplňovány býti mají řídnuoucí řady sokolské.

Kdykoliv na př. Sokolstvo chicagské vystoupilo před veřejností, viděli jsme veliký počet chlapců stáří mezi 6 a 14 roky, ale těch, kteří 14. rok byli dávno překročili, kteří za krátkou dobu již mají státi se členy, těch postrádali jsme úplně. Zdá se, že dorostu nevěnujeme příliš pozornosti, jak záhy k vlastní škodě své seznáme.

Opakujeme ještě jednou: dorost jest to, jenž vyplňovati má řídnuoucí naše řady a nebudeme-li se všech sil se starati o to, abychom dospívající chlapce získali a je udrželi, nebude trvati dlouho, kdy činnost jednot našich — míníme tu pravou činnost sokolskou, která nesoustřeďuje se jen na pěstování divadel a jiných zábav — náležeti bude minulosti.

Nedá se upříti, že vydržováním škol tělocvičných konají sbory sokolské neocenitelné dobro a že peníze na školy ty vydané jsou kapitálem dobře uloženým. O tom zmínili jsme se na místě tomto již několikráte. I kdyby sborům tělocvičným nekynulo z vydržování škol žádného přímého prospěchu, jest jejich povinností o tělesný vývin mládeže pečovati. Tot' jeden z cílů, jeden z účelů jednot tělocvičných. Ale nemůžeme býti lhostejnými vůči budoucnosti Jednot sokolských a tu povinností naší jest pečovati se všech sil o to, aby řady dorostu byly co nejvíce rozmnožovány.

Poukázali jsme již několikráte na to, co nám dorost náš odpuzuje. Jsou to tělocvičny, které sloužití musí celé řadě jiných účelů — z nichž místo první zaujímá tanec — a tu, má-li chlapec zde rozený voliti mezi vzornou tělocvičnou anglickou neb nedostatečnou tělocvičnou českou, nevezme mu to

dlouho, aby se rozhodl. Apelovati na jeho národní cit, na jeho česství, jest marné. Dostaneme za odpověď jakou svého času dostali jsme my, když jsme českému žákovi na vyšší škole domlouvali, že se české tělocvičny straní. Byl to chlapec, jenž jako 10letý evičil v našich řadách. Později, když vstoupil do vyšší školy, náležel již se svými soudruhy k Y. M. C. A. a na naši výtku odpověděl: "Když čeští sokolové staví tančírny, at' si tančí — já chci evičit a proto si vyhledávám tělocvičnu." Toto není případ osamotnělý — a my vidouce to, nepřestáváme volati k sokolům, aby již jednou odhodlali se k nějakému činu a chtějí-li pěstovati tělocvik, aby stáveli tělocvičny!

Nežli ale k tomu dojde, jest jiný způsob, jakým bychom mohli přece nějaké procento z toho dorostu zachovati.

Za panujících poměrů první a hlavní cesta jest, aby pro dorost určeny byly zvláštní večery.

Jest u nás zvykem, že dorost evičí společně s členy. To jest velikou chybou. Předně, provádí-li se evičení pořadová a prostná, bývají tato pro dorost nepřístupná, nepochopitelná. Při evičení členstva užívá se správného českého názvosloví, které zní českému dorostu cizí, a slyší-li stále, čemu nerozumí, slyší-li povely, jež nechápe a při tom prováděti má složité eviky prostné, záhy se mu návštěva tělocvičny znechutí. Za druhé evičí-li dorost s členstvem, bývá více méně zanedbáván. Cvičitelova pozornost zaujata jest členstvem — a dorostu věnuje čas jen tenkrát, když mu zbývá. Náradí není v tělocvičnách našich dostatek — a tu z pravidla náradí oblíbené monopolisují sokolové a co zbude, na tom evičí dorost. Dorost cítí, že zaujímá zde místo podřízené, že často i překáží, že spokojiti se musí tím, oč sokolové nestojí a tyto okolnosti nejsou s to, aby v něm budily lásku ku evičení.

Jak jinak by mohlo býti evičení dorostu řízeno, kdybychom mu věnovali zvláštní večery. Cvičení prostná a pořadová upravena by býti mohla tak, taby stala se mu přístupnějšími, povely k těmto mohly by býti upraveny, aby se na ně dorost pomalu navykal, s nimi se poznenáhlu seznamoval a když by hoši viděli, že v onu hodinu evičení, oni jsou v tělocvičně pány, že veškerá pozornost cvičitelova jen jim jest věnována, záhy bychom se dočkali, že značný počet hochů naše tělocvičny by navštěvoval — a kdyby svědomitý a nadšený cvičitel každé evičení dorostu skončil krátkou a povzbuzující řečí, vychovávali bychom si takto nové členstvo a mohli bychom pak bez obavy pohlížeti budoucnosti vstříci.

č.

Kdybychom i denně hořký kalich pili,
přece je nám život na zemi jen milý.
Spolehat jen na tu boží svatou lásku
na vetším je naděj na provázku.

Klácel.

TANEČNÍ ŠKOLY.

Doba tanečních škol opět nastala. Čemu se u nás přezdívaly "taneční školy" o tom netřeba ani zvlášť se rozepisovati. Spolek najme několik hudebníků — určí vstupné — hudebníci pak celé odpůldne hrají a mládež celé odpůldne tančí. Naše "školy taneční" nejsou ničím jiným, než praobyčejnými, často i dosti sprostými dupandami, připomínající nám různými zjevy svými hlučné vesnické muziky.

Že se v nich mládež tančiti neučí, že pravidel slušnosti se zde nedbá, jest též všeobecně známo. Charakteristickou byla poznámka známého občana při jisté slušné zábavě. Spatřiv mladý párek tančiti způsobem, který v každém budil ošklivost, prohodil: "Hle, odchovanci našich tanečních škol." A každý mu dal za pravdu.

Kdyby takové "školy" vydržovaly cizí spolky, nezmiňovali bychom se o nich — poněvač víme, že by to bylo zbytečným plýtváním slovy. Ale, žel — že takové "školy" mají také svá sídla v síních sokolských. My hlásáme světu, že účelem naším jest mládež ušlechťovati, povznášeti a umravňovati — a při tom dovoluujeme, aby se mládež v našich síních znemravňovala!

Nebylo by možné, aby aspoň sbory sokolské učinily v té řadě našich "vzdělávacích" a "národních" spolků výjimku? Nemohly by aspoň naše sbory zříditi opravdové taneční školy? Víme, že jsou mezi námi odborníci, kteří by mohli nejenom pěkným tanečím vyučovati, ale byli by s to mládež učiti, jak se při zábavách chovati. Možná, že první sezona nevykazovala by takový příjem, jaký vykazují nyní "muziky", ale časem by si lid náš na slušné školy navykl.

Jak dlouho to bude ještě mezi námi trvati, kdy každá dobrá snaha, každá ušlechtilá věc, každý pokus o zlepšení roztrčí se o to prozluklé znaménko \$?

Z OVZDUŠÍ SOKOLSTVA V CHICAGU.

Plzeňský Sokol, který vyvolal záležitost spolčení Sokolstva chicagského, uspořádal dne 31. října 1906 vzdělávací a zábavní večírek, a aby večírek ten byl zajímavějším nejen pro obecnost, nýbrž zvláště pro Sokolstvo, vsunul výbor do programu přednášky na thema: "Spojení Sokolstva chicagského".

Byly pozvány sbory sokolské a požádány, aby vyslaly své řečníky, kteří by pronesli náhledy své vlastní aneb tlumočili přání sboru, ku kterémuž náleží, o sloučení se. Následující sbory byly zastoupeny: Sokol Slávský, sokolem Jaroslavem Kořátem, Sokol Čechie, sokolem Václavem Kotkem, Sokol Tábor sokolem Adolfem Vlkem, Slovanská Lípa sokolem Jos. Jurkou a Plzeňský Sokol Jos. Čermákem.

Výsledek této debaty byl velice dobrým a vzpružujícím; nikdy ještě neopouštěl jsem jakoukoliv schůzku Sokolstva našeho s takovým uspokojením. Já přinejmenším jako tentokrát. Poznal jsem, že to sokolské símě dosud klíčí, že ještě neodumřelo, že se může vzpružiti, vzrůstí, a že jen na

nás samých záleží, abychom k tomu pomáhali. Řeči i náhledy, jež níže jsou uvedeny, dokazují, že jest všude dosti dobré vůle a že jest třeba tuto vůli trochu uplatniti.

Co mne nejvíce těšilo bylo, že jsem spatřil mezi přítomnými mnoho starých, zasloužilých harcovníků sokolských, kteří po dvacet pět neb více let v řadách našich působí, a ač třeba nejsou již tak činní jako bývali, přece jim záleží na prospěchu Sokolstva, a chtějí přiložiti svou pomoc ku zdokonalení. Viděl jsem zde sokola Čížkovského, sokola Kostnera, sokola Jurku, Churaně, Jirouška, Šmejkalu a mnoho jiných a mně to bylo velice milé, že všichni tito veteráni, mnozí z nich v řadách našich již sešedivěli, dosud tihnou k nám a když se jedná o nějakou nápravu, že přicházejí, aby pomohli. A to myslím, že jest nanejvýše povzbuzujícím.

Měl jsem za to, že mezi námi snad není již žádné nápravy možné, ale musím se přiznati, a přiznávám se rád, že moje mínění bylo milné, soudě dle přednesených řečí přítomných sokolů. Poznal jsem, že se dá ještě vše napravit, že se dá ještě vše vzkřísiti, a že na nás samých to záleží, abychom se o to přičinili. Poslední leta jsme byli zvyklí neustále naříkati, že jest již všechno marné vzkřísiti činnost mezi námi, že není více naděje na obrození Sokolstva našeho a podobné. Poznal jsem, že jest mezi námi dosti sokolů, kteří by byli ochotni znovu uchopiti se práce, ale ta práce musila by býti usilovnou, musila by míti jistý cíl, jistý účel...

*

Sokol Václav Kotek za Sokol Čechii byl prvním na tematovém čísle a přednesl následující náhledy:

"Ct. shromáždění, bratři sokolové, sestry sokolky!

Dovolte, abych nejdříve projevil svou radost nad tak četnou návštěvou schůze této, jsem velice překvapen, neb v oné čtvrti, kde já bydlím, nejsme zvyklí viděti takové účastenství při veřejné schůzi, alespoň ne ve všední den. Leč to není, o čem vlastně chtěl jsem promluvit. Já chci totiž několika slovy zmíniti se o myšlence, jež se objevila na obzoru našeho národního života, neb lépe řečeno, života sokolského.

Mnozí lidé soudí, že činnost sborů sokolských, že činnost naše pokulhává trochu za ideemi našimi — snad mají pravdu, snad je tomu tak, avšak máme-li my nějaké ideje, které by snad přesahovaly meze dočasné možnosti naší, tím nic není ztraceno, tím my nic neztratíme. Nové ideje vychází z přání věci naši zlepšiti a zdokonaliti, a dokazují, že chceme jíti dál, že chceme, aby vše sokolská pokračovala. Ona sice pokračuje, neb pohled'me jen na stav věcí v městě našem, zde jest sokolských sborů jistě víc než dost. Leč podívejme se, kolik však zde máme pravých, skutečných těloevičů? Ani jednu! Jest to smutné, leč jest tomu tak, a jak jest to s těmi těloevičkami, tak jest to i s evičiteli. Co těch se týče, jsme na tom snad ještě hůře. Představte sobě, přátelé, školu duševní, jež by nebyla v příslušné místnosti a kde řekneme, třeba by vyučoval jeden ze žáků, který vyjma psaní a čtení, jiného, většího vzdělání by neměl, jak by ta škola vypadala? Velmi špatně. A tak jest to do jisté míry i se školami našimi, v nichž těloevik se pěstuje. Ty dvě hlavní věci nám schází.

Nezdá se vám, přátelé, že to co my děláme, jest pouhé napodobování toho, co ve skutečnosti by býti mělo? Nemyslíte, že právě toto napodobování, tato neúplnost zařízení našich jest nám hodně na závalu a že oddaluje nejen dobré pracovníky od činnosti mezi námi, ale i mnohé příznivce ze řad našich?

Že nám tu a tam něco schází, není vinou zrovna naší, Sokolstvo česko-americké za dobu svého působení v této zemi vykonalo již dosti dobré práce a ještě vykoná, a že my v Chicagu nejsme s věcí tak daleko, jak by si mnohý

přál, toho příčinou jest hlavně ta okolnost, že jsme roztroušeni po městě jako misionáři po říši čínské. Kdybychom bydleli všichni v jedné čtvrti města, jsem jist, že věc by vypadala jinak.

Sbor Sokola Čechie, který zde zastupuji, je toho náhledu a věří, že jedině spojením možno věc naši do jiných kolejí přivést a ji zlepšiti tak, by vyhovovala účeli.

Budiž to ku cti Plz. Sokola, že okrášliv ji novým hávem, myšlenku spojení vyvolal. Sokol Čechie s ním souhlasí.

Dále, co týče se postavení nějaké nové, moderní tělocvičny pro nás všechny, i to je myšlenka nanejvýš šťastná a měla by se uskutečnit. Jestli se uskuteční, pak budeme mít pomník, na nějž s hrdoostí pohlížeti můžeme, třeba že by nestál zrovna v Douglas Parku. Pomník náš, pomník Tyršův, pomník živých i mrtvých, který by dokazoval směr i stupeň našich snah a naší práce a jenž by byl chloubou Čechů všech. Na zdar!

Adolf Vlk od Sokola Tábor oslovil následovně shromáždění:

Bratři sokolové, sestry sokolky a přátelé!

Přišel jsem, abych promluvil k Vám a vysvětlil stanovisko, na kterém stojí sbor T. J. Sokol Tábor vůči návrhu, který vyšel zde u Plzeňského Sokola, a sice návrh na spojení se veškerého českého Sokolstva v městě Chicagu v jeden mohutný celek. Především tedy mám vyřídit Vám, že nestojíte osamoceni v tak šlechtné a žádoucí snaze, a že 140 bratří Vašich, členů to sboru, který zastupuji, stojí s Vámi a na jejich účasti můžete spoléhati.

Můj osobní náhled o celé věci jest, že uskutečnění návrhu, o kterém dnes mluvíme, jest věcí velice důležitého vztahu k celé budoucnosti Sokolstva českého v městě našem. Sokolstvo chicagské, ač dosti silné, roztrženo jest v tak mnoho malých sborů, z nichž většina, nejsouce dosti silna buď vlastními neb najmouti si místnost, která by jen poněkud účelu svému vyhovovala, jest nucena často cvičiti v místnosti, ve které cvičení mnohdy více uškodí, nežli prospěje. Leč i my, kteří máme místnosti svoje vlastní, dosti sice vzdušné, musíme se přiznati, že nemáme ústavu takového, který hoden by byl účelu, jemuž sloužiti má. Uskutečněním návrhu tohoto stává zde možnost postavení si tělocvičny moderní, gymnasia to pokroku doby, ve kterém členové naši a hlavně mládež naše, která po nás řady sokolské plniti má, měla by příležitost nejen vzdělati tělo ale i ducha svého. K pochopení sokolských zásad potřebujeme mladíky vzdělané a tudíž měli bychom jim poskytnouti příležitost vedle pěstování tělocviku vzdělávat se a nejen to, též slušným způsobem se pobavit. Kdo z Vás měl příležitost navštívit některé z amerických tělocvičen, jako ku příkladu tělocvičny spolku Křesťanských mladíků, musíte doznat, že mnohem lépe mohli bychom plnit úkol na nás vznesený, kdybychom i my vlastnili tělocvičnu takovou.

Za doby minulých čtyř roků, po který čas ve cvičitelském sboru se nalezám, upozoroval jsem, že z těch set, ba tisíců českých hochů, které sbor náš za posledních 15 roků vychoval, získáváme jen procento velmi a směšně nepatrné těch, kteří do jinošského věku tělocvičnu naši navštěvovali a později členy našimi se stali. Tážeme se, co se stalo s ostatními. Většina z těch nedovedla pochopit prospěšnost tělocviku a blahodárný vliv jeho na tělesný vývin, a ta většina opustila navždy tělocvičnu, jakmile škole odrostla. Leč nebyli všichni. Zbývá zde druhá, menší část hochů, kterým jsme vštěpovali lásku k tělocviku, které jsme naučili poznat důležitost tělesné kultury vůči zdraví lidskému. Kde jsou ti? Ti dnes plní ústavy cizí, kde za poměrně levný peníz mají příležitost tělesně se utužit, vzdělat a sluš-

ným způsobem pobavit. Potkám-li některého z těchto, které ještě před nedávnem vídal jsem mezi námi, odpoví na moji otázku, proč nenavštěvuje více kruh sokolský, že neuznává naši tělocvičnu za dostatečnou, a že chodí do tělocvičny moderně zařízené. Věda dobře, že jest pro nás na vždy ztracen, nemohu mu míti za zlé. Tímto způsobem unikají nám obyčejně cvičenci ti nejlepší a dorost nejinteligentnější, a já věřím, že postavením tělocvičny moderní, která by vždy byla pomníkem hlásajícím světu, že na poli tělesné kultury stojí Čech na předním místě, zachránili bychom Sokolstvu mládež zde vychovanou.

Postavením budovy tělocvičné, postavili bychom zároveň pomník našemu velikánu Miroslavu Tyršovi, neboť byla by ovocem nauky, kterou on založil a nám zanechal.

Já doufám, že nezůstane pouze na návrhu tohoto velkého hnutí, nýbrž že co nejdříve dojde uskutečnění, a že naštědře brzy den, v který slaviti budeme spojení veškerého Sokolstva a otevření tělocvičny moderní, čemuž patří moje upřímné Na zdar!

Jaroslav Kořář od Sokola Slávského pravil následující: Bratři!

Dostalo se mi té cti, abych promluvil za Sokol Slávský několik slov přílehlých ku programu dnešního dne.

Mluvíti o sloučení jednotlivých frakcí se stanoviska objektivního jako jednotlivce jest thematem velice vědeckým, však méně jím bývá pro jednotlivce, má-li mluvit o témže za celek, jenž za ním stojí. Jsa podřízenou součástí jednotlého řetězu, jest přirozené, že takový článek musí zníti zvukem kovu, z něhož celý řetěz pozůstává. Ježto však uvyklým jsem mluvit sám za sebe, tak jak vlastní moje srdce cítí, omezím se na pouhé sentence o našem spůsobu a směru výsledků práce zde v Chicagu.

Myšlenka sloučení veškerého amer. Sokolstva bez rozdílu vůbec v jediný nerozborný svazek, jenž by ku cti, ku obraně a uvědomění českého lidu v této zemi pracoval, není nijak novou a bylo o tom na patričních místech dosti promluveno i napsáno, by každý uvědomělý sokol význam takého sloučení mohl oceniti.

Že dosud ku sloučení nedošlo po tolikerých pokusech a myšlenka velická zůstává i na dále krásným snem několika řídkých nadšenců, tot' nepopíratelným důkazem, že dosud široké vrstvy našeho Sokolstva zůstávají lhostejnými k tomuto hnutí, že nejsou proniknuty tím pravým uvědoměním a pochopením našich tužeb a cílů, že nejsou proniknuty tím pravým bratrstvím a láskou ku společné naší věci sokolské. Pohříchu, že tuto smutnou pravdu doznati nám dlužno, ač přece právě v nás Sokolstvo kladeno nejvíce naději, spojenými silami, že houževnatě hájit budem na této půdě nesmrtelných našich tvůrců ty drahé odkazy, z nichž nejpřednějším jest udržení naší národnosti. Jak veliký vůdce Sokolstva Dr. Mir. Tyrš pohlížel na nás sokoly americké, toho dokladem tato malá episodka.

Bylo to v létě r. 1884, nedlouho, kdy doletěla do Čech první zvěst' o výpravě, kterou chystali se podniknouti krajané američtí do staré vlasti, aby navštívili Národní divadlo. Mluvalo o tom několik předáků s zesnulým Mir. Tyršem.

"Ani nevíte, pánové, pravil Tyrš, proč na mne to působí tak radostně. Přiznám se vám upřímně: mně jest národ český příliš malý, příliš nepatrný, hrdošti mé nestačí těch několik milionů, co nás je. Proč není zvykem u nás říkati: jsme národ stomilionový, jsme synové největšího kulturního národa evropského, proč neustále jen dovoláváme se těch pěti nebo šesti milionů — bud' me přece větší, když to možno a zřeknemež se malicherného partikularismu, jenž staví hráze mezi Čechem a Slovanem. —

Pardon! Chtěl jsem mluvit o Američanech. Ano, pánové,

podnik, ježž uskutečniti chtějí američtí bratři, povznášá mne i naplňuje hrdostí z té příčiny, že k tomu je dokladem, že vlastně máme nyní vlasti dvě.

Čechové američtí až dovrší svou zaoceánskou organizaci, provedou důkaz skvělý, že nejsou ve své nové vlasti rozptýlenými emigranty, pouhou kulturní mrvou v cizím státě, jež vykonavši úkol svůj, zmizí udušena a absorbována v živlu cizonárodním. Výprava jejich do staré vlasti svědčítí bude o tom, že chtějí žít i v nové vlasti své na dále co národ, pěstující jazyk svůj, obyčej a mravy a udržující styky s domovem starým.

Jinými slovy: Čechové američtí nejsou se stromu spadlé, zetlelé listy větrem rozmetené, nýbrž čerstvým, zdravým výhonem, vypučelým ze starého kmene. —

Krátko řečeno: Jsme národem v Evropě a jsme i národem v Americe."

Tyrš pronesl slova ta sice s nádechem humoristickým, však z oka sršely mu blesky, jako když pohnut byl a kdy dle zvyku svého železnou pravicí svou, do níž přenášel, co cítil, přitiskl k sobě toho, jehož měl rád.

Však Tyrš nedočkal se slavnostních dnů. Než minul měsíce, nalezl předčasně hrob v chladných vlnách řeky Aely v Tyrolsku.

Bratři! Tak pohlížel na nás ten, jenž byl nesmrtelným tvůrcem českého Sokolstva!

Veliký duch Tyršův, jemuž v dějinách sokolství není rovna, obíral se vždy tou vznešenou myšlenkou sloučení všech větví slovanských národů pod jeden prapor sokolský. A dnes? Myšlenka tato v posledním roce konečně dospěla svého uskutečnění. Veškeré slovanské Sokolstvo: české, slovinské, polské, chorvatsské, srbské a ruské tvoří jediný mohutný sokolský Svaz slovanský, jehož prvním triumfem bylo epochální vystoupení na slovanském jihu při sletu v Záhřebě a návštěva bohatýrských bratrů na Černé Hoře.

Nuž, jak dlouho ještě máme i my se rozmyšletí? Či snad skutečně máme býti jako to zetlelé listí větrem po všech koutech amerických rozmetené?

O ne, stokrát ne! Tak daleko to s námi ještě snad není a bohdá nebude!

Odložme, bratři všechnu hořkost a předsudky proti sobě a spojivše svorně veškeré rozptýlené řady sokolské bez rozdílu pod jeden prapor Svazu amerického, staňme se mohutným a platným článkem velikého Svazu slovanského našich bratří za mořem!

Tolik říci jsem chtěl, pokud se týče sloučení Sokolstva v Americe vůbec!

Však jinou jest otázka dnešní, otázka sloučení Sokolstva chicagského, nemýlím-li se, jako nutné výslednice ku postavení veliké moderní tělocvičny, jež by vyhovovala výhradně a v každém ohledu požadavkům výchovy tělesné.

Myšlenka tato, at' již původcem jejím kdokoliv, v podstatě dobrá, ba velkolepá, však kolik má důvodů a pohnůtek ve svůj prospěch, tolikéž jich má rovněž za stávajících poměrů proti sobě.

Každého upřímného sokola bylo by přáním, bychom domohli se jedenkrát tělocvičny v tomto městě, jež by našim požadavkům v plně míře vyhovovala.

Náklad na podobnou budovu byl by nemalý, a snad by i přesahoval síly naše, jest však otázka, kdybychom s napjetím všech spojených sil a po případě i s dluhem podnik tento provedli, zda dočkali bychom se těch výsledků námahy, jakých od moderní tělocvičny někteří očekávají.

Praví se, že bychom tím připoutali naši mládež trvale ku Sokolstvu, ježto by nalezla u nás vše, co jim jinde podobné americké ústavy nabízejí a tím že bychom zachovali mládež svou pro národnost naši.

To vše jsou, bratři, krásné sny do budoucnosti, já však

o nich silně pochybuji. Já nevěřím, že nás, že naše Sokolstvo povznese a spasí moderní tělocvična, pokud ve vlastních řadách našich tak málo pochopeneí a uvědomění pro pravou práci sokolskou!

Nám neschází ku vzpružení činnosti sokolské moderní tělocvičny, alébrž nám schází to hlavní, a to jest ono hrdé uvědomění národní.

Láska k vlasti a k národu jest půda posvátná, na níž evičení tělesná, jak pravil náš Tyrš, ve světě antickém i moderním, ve starém jak novém věku všude vzrostla a dospívala: všude pak v prázdnu hru, v marnivou kratochvil se zvrhla, kde onen základ všeobecný ze srdcí spustlých na konec vymizel. Jest přirozeno, že eviky tělesné naše jinochy a muže k sobě vábí a poutají, že jarý duch evičiště je spolu unášá, že všeobecná soutěž junáckou ctižádost v něm povzbuzuje, však vezmětež tomu všemu podklad vlastenecký, ono hrdé uvědomění národní, jež právě podstatu a osu sokolského života tvoří — a pel jest setřen, — zmizel účel nesobtný a ušlechtilý, zmizel podnět ku podpoře ze strany kruhů vážných a vlasteneckých, zmizela všeobecná významnost a vyšší důstojnost snah, již na povznesení duševní i mravní hodnoty se zakládá a sbory sokolské zvrhnou se na pouhé tělocvičné spolky a kluby.

Bratři! Vroucím přáním a snahou každého sboru našeho jest bez odporu, by domohl se vlastního důstojného stánku, dovolují-li jen poněkud poměry tomu, však opravdově a upřímně pracovat dovede sokol pod úzkým, chudým krovem jako pod nádherným a prostraným. Má-li v srdci svém lásku a uvědomění, však toho-li schází, tam i v nádherné a pohodlné tělocvičně živoří se dále.

Před 13 roky, když přijel jsem do Ameriky, mé první kroky vedly do Sokola Plzeňského. Tenkrát evičili bratři v nízké prozatimní tělocvičně, však jaký to byl ruch, jak četné řady evičeneů se tužili se zápalem a dnes, když tentýž sbor vlastní velikou budovu a čítá na 600 členů, kde jest ten ruch dřívější, kam poděly se ty řady junáků, jež starou tělocvičnu byly rušně plnily?

Odešli, či umřeli. Ano, většina jich sice dosud žije, však umřeli pro nás duchem, lhostejnost pro naši věc sokolskou otrávil duše i srdce jejich. — —

V Čechách jest zvykem zdatnost a vyspělost jednoty posuzovati dle ruchu tělocvičného, počet evičících boreů jest při tom hlavním měřítkem. Když sbor čítající 600 členů na papíře při skládání účtů své činnosti při veřejném evičení předstupuje před širší obecenstvo se 20 borci jenom, musí podivný to budit pojem o jeho vyspělosti.

Bratři! Co platny nám ty nesčetné řady členů našich "taky sokolů", na papíře pouze, jichžto veškerá činnost sokolská omezuje se na navštěvování občas schůzí a zábav, jinak však o pravém sokolství nemajících ani z daleka jasného pojmu, do tělocvičny nikdy ani v mládí nevzkročivších?

Tělocvična jest jediným rodinným krbem našim, kol něhož v kázni a lásce bratrské vyhřívají se srdce sokolská, tělocvična jest tou tajemnou dílnou, kde z hlíny a písku vytváří se jádro tvrdé žuly, kde z měkkých a tvarohových povah postupnou výchovou a kouzlem nadšení a lásky druhu k druhu vychovávají se povahy mužné, ušlechtilé, charaktery pevné, nepoddajné a odhodlané, již vědomi, ož se snaží, kam spějí, jsou jedinou oporou veliké myšlenky sokolské.

Naproti tomu však činnost jednoty dnes u nás posuzuje se při veřejném vystoupení velkým počtem žactva.

Žactvo jest bez rozdílu u všech sborů našich chloubou a na to odvoláváme se svojí výchovou a prací záslužnou.

Nač nám třeba evičících členů, nutit je snad ku konání povinností, jen když hlavně spousty žactva plní naše tělocvičny — z těch my již zázračným způsobem vychováváme budoucí výkvět Sokolstva, výkvět Čechů!

Vždyť přece v lásce k vlasti, k národu, k těm, kdož po nás přijdou, v lásce k příštím generacím národu, ku naší milé mládeži jest obsažen podnět veškeré snahy sokolské. A tuto snahu my zde pěstujeme ve větší míře nežli v Čechách.

Bratři, ruku na srdce! Jaký výsledek za tolika let úmorné práce při výchově mládeže se u nás jeví? Kolik za posledních 10, řekněmež 15 let vychovali jsme si sokolů z naší mládeže? Kde vidíte ten přírůstek v našich řadách bez rozdílu z té tak zvané výchovy mládeže, na níž takový náklad se cvičením spojený každým rokem vydáváme?

Tak se mi zdá, že s tou naší výchovou mládeže jsme na nepravé cestě.

Placený cvičitel učí žactvo všelikému hopkování, taneování, po případě i nápodobenému umělkování s některým náčiním, občas do roka k vůli povinnosti, více však zabýsknutí se před veřejností a sborem, aby uhájil svou reputaci, aby ukázal tu výchovu a drinu s tím spojenou, napouští se žactvem něco efektního a výsledek? — dostane se mu v uznání té driny za to spousta kytic, nějaký monogram, aneb jiná daremnost, rodiče září štěstím a pýchou nad svou nadějí a sbor klidně dříme sen o záslužné práci ve výchově mládeže.

A tak se to sluče každým rokem stejně dál a dále u všech sborů bez rozdílu. Cvičících členů nepřibývá, někde i spíše ubývá, ba mnohdy tělocvična mimo cvičení žactva číší pustou prázdnotou.

Při jisté příležitosti poukázal jsem na pochybné výsledky výchovy naší mládeže, na ten nepatrný, až přímo směšný, do očí bijící přírůstek členstva cvičícího ze řad žactva a poznamenal jsem, že nežli s takým výsledkem se spokojiti, nežli takto výchovu mládeže chápati, lépe ji zanechat.

A co mi bylo odpověděno?

I toto, co tě to napadá, žactvo pro nás jest základnou našeho bytí, našeho trvání. Nebýt žactva, jak bychom naplnili naše síně při veřejných vystoupeních a zábavách?

Žactvo jest přece nejlepším agitačním prostředkem pro nás, ti dovedou lístky rozprodati lépe než členové, takže jen tím způsobem máme finanční výsledek zajištěný, nebýt žactva, tak můžeme směle naší putyku zavít.

Bylo mi, věřte, jako bych z čista jasna obdržel řádný políček!

Takové to tedy je — taký jest tedy mravní podklad výchovy naší mládeže a já hlupák, toho nevěděl.

O, drahý Tyrši, jak Tys pravil: — zmizel účel nesobětný, šlechtitný, pel jest setřen a my poklesli na sobecké a prospěchářské pouhé tělocvičné spolky s jasným jménem Sokola na špinavém štítu.

Bratři, vím, že krutá jest to výtka na tomto místě, však činím tak v naději, že všichni bez rozdílu, jak tu jsme, pochopíme, že třeba konečně řádné revise v řadách našich a že hlavně výchovu mládeže naší přivedeme na pravou cestu tak, aby z toho patrný výsledek mravní pro Sokolstvo v budoucnosti se ukázal.

Nám třeba vypěstovati si novou mizu pro řady naše, my musíme si tu mládež sami vychovati dokud je čas, by z rukou se nám nevymknula a v ostatním živlu americkém, jak pohříchu se stává, neutonula.

A to, bratři, jediné možno tou cestou docílit, pakli vedle výchovy tělesné postaráme se rovněž i o důležitou pro nás výchovu duševní a mravní naší mládeže. K tomu ovšem třeba pevné a dobré vůle z naší strany, a ta v pravdě dnes vzácnou je, proto, kdo jí nemá, nechod' mezi nás, nemůžeš býti dobrým sokolem.

Nepoukazujme na jiné spolky, jež vydržováním českých škol snaží se vychovati mládež českou, nýbrž přičiňmež se sami ve svých tělocvičnách výchovu jich doplniti, aby po-

zvolna vyrůstali v budoucí uvědomělé sokoly a sokolky.

Pak tady vymizí ze řad našich ony smutné zjevy při veřejných vystoupeních, kde většina mladých našich sokolů a sokolek nedovede promluvit kloudně česky, aneb vůbec česky mluvit se stydí.

Vše leží v rukách našich, závisí od způsobu výchovy mládeže a dorostu vůbec.

Postarejme se v první řadě o dobré cvičitele, ale i zároveň uvědomělé a nadšené učitele, kteří by do útlých srdcí mládeže vštěpovali lásku k dějinám našim, k rodnému jazyku a úctu ku jménu českému.

Střídejme rozumně tělesná cvičení s přednáškami poučnými z našich dějin, nechme je přednášet, uče je zpívati ty sladké české písně v pochodu i při cvičeních společných, nechme je hráti výhradně jen české hry s průpověďmi a popěvkami, jichž máme celou řadu a krásných nad jiné ostatní a konečně hlavně přihlížejme k tomu, aby naučili se česky mluvit, česky cítit a taky jednat!

Pakli tímto způsobem postupně a vytrvale u výchově naší mládeže budeme pokračovat, pak záhy i řady naše porostou, se obrodí a vzpruží, a my tím postavíme sobě tu nejlepší moderní tělocvičnu, jaké nám dnes třeba! Na zdar!

Sokol Jurka od Sokola Slovanské Lípy pravil následující:

Bratři sokolové, sokolky a ctěné shromáždění:

Nepřišel jsem sem, abych pronášel své náhledy, nýbrž proto, abych vyslechl bratry řečníky a učinil si úsudek a po případě podal o tom zprávu sboru mému. Avšak když jsem byl požádán, abych také něco přednesl, uvolil jsem se tak učiniti a projevil pouze své vlastní náhledy.

Z mé vlastní zkušenosti v Sokolstvu musím doznati, že nejsme na tom ještě tak zle, jak se z mnoha stran praví, jsem přesvědčen, že jest mezi námi dosti upřímných sokolů, kteří by se chtěli ještě obětovati na záchranu Sokolstva, kdyby toho bylo třeba. Neustále se zehrá na naši mládež, že se nám odeizuje, že se nám odnárodňuje. Možná, že jest tomu tak, ale já si dovolím říci, že ta naše mládež jest dobrou, že jest ochotnou, že jest volnou s námi držeti, mezi nás jíti, když ji dáme k tomu příležitosti. My víme ze zkušenosti, že jsme v Sokolstvu vychovali mnoho dobrých charakterů, mnoho dobrých mužů, kteří nám mezi cizími kruhy dělají cestu. Postavme mládeži jak se patří stánek, jak se patří tělocvičnu a uvidíte, že tam bude mládeže dosti.

Já schvaluji návrh Plzeňského Sokola úplně, a přál bych si, aby se toho docílilo co možno nejdříve. Zde v Chicagu jest dosti sokolů, kteří by měli míti nějaký moderní stánek, který by byl nejen jim ku cti, ale i celému českému lidu právě v Chicagu. Kdybyste po případě přistoupili k nějakému kroku a ústav ten chtěli postaviti, mám za to, že by se peněžních prostředků dostalo dost. Mohli byste vyslati výbor k říditelstvu Českého Národního Hřbitova, aby požádal o půjčku na podobný ústav, a já jsem jist, že by žádost vaši se vyhověla, vždyť by peníze ty byly náležitě zajištěny.

My tříštíme síly své zakládáním mnoha různých národních účelů a nepočítáme, zdali jsou naše síly dostatečné ku provedení, ale kdybychom soustředili síly své pro jeden podnik zasluhující podpory, lehko bychom toho dosáhli.

Kdybyste takový stánek postavili, mohlo by se tamtéž upravit nějaké divadélko, škola česká, a všechny tyto věci mohly by zdárně pokračovati vedle moderní velké tělocvičny. Byl by to stánek veškerého Čestva v Chicagu a my všichni bychom na to byli hrdi.

Já jsem v službách národních takřka sešedivěl, ale vzdor tomu jsem volným pracovati ve prospěch národa do

posledního svého dechu a chci přiložit ruce své k záslužné práci, kde toho třeba, a budu tak činiti dokud budu živ, zejména Sokolstvu, mezi nimž působím přes celých třicet roků. Sokolové, já vám přeji mnoho zdaru!

Sokol Josef Čermák promluvil následovně:

Otčené shromáždění a bratři sokolové!

Nemám v úmyslu obtěžovati vás dlouhou unavující řečí, ale pokusím se odpověděti, vysvětliti a objasniti svoje stanovisko v záležitosti sloučení Sokolstva a postavení moderní tělocvičny.

Nezapomenutelný Tyrš, tvůrce myšlenky sokolské, vždy nabádal a napomínal, aby Sokolstvo věnovalo více péče výchově mládeži nejen po stránce tělesné, nýbrž i po stránce mravní. Tyrš dobře věděl, že národ silný mravně i tělesně spíše ob stojí v boji o své bytí, nežli národ slabý, rozmařilý. Avšak my sokolové česko-američtí máme ještě jiné povinnosti. Máme pečovat nejen o tělesnou, mravní výchovu naší mládeže, nýbrž my máme ještě povinnost starati se o zachování též pro nás a vychovávati ji v duchu českém, v duchu národním a při tom učiti ji cnostem občanským. Předešlý řečník, bratr Kořář, pravil, že ač věnujeme dosti péče naší mládeži, že přece z ní něčeho nezachováme, totiž, že nevychováváme si z ní dosti členů, když dospějí a že ta mládež se nám odnárodňuje, že mezi nás více nejde. Dávám bratru Kořáři úplně za pravdu. Avšak položme si otázku, co jest toho příčinou? Já se pokusím podat na tu otázku následující odpověď: Upravme naše české tělocvičny takovým způsobem jako jsou tělocvičny cizonárodní, hledme je zaříditi veškerým moderním náčiním, postarejme se o tělocvičny vzdušné, čisté a pak jsem jist, že mládež s radostí se tam bude scházeti, s radostí bude tam cvičiti a my pak lehko si vychováme v duchu českém, když jednou bude mezi námi a půjde k nám. Nežli můžeme mládež národně vychovávat, musíme ji dříve získati. Apelovali na její češství je marné — my musíme ji k sobě způsobem praktickým vábiti.

Já z vlastní zkušenosti co evičitel Plzeňského Sokola musím doznati, že setkal jsem se z mnoha svými bývalými žáky na vyšších školách, kde přítomně působím, kteří se mi vyslovili, že do českých tělocvičen proto nejdu, že tam pro ně nic zajímavého není, že tělocvičny naše nejsou tak upraveny a zařízeny jako tělocvičny cizonárodní, že mezi cizinci mají více pohodlí, čistoty, a p.

Já jsem jednou navštívil s jedním českým mladíkem inteligentním veškeré české tělocvičny, abych mu ukázal jejich zařízení a když jsme byli s prohlídkou hotovi, tázal jsem se ho o jeho úsudek, a on mi odpověděl: Žádná z vašich tělocvičen se mi nezamlouvá, v každé chybí mnoho. Já bych tam cvičiti nemohl, americké tělocvičny jsou v tom ohledu mnoho a mnoho ku předu. — Já jsem mu musil dáti v duchu za pravdu.

Jak můžeme vábiti naši mládež do tělocvičen, které se nalézají u jednoho sboru v přísklepi, kde všechno páchne a čpí plísní, kde v jiné tělocvičně opět vše vyhlíží jako taneční síň nežli tělocvična, a v třetí místo na nářadí, vydávají se velké sumy peněz na zařízení jeviště. Takové místnosti tělocvičnami nazývati nemůžeme. My hlásáme české veřejnosti, že vychováváme mládež nejen tělesně, ale i duševně, ale já pravím, že tím způsobem lžeme veřejnosti, neboť já si nemohu představit, že bychom vychovávali mládež po stránce tělesné v podobných místnostech, a po stránce mravní neméně. V takových tělocvičnách mládež zdravou vychovávat nemůžeme, a sami jsme o tom přesvědčeni, že tomu není pravda a přece tak hlásáme.

Bratr Kořář dále pravil, že se nám mládež odnárodňuje, že se nás vzdaluje, pravda: avšak postavme mládeži

té důstojný stánek, vyhovující nynějším poměrům, a já jsem jist, že půjde mezi nás a že ji udržíme a pak bude lehko vzdělávati ji v duchu českém, v duchu národním a pak budou řady naše mládeže touto doplňovány a z mládeže této stanou se upřímní Češi a Češky.

Bratr Kořář praví dále, že mezi námi není již takového nadšení, takové lásky k sokolské věci, jak bývalo před lety; to musím vysvětliti tím, že v dřívějších letech jsme byli proto nadšenější, upřímnější vůči sokolské věci, že jsme si s sebou přinesli tu lásku a upřímnost k věci sokolské z Čech, kde jsme byli zrozeni a vychováni. Naše řady však těmi nadšenci řídnu a mládež zde zrozená a zde vychovaná nemůže již tak upřímně česky cítiti jako my činivali, a to jest přece přirozené. Naše děti mají vlast svou zde v Americe a k ní tihnou a na nás pouze jest, abychom ji vštěpovali co dobrého a užitečného z nás z toho českého citu zůstalo.

Chece-li Sokolstvo zdejší plniti, co hlásá a chce-li si pojistiti budoucnost, necht' odloží všechny malichernosti a spojí se k provedení díla, jako jest stavba skutečného stánku, jenž by vyhovoval veškerým potřebám nové doby a já jsem jist, že otázka zachování mládeže a zajištění naší existence bude tím rozluštěna. Na zdar!

Dle toho jest viděti, že mínění všech sokolů zde zastoupených směřuje k tomu, abychom se sloučili v jeden mohutný celek a dokázali lidu českému, nejen zde v Chicagu, ale i jinde, co zmůže svornost a sjednocenost. Kéž by se tak stalo co možno nejdříve.

Tohoto měsíce bude svolána schůze výborů od jednotlivých sborů zvolených a přikročí se k další práci.

Na zdar!

Jos. L. Voborský.

Z AFFORISMŮ KLÁCELOVÝCH.

Dobrá rada jest jak ryzí zlato,
at' je odkudkoli, koupíš za to.

Vieher cedry láme,
duby páčí,
přes nizounký keř
netečně jen kráčí.

Mnohem jizlivěji ten se mstívá,
kdo osobně málo síly mívá.

Kdo jen v rozkoších soukromných žije
ten jsa v tváři červený, již hnije.
Kdo však v národ snahou svou se vetká
s národem se věčně zazelená.

Pracuj pilně, jak bys věčně žiti chtěl,
dobře, jak bys zítra umřít měl.

Přece raději učitelem s mezným platem,
než za skvoucí zlato katem.

Kdo po dobrém činu čeká chvály
k vůli kouři vlastní statek páli.

Věrné srdce rozumu se táže,
než se v sňatek s kým naváže.

SPOLEČNÁ CVIČENÍ

sokolů a sokolek st. louis. při závodech Župy Střední
v Chicagu. — Upravil Aug. Tesář.

Nástup ku cvičení možno upravit dle počtu cvičících v pětistupu, a totiž 2 zástupy sokolek a 3 zástupy sokolů. Sokolové v I. odd. zaujmají místo na vnějších stranách a zástup střední; sokolky pak na každé straně jeden zástup mezi vnějším a středním zástupem, takže rozstup k prvnímu oddílu jest následující:

Sokolové	Sokolky	Sokolové	Sokolky	Sokolové
	o		o	

Každý oddíl pozůstává ze 4 čtvrtí a každá čtvrt má 32 dob. Cvičení koná se v pravo 8 dob, v levo 8 dob, a všech 16 dob se opakuje. Celkem obnáší celý oddíl 128 dob. Mezi odd. 1ním a 2hým, jakož i mezi 2hým a 3tím, a po 3tím dělány jsou skupiny 3 po 8 dobách ve výdrži. Na čtvrtých 8 dob měníme rozstup, což celkem jest 32 dob. Po tomto hned počínáme cvičit odd. následující, takže po prvním oddílu přecházíme hned do skupin a po skupinách k změně rozstupu pro následující oddíl.

Sokolové: cvičení s tyčemi.

Základní postavení: stoj spatný, tyč dolů, rovně.

Oddíl I.

Pravý krajní (vnější) zástup aa pravo, levý krajní zástup na levo eviči. (Viz nástup k odd. I.)

Čtvrt první. Pravý vnější zástup.

- 1—2 Tyč kolmo před prsa, pravá vzhůru. Půl obrat v pravo — stoj přednožný v pravo.
- 3—4 Tyč bočně k pravému rameni, šikmo v pravo v zad. Podřep zánožmo v pravo.
- 5—6 Tyč kolmo před prsa, pravá vzhůru. Celý obrat v pravo ve stoj přednožný v pravo.
- 7—8 Tyč čelně dolů, rovně. Půl obrat v pravo, přinožit v pravo. Následujících 8 dob opáčně. Všechn 16 dob opakovat, což opakuje se v každé čtvrti.

Čtvrt druhá.

- 1—2 Tyč čelně na prsa, rovně, pravá přes levou. Půl obrat v pravo, stoj zánožný v pravo.
- 3—4 Tyč kolmo k levému rameni, v levo vzhůru. Celý obrat v pravo ve stoj přednožný v pravo.
- 5—6 Tyč čelně na prsa, rovně, pravá přes levou. Stoj zánožný v pravo.
- 7—8 Tyč čelně dolů, rovně. Půl obrat v pravo, přinožit v pravo.

Čtvrt třetí.

- 1—2 Tyč čelně vzhůru, rovně. Výskokem stoj zákročný v pravo.
- 3—4 Tyč čelně před prsa, rovně. Celý obrat v pravo, předklon.
- 5—6 Tyč čelně vzhůru, rovně. Vzpřím, celý obrat v levo.
- 7—8 Tyč čelně dolů, rovně. Výskokem stoj spatný.

Čtvrt' čtvrtá.

- 1—2 Tyč kolmo k pravému boku, v levo vzhůru. Stoj únožný v pravo.
- 3—4 Tyč kolmo k levému rameni, v levo dolů. Půl obrat v pravo, stoj zánožný v pravo.

- 5—6 Tyč kolmo k pravému boku, v levo vzhůru. Celý obrat v pravo ve stoj přednožný v pravo.
- 7—8 Tyč čelně dolů, rovně. Půl obrat v pravo, přinožit v pravo.

Střední zástup sokolů.

Čtvrt první.

Cvičí sestavy udané pro krajní (vnější) zástupy ve druhé čtvrti, začínají však v levo, t. j. jako levý krajní zástup, a sice:

- 1—2 To samé, však bez obratu.
- 3—4 To samé, celý obrat v levo.
- 5—6—12, celý obrat v pravo.
- 7—8 Základní postavení.

Čtvrt druhá.

Cvičí sestavy udané pro krajní v první čtvrti a sice:

- 1—2 To samé, však bez obratu.
- 3—4 To samé.
- 5—6 To samé, celý obrat v levo.
- 7—8 Základní post. (celým obrátem v pravo).

Čtvrt třetí.

Cvičí sestavy udané pro krajní ve čtvrté čtvrti.

- 1—2 To samé s půl obrátem v levo.
- 3—4 To samé s půl obrátem v pravo.
- 5—6 To samé s celým obrátem v levo.
- 7—8 Základní post. (celým obrátem v pravo).

Čtvrt čtvrtá.

Cvičí sestavy pro krajní ve třetí čtvrti beze změny.

Sokolky. cvičení prostrná.

Základní postavení: stoj spatný, ruce v bok.

Oddíl I.

Pravý zástup v pravo, levý zástup v levo eviči. Cvičení udáno zde pro pravý zástup, levý zástup to samé v opácném směru eviči.

Čtvrt první.

- 1 Předpažit — stoj přednožný v pravo.
- 2 Upažit — stoj únožný v pravo.
- 3=1.
- 4 Ruce v bok — přinožit v pravo.
- 5—8 To samé opáčně (druhou nohou).
- 1—4 Pohyby paží jako v prvních čtyřech dobách, s třemi kroky v před, na čtvrtou dobu stoj spatný.
- 5—8 To samé, však kroky konáme na zad. Všechn 16 dob opakujeme znovu.

Čtvrt druhá.

- 1 Upažit — stoj přednožný v pravo.
- 2 Paže skřít upažmo — stoj zánožný v pravo.
- 3 Upažit — stoj výkročný v pravo.
- 4 Ruce v bok — celý obrat v levo, přinožit v pravo.
- 5—8 Pravou vzpažit, paže v oblouku, levá v bok (výdrž paží čtyři doby). Kroky na místě dvojný obrat v levo (jsme pak čelem v zad jako na čtvrtou dobu).
- 1—8 Opáčně.
- 1—16 Opakovat prvních 16 dob.

Čtvrt třetí.

- 1 Vzpažit v pravo, paže v oblouku, levá v bok — stoj únožný v pravo.
- 2 Vzpažit v levo, paže v oblouku, pravá v bok — stoj skřížný v levo v před.
3. Vzpažit v pravo, paže v oblouku, levá v bok — stoj úkročný v pravo.
- 4 Ruce v bok — přinožit v levo.

- 5 Upažit — stoj únožný v levo.
- 6 Vzpažit, paže v oblouku — stoj skřížný v pravo v před.
- 7 Upažit — výponem celý obrat v levo (v stoj spatný)
- 8 Ruce v bok.
- 1—8 Opáčně.
- 1—16 Opakovat prvních 16 dob.

Čtvrt čtvrtá.

- 1 Paže skrčit předpažmo, prsty v dotyku ramen — stoj zánožný v pravo.
- 2 Předpažit vzhůru — stoj předkročný v pravo.
- 3 Oblouky dolu předpažit — celý obrat v levo ve stoj zánožný v pravo.
- 4 Ruce v bok — přinožit v pravo.
- 5—8 Polkovými výskoky dvojný obrat (jsme pak čelem v zad).
- 1—8 Opáčně.
- 1—16 Opakovat prvních 16 dob.

Skupiny.

Skupina první. — Viz poznámky na konci evičení.

- 1—3 **Pravý vnější** (krajní) zástup sokolů: 1 stoj skřížný v pravo v před, 2 stoj úkročný v levo, 3 půl obrat v pravo, únik v pravo — tyč bočně k pravému rameni, šikmo v pravo v zad.

Levý vnější (krajní) zástup to samé v opačnou stranu.

Sokolky: 1—2 úkrok dovnitř, 3 výpad stranou dovnitř a uchopit vnitřní rukou konec tyče středního sokola, vnější paži odpažit.

Střední zástup sokolů: 1—2 tyč čelně vzhůru, rovně — stoj spatný, 3 pustí tyč a podpor ležmo v předu.

- 4—8 Všichni výdrž. **Obraz 1.**

Skupina druhá.

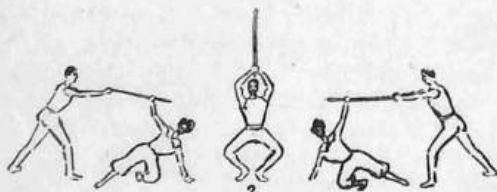
- 1 **Pravý vnější zástup sokolů:** 1. celý obrat v pravo, předhyb v pravo — tyč bočně k pravému rameni, rovně v pravo v před.

Levý vnější zástup sokolů to samé opáčně.

Sokolky: pustí tyč, a podpor klečmo, unožmo zevnitř (poklek na vnitřní nohu). Vnitřní ruka na zemi, zevnitřní upažená. (Paže v jedné přímce.)

Střední zástup sokolů: na 1 rychle vztyk, uchopí tyč na konci, na 2 dřep — tyč kolmo na hlavu (volný konec tyče vzhůru).

- 2—8 Všichni výdrž. **Obraz 2.**

Skupina třetí.

- 1 **Pravý vnější zástup sokolů:** 1. tyč pustit a zanožením v pravo poklek v pravo. — Kryt vrchní v levo, zapažit v pravo.

Levý vnější zástup, to samé opáčně.

Sokolky: 1. Vztyk a úhyb zevnitř, zároveň uchopí bližší konec tyči vnějších a tyč čelně ve vnější ruce,

volný konec strmě zevnitř stranou, druhá ruka v bok. **Střední zástup sokolů:** 1. Vztyk a výskokem stoj rozkročný — tyč čelně vzhůru, rovně.

- 2—8 Všichni výdrž. **Obraz 3.**

Přechod k druhému oddělení.

- 1—4 **Pravý vnější zástup sokolů:** 1. Vztyk, půlobrat v pravo a přinožit v pravo. Současně uchopí tyč a dá ji v polohu čelně dolů, rovně. 2—4 výdrž.

Levý vnější sokolové to samé v opačném směru.

Sokolky: 1. pustí tyč, ruce v bok a přinoží vnitřní nohu. 2—4 výdrž.

- 5—8 **Pravý vnější zástup sokolů:** 5—6 úkrok na levo (ku středu). Levý zástup úkrok na pravo (ku středu). 7—8 střední uchopí jemu bližší konec tyči sok. krajních a krajní volnou rukou (vnitřní rukou) uchopí konce tyče sokola středního. Vnitřní paže krajních nalezá se před paží středního sokola.

Sokolky: jdou třemi kroky zevnitř (na vnější stranu sokolů) a na 8. přinožením obrátí se čelem v před. Všichni připraveni jsou pak ku evičení odd. II.

Obraz 4.

Kolečka značí místa sokolek, čárky místa sokolů.

Oddíl II.

Sokolové.

Trojice v rozstupu na jeden úkrok ze středu, evičí společně třemi tyčemi. V každé poloze setrvávají čtyři doby.

Čtvrt' první.

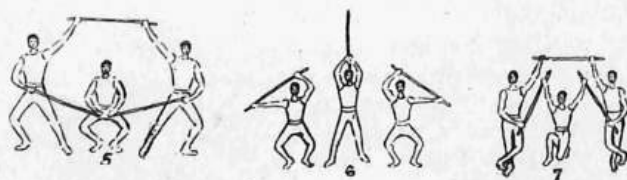
- 1—4 **Krajní zástupy:** Vnější rukou tyče k vnitřnímu boku, šikmě ku střednímu — vnitřní rukou tyč vzhůru rovně. Výpad stranou zevnitř.

Střední zástup: Připažit dovnitř (tyče v rukou). — Dřep. **Obraz 5.**

- 5—8 **Krajní:** Pustí střední tyč a uchopí krajní do obou rukou (na koncích). Tyč vzhůru, šikmo stranou, zevnitř. — Přinožením vnější nohy dřep.

Střední: Pustí krajní tyče a uchopí střední tyč za jeden konec. Tyč nad hlavou kolmo, volný konec vzhůru. — Vztyk a výskokem stoj rozkročný.

Obraz 6.

- 9—12 **Krajní:** Pustí vnitřní rukou tyče krajní a uchopí tyč střední. Vnější rukou tyč k vnitřnímu boku strmě ku střednímu — vnitřní rukou tyč vzhůru, rovně. — Vztyk a stoj skřížný, v předu vnitřní nohou. **Střední:** Pustí tyč střední a uchopí vnitřní konce krajních tyčí. Vzpažit zevnitř. — Výskokem stoj spatný a hned poklek v levo.

Obraz 7.

13-16 Základní postavení. Krajiní přinoží vnitřní nohu. Střední vztyk a přinožit v levo. Tyče všech čelně dole, rovně.

1—16 To samé opakovat.

Čtvrt' druhá.

1—4 **Krajiní:** Vnitřní rukou přenesou tyč nad hlavu středního a zadně dolu rovně (až na zem) — vnější paži upaží. — Podpor klečmo na vnitřní koleno, s unožením vnější nohy.

Střední: Vzpažit zevnitř, v rukou drží krajiní tyče. — Výpad v levo v před.

Obraz 8.

5—8 **Krajiní:** Vnitřní rukou pustí střední tyč. Vztyk a úhyb zevnitř. — Tyč ve vnější ruce strmě stranou, zevnitř. Vnitřní paže odpažit.

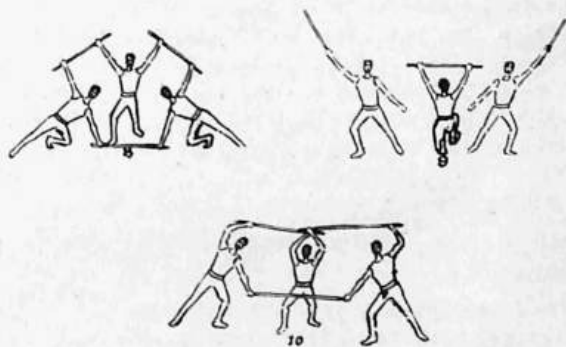
Střední: Pustí krajiní tyče. Celý obrat v pravo, poklek v levo. Uchopí střední tyč, vznese ji čelně vzhůru, rovně.

Obraz 9.

9—12 **Krajiní:** Vnitřní rukou uchopí střední tyč. Úhyb dovnitř. — Vnější paži tyč nad hlavu, strmě dovnitř — vnitřní paže v odpažení, tyč zadně dolu, rovně.

Střední: Pustí střední tyč. Vztyk a celý obrat v levo, předhyb v levo. — Uchopí konce krajních tyčí a vzpaží dovnitř.

Obraz 10.

13-16 Základní postavení. Krajiní přisunem vnější nohy a přenesením střední tyče nad hlavou středního v před dolů, rovně. Střední přinoží v levo a tyče dolu, rovně.

Obraz 4.

1—16 To samé opakovat.

Čtvrt' třetí.

1—4 **Krajiní:** Vnější rukou tyč pod vnitřní rameno, strmě k střednímu. Vnitřní rukou tyč rovně dole. — Poklek na vnitřní koleno.

Střední: Vzpažit zevnitř (krajiní tyče v rukou). — Stoj zákročný v levo.

Obraz 11.

5—8 **Krajiní:** Vztyk a celý obrat dovnitř — předhyb. Střední tyč vzhůru, rovně (t. j. tyč původně držaná ve vnitřních rukou).

Střední: Výpad v levo v před a hned podpor ležmo v předu. Konce krajních tyčí drží v rukou na zemi.

Obraz 12.

9—13 **Krajiní:** Celý obrat dovnitř (čelem v před), stoj únožný vnitřní nohou. Vnější rukou tyče pod vnitřní rameno, strmě k střednímu — vnitřní rukou tyč zadně dolu rovně.

Střední: Vztyk a výpad v levo v před. — Vzpažit dovnitř (konce krajních tyčí v rukou). Obraz 13.

13-16 Základní postavení. Krajiní přinoží vnitřní, střední levou nohu. Tyče čelně dole, rovně. Tyč střední přenesou krajiní nad hlavou středního v před dolu.

1—16 To samé opakovat.

Čtvrt' čtvrtá.

1—4 **Krajiní:** Vnější paži upažit, tyče na prsou rovně — vnitřní rukou tyč vzhůru rovně. — Stoj skřížný v předu, vnější nohou.

Střední: Upažit (konce tyčí v rukou). Stoj zánožný v levo.

Obraz 14.

5—8 **Krajiní:** Vnější rukou tyč nad hlavu, šikmo k střednímu — vnitřní rukou tyč (čelně) dole, rovně. — Výpad stranou, zevnitř.

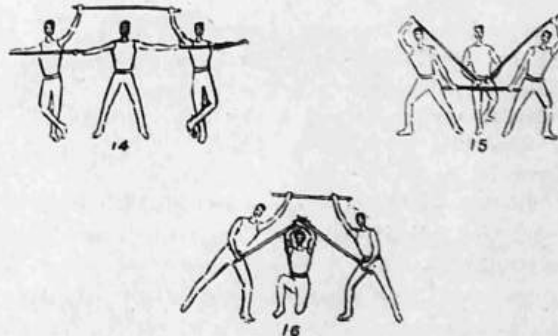
Střední: Tyče k bokům. — Odhyb v levo.

Obraz 15.

9—12 **Krajiní:** Vnější rukou tyč k vnitřnímu boku, strmě ku střednímu — vnitřní rukou tyč vzhůru rovně. — Úhyb dovnitř.

Střední: Vzpažit dovnitř, tyče v rukou. — Poklek v levo.

Obraz 16.

13-16 Základní postavení. Krajiní přisunem vnější nohy. Střední vztyk a přisun v levo. Tyče čelně dolu, rovně.

1—16 To samé opakovat.

Oddíl II.

Sokolky.

V prvních osmi dobách levý zástup eviči na levo, pravý zástup na pravo. V druhých osmi dobách opáčně eviči a celé ještě jednou (16 dob) opakuji. Cvičení udáno tuto pro levý zástup.

Čtvrt' první.

- 1 Předpažit na levo — stoj únožný v levo.
- 2 Předpažit vzhůru, pravá obloukem spodním, ruce v poloze palcové a paže v loktech mírně ohnuté. — Stoj skřížný v levo v předu — trup mírně otočit na pravo.
- 3 Paže složit v zadu (za tělem) — stoj úkročný v levo.
- 4 Celý obrat v pravo na zad (o levé noze) — stoj úkročný v pravo.
- 5 Celý obrat v pravo (o pravé noze) — stoj úkročný v levo.
- 6 Předpažit na levo — stoj skřížný v pravo v předu.
- 7 Pažemi mávnout dolů — stoj úkročný v pravo.
- 8 Ruce v bok — přinožit v levo.

Čtvrt' druhá.

- 1 Předpažit v levo vzhůru, zapazit v pravo — půl-obrat v levo — stoj přednožný v levo.
- 2 Předpažit v pravo vzhůru, zapazit v levo — stoj zánožný v levo.

- 3 Předpažit v levo vzhůru, zapažit v pravo — dvou-
dobý měný krok v levo v před.
- 4 Ruce v bok — celý obrat v pravo ve stoj přednožný
v pravo. (3. a 4. doba splynou dohromady.)
- 5—6 Předpažit zevnitř dolu — podřep zanožmo v pravo.
- 7—8 Ruce v bok — vzpřím, půl obrat v levo (čelem v
před) a přinožit v pravo.

Čtvrt' třetí.

- 1 Vzpažit zevnitř — stoj přednožný v levo zevnitř.
- 2 Připažit dovnitř — stoj skřížný v levo v předu.
- 3 Vzpažit zevnitř — výponem jeden a půl obratu
v pravo ve stoj zanožný v levo.
- 4 Ruce v bok. (3. a 4. doba splynou dohromady.)
- 5 Předpažit zevnitř dolů — poskok v před o pravé noze,
zanožit levou.
- 6 Vzpažit (paže tvoří oblouky) — poskok v před
o pravé noze, zanožit levou.
- 7—8 Ruce v bok — dvoudobý měný krok v levo v před.

Čtvrt' čtvrtá.

- 1 Upažit — stoj únožný v levo — úklon na pravo.
- 2 Vzpažit v pravo (paže v oblouku), zapažit dovnitř
v levo — vzpřím a stoj skřížný v levo v zadu.
- 3 = 1.
- 4 Ruce v bok — stoj spatný přísunem v pravo.
- 5—6 Půl obrat v levo — čtyři kroky v před poklusem.
- 7—8 Jeden a půl obratu v pravo poklusem na místě (až
čelem v před — třemi kroky a přinožením).

Skupiny.

Mezi II. a III. oddílem.

Rozstup jak při II. oddílu.

Skupina první.

- 1—2 **Krajní sokolové:** Střeh stranou dovnitř. Vnitřní ru-
kou drží u boku za pas sokola středního. Vnější ru-
kou drží tyč za jeden konec v upažení, tyč stranou
rovně.

Střední sokolové: Pomocí krajních vyskočí na stehna
krajních do stoje rozkročeného a dá tyč čelně vzhůru,
rovně.

Sokolky: Na 1. stoj úkročný dovnitř, na 2. poklek
na vnější nohu. Vnitřní ruka o zem opřená, vnější
ruka ve vzpažení uchopí volný konec tyče krajní.

- 3—8 Všichni výdrž. Obraz 17.

Skupina druhá.

- 1—2 **Krajní sokolové:** Pustí tyč a dělají poklek na vnější
koleno. Vnitřní ruka dotýká se zemi; vnější ruce spojí
se ve vzpažení.

Střední sokolové: Seskočí na zem, položí tyč na
na stehna krajních a oporem o ní koná podpor ležmo
v předu.

Sokolky: Uchopí tyč též druhou rukou (na volném kon-
ci), aniž by poklek měnily. Tyč pak čelně vzhůru
rovně. — Úklon zevnitř (až konec tyče zemi se dotý-
ká). Obraz 18.

- 3—8 Všichni výdrž.

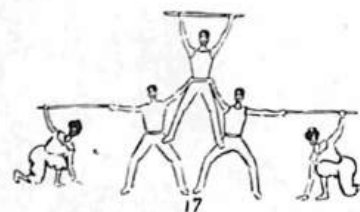
Skupina třetí.

- 1—2 **Krajní sokolové:** Vnější paži vzpažit zevnitř a ucho-
pit opět svou tyč. Vnitřní rukou drží za nohy sokola
středního.

Střední sokolové: Položí tyč na zem a konají stoj o ru-
kou vzporem.

Sokolky: Vztyk a výpad stranou dovnitř. Vnější rukou
tyč k vnitřnímu rameni, vnitřní paži tyč strmě nad
hlavu sokola krajního.

- 3—8 Všichni výdrž. Obraz 19.

Přechod k třetímu oddílu.

- 1—4 Na 1—2 všichni přejdou v základní postavení, soko-
lové drží však každý svou tyč sám. Na 3—4 střední
zástup přiřadí se k zástupům krajním, a sice:

1, 3 a 5 za krajního po pravé straně stojícího
jediným úkrokem v přič na zad; 2, 4 a 6 před krajního
po levé straně stojícího jedním úkrokem v přič na
před a jsou pak pouze dva zástupy sokolů.

- 5—8 Sokolové jdou napříč zevnitř, sokolky napříč dovnitř,
a sice dle potřeby kratšími neb delšími kroky, aby
náležitý rozstup docílen byl. Jsou pak sokolové ve
dvou zástupech na vnitřní straně rozstupu.

| o o |

Čárky znamenají místa sokolů, kolečka místa sokolek.

Oddíl III.**Sokolové:**

Cvičení tuto popsáno pro pravý zástup. Levý zástup
cvičí to samé, však na druhou stranu, takže oba zástupy
současně dovnitř neb zevnitř cvičí.

Čtvrt' první.

- 1—2 Tyč zadně za pravé rameno, šikmo v levo stranou —
výpad v levo stranou.
- 3 Tyč bočně k levému rameni, strmě v levo napřed —
půlobrat v pravo, výpad v levo v před.
- 4 Tyč bočně k pravému rameni, strmě v pravo napřed —
celý obrat v pravo, předhyb v pravo.
- 5—6 Tyč zadně za pravé rameno, šikmo v levo stranou—
půlobrat v pravo v úhyb v levo.
- 7—8 Tyč čelně dolů, rovně — přinožit v levo.

P o z n.: Příštích 8 dob opáčně a všech 16 dob opakovat,
což děje se v každé čtvrti.

Čtvrt' druhá.

- 1—2 Tyč čelně k pravému rameni. strmě v pravo stranou
— výpad v pravo stranou.
- 3—4 Tyč čelně vzhůru, rovně — úklon na pravo.
- 5 Tyč čelně na prsa, rovně — půl obrat v pravo, únik
v pravo.
- 6 Trčením tyč čelně před prsa, rovně — předklon.
- 7 = 5.
- 8 Tyč čelně dolů, rovně — půlobrat v levo, přinožit
v pravo.

Čtvrt' třetí.

- 1—2 Tyč bočně v pravé ruce, strmě v před, levou zapažit
— půlobrat v pravo, výpad v pravo v před.
- 3—4 Tyč v obou rukou čelně na hlavu, šikmo v levo stra-
nou — půlobrat v pravo (o levé noze), výpad v pravo
stranou (čelem jsme v zad).

- 5 Tyč čelně k pravému rameni, strmě v pravo stranou — celý obrat v pravo (o levé noze), výpad v pravo stranou (jsme opět čelem v před).
- 6 Tyč k levému rameni, kolmo v levo vzhůru — úhyb v levo.
- 7—8 Tyč čelně dolů, rovně — přinožit v pravo.

Čtvrt' čtvrtá.

- 1—2 Tyč za hlavu, kolmo v pravo vzhůru — půlobrat v pravo — výpad v pravo v zad.
- 3—4 Převrácením napřed tyč bočně před prsa, strmě napřed (levá ruka pustí tyč a uchopí horní konec, pravá sesmekne se k levé. Obě jsou na jednom konci) — poklek v pravo.
- 5—6 Tyč za hlavu, volný konec kolmo dolů — vztyk a výpad v pravo v před.
- 7—8 Tyč čelně dolů, rovně — půlobrat v levo, přinožit v pravo.

Oddíl III.**Sokolky:**

Cvičení tuto popsáno opět pro pravý zástup sokolek. Levý zástup v opácnou stranu cvičí.

Čtvrt' první.

- 1 Předpažit na pravo — podřep.
- 2 Ruce v bok — vztyk.
- 3 Předpažit na pravo — stoj úkročný v pravo.
- 4 Ruce v bok — přinožit v levo.
- 5 Půlobrat v pravo, stoj přednožný v pravo.
- 6 Pravou nohu skrčit přednožmo.
- 7—8 Trčením stoj výkročný v pravo.
- 8—10 Pravou skrčit upažmo, levou odpažit — dvoudobý krok měný levou nohou napřed.
- 11—12 Levou skrčit upažmo, pravou odpažit — dvoudobý krok měný v pravo.
- 13—14 = 9—10.
- 15—16 = 11—12.

Na doby 7—16 přechází sokolky na vnější stranu sokolů; jdou předem a na vzdálenost dvou úkroků zastaví.

- 1—16 Totéž opácně, takže přijdou opět na svá místa, jdou však zadem — za členy.

Čtvrt' druhá.

- 1—2 Ruce spojit za hlavou — podřep přednožmo v pravo — záklon.
- 3—4 Upažit — poklek v pravo (pravá noha šine se v zad).
- 5 Úklon na pravo (s upažením).
- 6 Úklon na levo (s upažením).
- 7—8 Ruce v bok — vztyk, přinožit pravou.
- 9 Půlobrat v levo — přednožmo skrčit pravou (sokolky jsou čelem k sobě).
- 10 Trčením stoj výkročný v pravo.
- 11—12 Krok v před, přinožením v pravo.
- 13—16 Sokolky podají si pravé ruce a zatačkou v pravo vymění svá místa.
- 1—16 To samé opácně. Přijde každá opět na své místo, při zatačkách podají si však levé ruce.

Čtvrt' třetí.

- 1—2 Zapažit dovnitř — poklek v levo.
- 3—4 Podpor klečmo v levo stranou. (Levá ruka o zem opřená, pravá v odpažení. Pravá noha únožmo napnutá.)
- 5—6 = 1—2.
- 7—8 Ruce v bok — vztyk, přinožit v pravo.
- 9 Výskokem stoj únožný v levo.
- 10 Výskok o levé, pravou skrčit přednožmo zevnitř.
- 11—12 Dva poskoky v levo stranou (vyměnit místa).
- 13—16 Polkovými kroky na místě dvojný obrat v levo.

- 1—16 To samé opácně. Na 11—12 přijdou sokolky opět na svá místa.

Čtvrt' čtvrtá.

- 1 Vzpažit zevnitř v pravo, odpažit v levo — mírný výpad v pravo stranou.
- 2 Vzpažit zevnitř v levo, odpažit v pravo — úhyb v levo.
- 3 = 1.
- 4 Ruce v bok — přinožit v pravo.
- 5—6 Únik v pravo — ruce dotýkají se země.
- 7—8 Ruce v bok — přinožit v pravo.
- 9 Levou nohu skrčit přednožmo zevnitř.
- 10 Levou třít v přednožení zevnitř.
- 11 Stoj skřižný v levo v předu.
- 12 Výponem celý obrat v pravo (čelem v zad).
- 13—16 Dvoudobým měným krokem vyměnit místa. (Pravý zástup sokolek zaujme místo levého zástupu a opácně).
- 1—16 To samé opácně. Na doby 13—16 přijdou sokolky opět na svá místa.

Skupiny po třetím oddílu.**Skupina první.**

- 1 Sokolové. Vnější rukou tyč k vnitřnímu rameni, strmě stranou vnitřní rukou — výpad stranou dovnitř.
- Sokolky. Vnější rukou uchopí tyč, vnitřní paže upažit, ruce na lokti. — Vnější nohou stoj skřižný v předu.
- 2—8 Všichni výdrž.

Skupina druhá.

- 1 Sokolové. Pustí tyč. Vnější paži kryt vrchní, vnitřní zapažit — půlobrat dovnitř, poklek na vnitřní koleno (noha šine se z výpadu zároveň s obratem na zad).
- Sokolky. Tyč ve vnější ruce na konci bočně, strmě v před, vnitřní paži zapažit — půlobrat zevnitř, výpad v před vnější nohou.
- 2—8 Všichni výdrž.

Skupina třetí.

- 1 Sokolové. Podpor ležmo v předu.
- Sokolky. Půlobrat čelem v před — tyč ve vaější ruce šikmo stranou, vnitřní ruce spojit ve vzpažení zevnitř — úhyb dovnitř.
- 2—8 Všichni výdrž.
- 1—8 Sokolové uchopí svou tyč, vztyk a půlobrat čelem v před. Tyč čelně dolů, rovně. Pak přenesou tyč do pravé ruky kolmo vzhůru.
- Sokolky: Ruce v bok a přinožit v pravo.

Následuje pak odchod z cvičiště.

Poznámka. Mnohé obrazy v podrobnostech nejsou přesné, však přece pochopení skupin umožní. Opravit třeba při: Ob. 1. — tyče krajních u ramene, obr. 2. dřep místo podřepu, obr. 8. tyč za středním a ne v předu, rovněž i v obr. 10. Obr. 18. ruce krajních spojeny jsou ve vzpažení.

Z NAŠICH KRUHŮ.**Hlídky domácí.**

— Co to píšeme došly již asi bedny, dvě, vážící přes 800 liber, kněh, pomůcek a mnoha rukopisů z pozůstalosti po zvěčnělém svobodomyšlníku, učiteli a organizátorovi Volné Myšlenky v zemi této prof. Lad. Klácelovi do Náprstkova musea do Prahy. Stalo se tak přičiněním N. J. S. po usnesení V. V. a několika dobrých činovníků našich, již v práci té nám nápomocni byli. Vše posláno bylo do Náprstkova musea proto, poněvač odtamtud první přišla výzva a pak, že

spůsobem tím uetí se nejlépe památka dvou volných lidí českých v Americe vyniknuvších Klácela i Náprstka. Obsah becen a rukopisů zvláště byl tohoto druhu, že v Museu zemědělském za poměrů panujících sotva by došel plného ocenění a pak dotyčné správy ústavů obou dohodnouti se mohou mezi sebou, kdyby mělo k lacinému a lidovému vydání spisů Klácelových někdy dojít.

— S potěšením nemalým zaznamenáváme, že veškeré oznámky patentních léků, všelikých jiných humbuků a slibovaných zázračných vyhojení různých také doktorů z listu "Slovenský Sokol" byly jednoduše vyhozeny, kdežto "Borec" jakž se podobá brzy takovýmto a podobným brakem znovu ozdobí oznámkovou část listu svého. Dobré chutnání.

— K zahájení zimní činnosti ve všech sborech našich doporučujeme řady poučných přednášek, společných rozprav, zakládání knihoven a hojně předplacení dobrých českých časopisů svobodomyslných, jakož i pořádání jen ušlechtilých zábav a především besídek pro dorost. Kde pak toho jen trochu poměry dovolují zřizujte si zvláštní fondy, z nichž k těmto a jiným dobrým účelům národním by se mohlo přispívat, aniž by trpěla pokladna sborová. Při tom na fond sletový však teprve se nesmí zapomenouti, třeba ani borec jsme ze sboru svého vyslati nemohli, vždyť mohli bychom pomoci i tam hřivnou svou, kde opět mají síly ale zápasí s finančními nesnázemi.

— Ve všech sborech, zejména oněch na Západě měli by bratři konati práci záslužnou a sice upozorňovati za v čas všude, kde jen se po farmách a českém venkově vyskytuje přímo úžasná koupě a míchání líhu v domácnostech českých k pití, nemírnému někdy ani nelze říci, tot' příliš jemný byl by název. Ano, zdá se čím špatnější 'gajst' našim lidem prodá lékárník, tím jej mají radši. Toto prodávání fuslu dělo se na dalším venkově od nepamětna a mnohý chlap bídny z toho zbohatl. Nemělo by se zapomenout, že požívání alkoholu v takové a podobné formě způsobuje po čase mnohá onemocnění a tím spíše jestli se dává dětem, tu mohou nastati poruchy mozku a povahy člověka se mění již od útlého mládí. Takovéto pijáctví druhu nejhoršího otupuje schopnosti duševní, ohrožuje rozum člověka, vede k šílenosti a blbosti i svádí k zločinu. Nejsme nikterak proti mírnému osvěžení, napití se dobrého piva podle zíně, však varujeme před líhem v nejhorším jeho způsobu, v kořale a bryndě všeliké. Každý z nás kdo bydlel na Západě a na venku ví, že máme pravdu, a že někdy dobré slovo porady prospěti může.

— Jako každý dobrý počin sokolský setká se s odporem kruhů cizích, tak stává se že až přecasto, že není proň pochopení ani v řadách vlastních. Toho zažili jsme my a před námi mnozí a nyní zažívají u D. A. S. v New Yorku, kde zbudovati chtějí si vlastní stánek, vlastní tělocvičnu, jež vyhovovala by požadavkům moderním. Co spojenými silami dalo by se vykonat! A jako jest v New Yorku, tak máte i v Chicagu, kde myšlenka velikého domu sokolského tak rychle jak vznikla, tak rychle jakoby v nepochopení měla upadnout. Ne a nemůžeme posoudit, necheeme poznati sil svých. Tolik toho tříštění našich vlastních sil i v organizacích sokolských, kde úkol přec jest jen výchovný, tělocvičný a volný všech nás zároveň.

— Přijímání nových členů do sborův našich děje se přesně dle stanov N. J. S. jen co jest pravda, jako opět zapřítí se nedá, že přijímáme někdy vše šmahem, aby v budoucnu na sboru našem i na celku záhy se vymstilo. Kdo čteš rozuměj, třeba ti noví někdy porozuměti nechtějí, myslíce, že v pouhém zaplacení příspěvků již celá jejich jest povinnost.

— "Svaz — Svaz" — zdá se nám skoro, že jsme slůvko to a o následujícím ho nadšení, již někde čtli. Tak něco

prudkého, jakoby se vtíralo v naši tvář a hned zase chladný záchvěv šel tou naší šíjí, či bylo by možné, abychom byli všichni jen tak jako ta otep suché slámy? Ta také vzplála, náramně rychle sotva jste k ní přiložili zápalku, ale ten vlastní oheň, ten tak na rychle uhasí.

— Slovenský sbor nově založený v Mt. Olive, Ill., jakž seznáváme, patří nyní k jednotě jejich a odložil jméno, o němž minule jsme psali. Dobře tak a tím lépe, že hoši se činí. V Dunlo, Pa., rovněž založen nový sbor slovenský a hlásí se do jednoty. V Alleghany, Pa., založen sbor chorvátský. Také ti přidati se chtějí do jednoty slovenské. Ku podivu všude jinde bratři naši uznávají sdružení v celku mohutném, jen sbory české tu a jinde myslí si, že ojedinele lépe prospívají. Podle činnosti jejich a práce však soudit lze o pravém opaku.

— T. J. S. Mladočech uspořádal si dne 28. m. m. zábavu v nově upravené síni své a na pořadu bylo i cvičení. Sbor ten má v Racine dosti příznivců a dluh opravami vzešlý na Sokolně doufejme, že záhy si zaplatí, zejména když vedle cvičení se bude i tančit, jako tentokráte. Tak zaplatily se již větší dluhy a leckdes.

— V Praze, v Oklahomě uspořádali si v neděli, dne 23. září bratři naši veřejné, které jak do vlastního pořadu vhodného, tak i co do návštěvy lidu a příznivců Sokola zdařilo se úplně. Když sbor způsobem takovým veřejnosti se oznámí vydá dojísta desetkrát více, nežli pouhá dupanda.

— T. J. S. Tábor v Caledonii ve Wisconsině uspořádala si minule velice pěkný koncert, jehož čísla vykazovala po většině české skladby a záhy na to měli svobodomyslnou přednášku, k níž pozvali si známého horečovníka a průkopníka volného myšlení br. F. B. Zdrůbka z Chicaga. Návštěva byla tu četná. Přednáška odbyla se 28. m. m. a tu s radostí jen zaznamenáváme, že z vůkolí bylo tu našineců dost a dost.

— Těm sborům novým, kde vedle cvičení těla i cvičení volných myslí svých zavádí, přednášky pořádající, lze jen gratulovati. Dokazuje se tak aspoň nejlépe, že sbor má u středu svém bratry opravdové a činovníky, již věci naší prospěti chtějí. To platí zejména o sboru T. J. S. Oklahoma City, kdež 7. m. m. hostili br. Dr. Išku, jenž přednášel na téma: "Cíl a úkol Sokolstva." Návštěva byla nejen hojná, ale přednášeči se povedlo vysvětliti i těm starším, seč jest práce naše výchovná, jakož i pověditi jim z dějin Sokolstva za jakým účelem ty řady naše vešly v činnost, uzdravňující a utužující všechny lid český a pracující hlavně na záchranu našeho dorostu. Řečník zmínil se i slovy nehledanými, ale pádnými, o důležitosti dobrovolné kázně našich řad, jakož i o rovnocennosti a opravdovém bratrství nás jako lidí uvědomělých, již nedají se zneužiti za otroky nikomu, konající povinnosti své pilně, jako nikdy práv svých zadati nedovolí. "Sokolstvo uvědomuje lidi o vlastních jich ceně a důstojnosti zlepšuje společnost lidskou a jest tak i důležitým faktorem v ohledu sociálním."

— Neměli jsme ani tušení, že nějaký zrádný neduh byl by hlodal na zdraví jednoho z nejlepších činovníků T. J. S. Baltimore a proto oznámené nám úmrtí br. Aloise Pokorného překvapilo na nejvyšší. Br. Pokorný byl nejen celý muž, český člověk pokrokový nanejvyšší, ale povahy boдрé, jež za časté byla příkladem těm liknavějším. Když poznali jsme jej osobně, ba zdá se nám, jakoby to bylo teprve včera, byl plný humoru a satyry a ve všem svém jednání sokol. Dnes není jej více. Sboru našemu i pozůstalým upřímná platí soustrast naše.

— Kdo ještě dnes by snad chtěl pochybovati o možném zdatu výpravy sokolské k pátému sletu všesokolskému do Prahy, kdo v těch kterých sborech našich nedovedl by oceniti a pochopiti hluboký význam vlastního podniku, jakž dnes jako celku našeho se jeví přičiňením našich v New

Yorku, tomu slouží k poučení obsah listu bratří našich z Paříže, kde již od nynějška o nás se zajímají. Br. Suchánek, člen dotýčeného výboru pořádacího v New Yorku obdržel totiž dopis následujícího obsahu a ten mluví nejlépe sám za sebe, jen čtete: "Paříž, 7. října 1906. Drahý bratře! Úmysl Váš a vůbec Sokolstva amerického jeti k pátému sjezdu Vsesokolskému cestou přes Paříž působí neobyčejné nadšení v Sokole našem, v celé kolonii české v Paříži, jakož i mezi přáteli našimi gymnasty francouzskými. Bude mně velikým potěšením, jakož i celé Jednoty naší Vám být vždy k službám. Prozatímni rady mohu Vám podati následovně: Několik dní neb třeba týden, bude-li Vám možné, před sjezdem v Praze přijeti do Paříže, prohlédnout Paříž, blízký Versailles, pořádat veřejné cvičení společně se Sokolem v Paříži, kde by mohly též společně pracovat delegace spolků gymnastických, což by bylo slavnostním dnem Sokolů amerických v Paříži. Velká městská těloevična Gymnaste Voltaire bude Vám k dispozici zdarma. Pak společný odjezd s námi a gymnasty francouzskými přímou cestou přes Německo do Prahy. Čtli jsme se tu pokusit sami z Paříže vypravit zvláštní vlak, avšak společně s Vámi bezpochyby vypraveny budou dva vlaky. Nazpět z Prahy může jeti jedna část přes Vídeň, Tyroly, Švýcarsko; druhá část přes Německo a Holandsko; třetí část přímo do Paříže. Odjezd z Prahy jest libovolný, společně neb jednotlivě osoby. Co týká se cen, nemohu Vám pro okamžik sdělit. Požádal jsem ředitelstvo dráhy o řádné vysvětlení. Zároveň přítel Sansboeuf přeptá se a podá mně praktické pokyny. Myslím, že toto obdržíte v několika dnech. Myslím, že by bylo nejlépe, kdybyste mně zaslali určitý směr s vypsaním měst Vaší cesty, pak na jakou dobu jízdní lístky mají platit. Co týká se pobytu Vašeho v Paříži, postaráme se o hotely a vše, co bude Vám zapotřebí. Myslím, že osoba může žít bez zvláštních výdajů i za 10 franků. Bud'te ujistěni, že postaráme se z naší strany seznámiti podnik Váš s širšími kruhy gymnastickými a lidu francouzského. Přijmi, drahý bratře, jakož i Vy všichni nadšení Sokoloci druhé vlasti Vaší Ameriky vřelý bratrský pozdrav Pařížského Sokola a Vašeho vždy k službám ochotného J. Čapka, starosty. Na zdar! Na shledanou!"

— Nemůžeme snad ani dosti oceniti práci dobrovolnou a nezištnou těch, kdož jako staří pracovníci na poli sokolském přicházejí k nám, aby pověděli občas našim i tomu dorostu našemu o těch počátcích Sokolstva ve vlasti staré a v zemi této, aby připomněli nám ty posvátné úkoly naše a postup k práci opravdové. A jestli vešle slova živého hned jest i slovo psané, jestli přednášky takové a podobné o Sokolstvu vůbec uveřejňují se pak v listech, jakým jest na příklad "Slavie", tu koná se na prospěch věci naší mnoho. My proto jen vděčíme starému horečnicku sokolskému br. Ant. Jurkovi v New Yorku, za čtyřicetiletou vzpomínku, jakž přednesl, dne 7. října v T. J. S. v New Yorku a uveřejnění téže. A tu pozoruhodná jsou slova jeho v odstavci následující: "Nejblahodárnější ale počaly působiti dva spolky, které jako dva se milující blíženci velmi platně se ujaly, a rozvíjejíce se šir a šir do dnes drží vřeh svým vlivem na rozkvet národního citu a sebevědomí. Jsou to Pražský "Hlahol" a "Sokol". Při jménech těch srdce tehdejšího současníka veseleji bije, vzpomínka rozradostná hrud' sladce prochvívá a jsme rádi, že v dobách oněch bylo nám popřáno žít. To nadšení při založení Sokola Pražského popsati nelze, to muselo se zažít, aby bylo náležité ve svém dosahu oceněno. V letech padesátých, těch temných dnech českého národa byly v Praze dva ústavy těloevičné nimo ústavu zemského. Malypetr měl jeden, Schmidt druhý. V Malypetrově připravovalo se símě budoucího Sokola. Z ústavu toho vyšel tvůrce českého tělocviku, duše ušlechtilá všeho Sokolstva,

nezapomenutelný Miroslav Tyrš. Musíme si připomenouti, že v letech padesátých, i před tím málo se vědělo v širších vrstvách co to tělocvik systematizovaný. Jak já se pamatuji, mluvílo se pouze o "Vater Jahnovi", (německém to Tyršovi), kterýž stejné se těšil popularitě u turnerů německých, jako později v letech 60tých Tyrš u nás. Tělocvik viděl jsem pouze při komediích o plzeňském trhu a nářadí těloevičné v c. k. štíftě v Plzni, kdež "turaovali" nastávajícího "oficírkové." — Přednáška zdařila se zcela. Návštěva lidu, příznivců sboru byla veliká. A co hlavního, že bylo tu v posluchačstvu zejména hodně dorostu a mládeže obého pohlaví, třeba snad přilákaly ji spíše pohyblivé obrazy a písne ilustrované. Dětská pěvecká škola účinkovala, načež ukázalo závodní družstvo sboru práci svoji na hrazdě a tu ovšem byl Jahoda, jakž sděluje se, prvním. Obrazy ze čtvrtého sletu všesokolského se líbily s výkladem br. Havlíka. Hudba br. Červy dala několik koncertních skladeb k lepšímu. Stěžovalo se pouze do těch štetavých dítek, povážíme-li však, že zejména obrazy sletové nemohly zůstat na ně bez vlivu, snad dá se na příště jinak udělati. Jak vidět činnost přednášková již namnoze začala a tu bylo by i na čase, aby naši i jinde se rozkřivali.

— "Slovenský Sokol" v posledním čísle přináší skvostná prostoná, jakž vypsaná jsou pro pátý slet všesokolský v Praze, na 28. — 29. června 1907 a provází jej velice pěknou reprodukcí obrázků, jakž uveřejněny byly v "Sokole" pražském své doby.

— Nemusí se vždy u nás vše vytancovati, jako nemusí se sahati k pořádání zábav pochybného rázu, jestli chceme něco většího podniknouti. Tak byli bychom radou všem sborům, které vyslali hodlají borec své do Prahy, aby jednoduše s napjetím sil pilně evičili ty hochy své, sestry a mládež vůbec a hned jakmile evičitel, aneb evičitelský sbor sezná, že nácvik jest toho druhu a pořad vlastní takový, že mohlo by se jít před širší veřejnost, at' se tak stane, jednou aneb i vícekrát. Širší veřejnost míníme tu i cizí kruhy po případě, těm podá se ukázka soustavné práce a naši příjdu, aby podpořili podnik záslužný na vyslání boreců do vlasti. Takováto místní veřejná pořádání ve větších rozměrech a větších místnostech třeba cizích, mohla by přinést nejen hmotný, ale i mravní výsledek, zejména, když bychom snažili se v rámci našeho pořadu zahrnouti ukázky naší práce výchovné, pokud se mládeže týče.

— T. J. S. v Prague, Neb., uspořádá dne 2. pros. přednášku, k níž poštětilo se ji získati br. L. J. Paldu z města našeho. Týž obral si za téma Tyršovo: "Náš úkol, směr a cíl" a jsme jisti, že práce ta dojde náležitého ocenění.

— 24. října otevřena byla v New Yorku slavnostním spůsobem skvostná knihovna veřejná, kdež zřízena byla knihovna i česká a slovenské oddělení. Jest tu as 1,500 českých kněh, nejlepšího výběru i knihy slovenské. Důvěrníkům za zřízení knihovny poděkoval T. Čapek, načež uspořádán vhodný pořad koncertní a p. Skvostnou adresu díků vypracoval malíř R. Růžička. Táž rovněž odevzdána byla důvěrníkům. Budova nalezá se v č. 1465 Ave. A. a nyní bude jen na našich, již ku věci náležité přispěli, aby také knihy si vypůjčovali a hodně čtli.

— Pravý vzor sokolské zábavy ukazuje nám pořad zábavního a vzdělávacího večírku Plzeňského Sokola v Chicagu, prvního v tomto období a sice, dne 31. m. m. Starosta br. Šiman večírek zahájil, pak následovala koncertní čísla orchestru Plzeňského Sokola řízením br. Rubringera, duetto na housle Chas. Linkeho a Rud. Fialy, zpěv B. Egermyerovy a konečně pro nás bod nejzajímavější přednesení náhledů na thema "Spojení Sokolstva chicagského", za Sokol Slávský br. Košař, za Čechii br. Kotek, za Sokol Tábor br. VI, br. Jurka od Slovan. Lípy a br. Jos. Čermák za Plzeňský

Sokol. Pak znovu byl zpěv a houslové trio Chas. Linke, Rud. Fiala a Al. Belšan a cvičení na koni na širší první čtyři Plzeňského Sokola. Vstup byl volný, tak aby i širším kruhům dána byla příležitost seznáti šlechtitelské snahy sokolské. A potěšitelné jen, že návštěva byla pěkná, ba i sokolové dali si tentokrát říci.

— Jak to obyčejně dopadne, když lecjaký křeččí plete se do řemesla redaktorského, viděti nejlépe na Orgánu Č. S. P. S. Br. L. J. Palda se jednoduše poděkoval a sice proto, že předseda ve své nevyzpytatelné domýšlivosti a za pomoci tiskového výboru Hlavní Úřadovny, dali si jednoduše do listu přes hlavu svého redaktora na vzdor jeho smlouvě, jež poskytuje mu právo volby látky výhradně, co se jim zlíbilo a nebylo v souhlasu s náhledy pořadatele. — Br. Palda zachoval se jako muž věrný své zásadě a litujeme, že k vůli nějakému slavomamem stihnutému křeččíku má trpět orgán celé jednoty, jenž co do obsahu a látky předčil vše, co až dosud jednota Č. S. P. S. měla.

— T. J. S. Čech v Clevelandu zahájila minule sbírku pro zraněného krajana tamního. Výkaz podává velice slušnou částku a našim jen ku cti, že ani v dobročinnosti nezustávají pozadu.

— Při zápasu v kopané čet wisconsinské a severodakotské v Madison, Wis., hrané za nových pravidel, zlomil si Soukup ze Sturgeon Bay, jeden z prvních hráčů, nohu. — Wisconsinští však vyhráli, protože Soukup vytrval prý do posledka.

— V Oklahoma City, Okla., starají se naši všemožně o zbudování vlastního stánku, kde rozhodně ovšem nalezala by se i vhodná, moderně zařízená tělocvična. Dotyčné výbory pracují již pilně, tak jako potěší dojista každého z nás, že dotyčný sbor již přihlásil se k N. J. S. Tento čin zásluhový v době, kdy bratři naši hotoví se k zbudování síně vlastní, nejlepším jest důkazem, jak maličernou se jeví výmluva některých sokolů jiných sborů, že musí platit si na umoření dluhů a k N. J. S. se přidati proto nemohou. Trochu více lásky k věci, vytrvalosti a odhodlání a jde vše, jakž právě Oklahoma dokazuje nejlépe. Neodepřete jim své podpory!

— Sletové pohlednice z Prahy jsou pravé vzory umění a práce českých umělců. Také sletový kolek jest velice pěkný, práce to Alešova s nápisem "Pátý slet všesokolský v Praze r. 1907—28., 29., 30. června a 1. července." Na iniciále "P" sedí sokol s rozpjatými křídly k letu, v rohu jest cena 2 h. Peníze takto získané jdou do fondu sletového.

— Naši v St. Louisu uspořádali si minule s ochotníky večírek k uctění památky Kajetána Tyla.

Sokolky.

— Minule zmínili jsme se o chvályhodném usnesení sester našich v New Yorku a sice, že vyšlou dvanácte sokolek na všesokolský slet v Praze roku příštího. Odjinud jsme dosud neslyšeli. Tam, kde se čeká na nějakou formální výzvu, na nějaké zvláštní pozvání obyčejně nemíní se s prací vlastní dost upřímně. Proto nezapomeňte a v příštích schůzích svých projednejte.

— V Chicagu objevilo se příčiněm několika šlechtitelských pracovnic hnutí za volební právo žen. U nás, kde rovná práva ženě i muži přísluší, ruch taký nikterak nepřekvapuje, jako spíše liknavost mnohých žen, jež v práci takové mnoho nevidí. Nás však těší, že v čele jsou i sestry sokolky, ano jsou silami vůdčími v tomto ruchu moderním.

— Nový sbor sokolek založen byl v T. J. S. ve Schuyler, Neb. Vítáme nové pracovnice a těšíme se, že záhy činnost tělocvičnou zahájí na své i mládeže utužení.

— Sestry Marie Rychtecké, jež bývala velice činnou v Newarku, N. J., není více. Hledala úlevy v chorobě své

v dalším Kansasu, však marně. Br. Rychteckému platí soustrast naše, již pro zásluhy jeho i drahé předčasně zesnulé družky.

Dorost a žactvo.

— Se špatnou výchovou dorostu a mládeže jest úzce spojena špatná výchova veškerého lidu. Jestli jest špatný lid, bude i ta jeho mládež špatně vedena. Jestli jest lid chabý, nezralý a zhýčkaný podle toho bude jeho potomstvo, za to ale to potomstvo bude zdatné, silné a pevných charakterů, když se na těle i na duši bude tužit s lidem veškerým.

— Jestli vám na veřejné škole učitelka z bible předčítá před zahájením vlastního vyučování, chovejte se klidně a slušně, ale tak aby jste dali na jevo, že vás co svobodomyšlných se netýká. Jestli druzí se modlí, vy jednoduše nečítejte tak a učitelce, kdyby se dotazovala proč, řekněte, že jste svobodomyšlných rodičů dítky, že tedy se modliti nemůžete to- v co nevěříte. Kdyby vám pak ve slabikování učitelka, aneb učitel veřejné školy dávali příklady z bible, aneb z modliteb různých, jednoduše neslabikujte a žádejte za prominutí způsobem slušným, ale výrazným. Kdyby pak nepomohlo, stěžujte si doma a rodiče stěžovatí mohou principálovi, později kdyby ani tu práva svého jste se nemohli dovolati, mohou rodiče u školní rady si stěžovat. Škola veřejná není žádnou školou nedělní, sektářskou a tam věci podobné rozhodně nepatří.

— Ve sborech, kde jsou knihovny, požádejte cvičitele, aby pro vás objednal výborný spisek Vaničkův "Dorost sokolského", jakož i "Prvosenky," aneb "Volnou Školu", jakž vydává časopis "Volná Myšlenka" na Kr. Vinohradech v Čechách.

— Dorost Sokolstva polského v Němečích raději se vystaví pronásledování Prusáků, nepříteli, nežli by rodného jazyka polského na školách veřejných opustil, zradil a tak poněmčenní Polsky s rodiči vzdoruje, zejména kde hnízda jsou sokolí.

— Kde jen poněkud lze starejte se o to, aby dorost a žactvo pilně agitovalo a pomohlo pracovat na vyzískání peněz, založení fondů pro vyslání boreů do Prahy. Heslem vašim budiž: "Americký dorost a žactvo Praze." Pořádejte veřejná a všechny schůzky k tomu cíli.

Věci české a slovanské.

— Veškerá vystavená literární díla a skvosty českého písemnictví, jakž vystaveny byly v českém oddělení rakouské výstavy v Londýně získal sokolský sbor Žižka tamtéž.

— Před několika jen lety zemřel v Praze bývalý harcovník sokolský, jenž prvním byl svolavatelem první schůze za účelem založení sboru sokolského v St. Louis, Mo., novinář a pilný pracovník J. A. Oliverius a nyní následovala jej manželka jeho A. Oliveriusová. Pozůstalým vyslovujeme soustrast svou.

— Při návratu z Černé Hory a Záhřebu zastavili se naši u jednoty v Pešti a zacvičili si tu společně při velikém veřejném uspořádání na památku desítiletého trvání sboru. Ani zde, ba ani na Slovači nevěří se v možnost nějaké aliance Čechů s Maďary, nepřáteli Slovače největšími.

— Městská rada pražská převzala na se záštitu pátého sletu všesokolského na rok příští.

— Židovské tělocvičné spolky odbývaly v Praze sjezd za slabé účasti. Celkem mají 15 jednot a dva tisíce členů.

— Ve Lvově odbýval se sjezd rakouského polského Sokolstva a sice 30. září a slet pořádán bude roku 1907. Varšavské Sokolstvo muselo ustati v činnosti své na základě poměrů tam panujících, vřavy všeobecné.

— Turnerstvo v říši přičiňuje se, samo čítajíce 80,000 členů, aby opět turněři rakouští se k nim přidali. Příští sjezd budou mít 1908.

DOPISY.

Newark, 11. září.

Byl jsem nucen přijmouti dopisovatelský úřad jednoty naší a doufám, že i jako začátečník budu konati povinnost, která mě byla uložena, ovšem učiním tak formou poprvé co možná nejkratší. Minula as 2 čísla co dřívější bratr dopisovatel nenechal o nás ničeho věděti, proč není nám známo. Dne 25. srpna pořádala naše jednota výlet s veřejným cvičením začek a záků, sokolek a čekanců i členstva. Návštěva byla jak jsme očekávali velmi silná. Sborově se dostavili bratři Slováci, Poláci též D. A. Sokol. Co se týká průběhu cvičení, byla tato velmi zdařilá až na jednu výminku. Chybou jest, že u nás kdykoliv se pořádají nějaká cvičení veřejná začneme cvičit prostná týden, na nejdéle 14 dní před, pak dáváme chybu hudbě a pod. Ale za to na nářadí jsme se statně drželi. Doufáme že každý kdo byl přítomen na výletě našem všech nás bratří různých sokolských sborů seznal, že něco dokážeme, jen když chceme. Též pěkně si počínala ta naše drobtina vedená br. Dudou, za což se jim dostávalo hlučné pochvaly. Též naše sestry sokolky nechtěly tentokráte zůstatí pozadu. V počtu deseti vedením cvičitele br. Pittermana provedly vhodně nacvičený skupinový šerm, v němž si pěkně počínaly. Jak vidno počet cvičících sokolek se vzmahá i u nás a tu přejeme jim jen mnoho zdaru s heslem "Ještě více!" Jedinou chybou jest u nás ten nový biskupský zákon nedělní. Nás aspoň připravil o \$150 až o \$200 protože musíme vždy o 12. hod. sebe skvělejší pořad a zábavu ukončiti. Co se týká stavby naší tělocvičny, doufám v příštím čísle vám více pověditi. Proč již nestojí, to víte též, ty peníze — kdyby ty byly, tak by již dlouho tělocvična byla a my snáze pracovali po stránce tělocvičné.*)

Frant. Jirásek.

*) Dopis opozdil se protože nebyl adresován na pořadatele a byl všude jen ne tam kam náležel. Naši vinou není.

Bruno, Neb. 4. října.

Nadešla zase doba, abych také napsal těch pár řádek do "Sokola Amerického". Předně si vezmu ty naše státní závody, pořádané v South Omaze, Neb., ve dnech 1.—3. září t. r. Musím říci, že práce vlastní nevynikla příliš mohutně. Když jsem přijel na místo v sobotu očekával jsem a se mnou dojísta všichni starší činovníci, že bude mnoho borců. Sklamal jsem se však velice, vždyť nebyl tu ani sbor z Crete, ani z Milligan a co hlavního ani sbor z českého Wilber. Z Milliganu čekal jsem s jistotou aspoň dvě čety. Soudil jsem totiž podle toho, že jim tam přibyl starý a znamenitý činovník, náš jindy tak čilý náčelník bratr R. Havelka. Tak došel jsem sklamaní, těše se na celku pěknou ukázkou práce tělocvičné, jež měla by v následek novou, tuhou práci v dalších čestných našich úkolech, jichž v době přítomné jest dojísta hodně a ruchu mělo by tedy všude přibývat. Ani nevím, co jest příčinou, vždyť br. Havelka byl vždy tak horlivým pracovníkem a nadaným cvičitelem. Snad jsou to první závody, kde jsme jej s sebou neměli, všude jej i pohřešujeme, zejména my starší. Z borců starých byl jsem tu již jen sám a sám. Či sbor v Milligan nezná vlastní ceny práce bratra Havelky, aneb co vlastně se stalo, že s námi nebyli oni, ani z druhých sborů jmenovaných. Těžko říci. Namáháme se, abychom věci naší prospěli a činovníci toho druhu jako br. Havelka z řad našich mizí. Neměli bychom zapomenouti, že jsou to pouze a výhradně jen spolky sokolské, jež pracují stále a s plní mravenčí lopotí se za to utužení lidu svého a mládeže naší výchovou českou, pracující nezištně a vytrvale na záchranu naší vůle. V tom ohledu každý starší již činovník vykonal zajisté kus své přidělené mu práce a tak jest i s br. Havelkou, o němž žel již ani v listu tom našem milém, neslycháme, ač víme co

pro Sokolstvo ve státu Nebrasee byl vykonal. Či není uznání již u nás žádného, aneb schází nám snad již na láse bratrské.

Sbor náš "Žižka" připravuje se jako každého roku k oslavě založení svého. Bude nyní šestnácte let. 11. listopadu proto uspořádáme si veřejné i rozumí se samo sebou, že opět pozvali jsme si bratrské sbory vůkolní ku spoluúčasti, jako Schuyler, Abie, Prague a Brainard. Na pořadu vlastním se již pracuje a jsme jisti, že bratři i sestry sborů druhých i s našimi budeme se míti. Připravili jsme se tentokráte co nejlépe a chceme poskytnouti i širším kruhům lidu našeho pravou podívanou co pílí a vytrvalostí skutečnou za dobré vůle vykonati se dá. Nebudu předbíhati, až po veřejném sdělím podrobnosti o tuhé práci naší. Také my víme, že zlatá matička Praha příštího roku hostiti bude ve dnech červnových všechny zástupce junáků sokolských a slovanských, vedle hostů cizích, jako víme, že nyní již konají se i přípravy toho našeho celku N. J. S. přičiněním V. V. Těšíme se práci této společné, jako doufáme, že i náš Západ hojně bude zastoupen snad i borei svými při velikém tom zápolu v tělocviku naší soustavy. Proto zdar Vám všem, jednotě naší i činovníkům našim.

Vác. Blatný.

Omaha, Neb., 5. října.

Přijímám výtku vaši v předminulém čísle listu našeho, totiž že tak málo jen dopisovatelek skutečně dopisuje. Jest oprávněná do jisté míry, a jsem přesvědčena, že kdyby bylo do anglického časopisu, že by jsme my dopisovatelky nebyly tak líknavé, ale nevíte se nám, že tak málo dbáme té skvostné mluvy drahé vlasti otců svých (matky nemohu říci, vždyť i ona byla rodilá zde v Americe.) Považte jen, jak málo měly jsme té české školy, pár týdnů o prázdninách. Těm, které chodily pár roků do české školy, jest ovšem snáze psáti. Máme od nás ku psaní sic látky dost a dost, ač by se zdálo dle těch skrovných zpráv odtud v tom našem orgánu, že snad spíme, však nikoliv, tomu není tak, jsme dosti čilí a tužily jsme se po celý rok pilně, poněvať u nás bylo tentokráte snad za plat, ne sice zrovna, ale za odměnu — ustanovily jsme si po závodech v Bruno, že těm, které nevynechají žádného cvičení v jednom celém roce, opatřen bude záslužný odznak. Vzhledem k tomu se stala naše pokladna o \$22.50 chudší, za to se však 9 sester dnes právem jen pyšní odznaky.

Na zábavách nám také zde nikterak nechybí. Naše výroční zábava, která odbývána byla 8. září, se nám velmi pěkně vydařila. Taktéž divadelní představení, jež jsme pořádaly 2. t. m.

Ze závodů nemůžeme se mnoho pochlubit, jak jste se ze zpráv podrobných již sami přesvědčili, a to na vzdor tomu, že jsme celý rok pilně cvičily.

Rovněž jest mně zaznamenati ztrátu dvou čilých sokolek v tomto roce, a sice: Anna Dvořáková a Anna Hoffmannova, tato poslednější obzvláště se tak těšila na závody, že bude pilně pracovat, aby získala jen první cenu.

Co týče se pátého sletu sokolského v Praze roku příštího a naší účasti, nebylo ani ve sboru našem ještě vážně pojednáno, a na celou četú nestačila by asi kasa. Jednotlivě však některé sestry jistě pojedou a nacvičí-li se něco společného jako celku našeho, dojísta zpět nezůstanem, tak aspoň doufám, volajíc na zdar všem sokolkám i bratřím činovníkům a práci naší veškeré! Pavlína Michalova.

Newark, N. J., 18. října.

Náš Těl. Sbor Dívek a paní uložil mně úkol dopisovatelky pro tento milý časopis náš. Podotýkám, že jsem docela neobeznámená s prací dopisovatelskou a vím, že v našem sboru je mnoho sester, které by tuto práci lépe a snad

prospěšnější vykonati mohly, ale žádná nechce, tak jsem přijala.

A tu příčina, proč tyto řádky do našeho listu sokol-kého posílám, abych podala zprávu o činnosti naší. Prvé na řadě jest ovšem cvičení a tolik lze jen s potěšením po-dotknouti, že návštěva je u nás dobrá a sestry vedením svého evičitele br. A. Pittermana ukázaly již několikrát, že nezahálí, nýbrž stále něco nového evičí. 'Tot' pak asi hlavní příčinou dobré návštěvy. Co se týče naší "drobotiny" totiž žáků a žaček jest jejich činnost též jen chvályhodná, neboť jejich evičitel br. V. Duda se stará svědomitě, aby když nějaké je veřejné cvičení též i oni se ukázali a po-dali vysvědčení o práci, kterou evičitel si s nimi dává. Dne 28. listopadu pořádá náš sbor zábavu při které sehrajou naši bratři a sestry jednoaktovku "Láskou k umění", též i cvičící sestry vystoupí o tomto večeru, za což zasluhují jen pochvalu. Jen tak dále milé sestry, at' pokračujeme s našimi bratry, aby až bude Sokolna jsme mohly v ní též s bratry našimi veřejně vystoupiti připraveny jak náleží. Též musím podotknouti, že naše sestra Marie Rychetská, která před několika měsíci odebrala se s celou rodinou do Kansas v naději, že tam lépe jí bude pro její zdraví, zemřela. Soustrast naše platí br. V. J. Rychetskému jako též celé rodině. Památky sestry naší na dlouho zachováme!

Emilie Šamberková.

Baltimore, Md., 21. října.

Dnešní dopis můj počínám smutnou zprávou. Jest mi sděliti s bratry ztrátu, jež stihla nás úmrtím sokola nad jiné příčinlivého, muže, který pro věc naší žil a pracoval, a vě-noval vývoji našemu nejlepší část života svého. Aloise Pokorného není více mezi námi. Naroděn v Kreseticích u Kutné Hory, přijel do této země as před 25 roky. Přistál v New Yorku, kdež se i usadil a stal se členem T. J. S. Bude u jednoty té zajisté ještě dosti bratří, kteří se na br. Pokorného pamatují. Byv vyslán jednotou newyorskou své doby na závody župní do Baltimore, oblíbil si město na-še, a v krátkém čase založil si zde domov. Příchodem jeho nastal čilejší ruch v těloevičně Sok. Jed. Blesk. Ač evičitelé naši v době té činili vše, co v moci jejich, scházelo mnoho v soustavnosti práce vlastní, scházelo tu odborně vzdělaného evičitele, který by byl dal výchově tělesné u nás směr pa-tričný. Br. Pokorný nebyl také nějakým odborníkem v pra-vém smyslu slova. Však co velmi pilný a chápavý borec po-ehytil mnoho v těloevičně newyorské, a ihned po svém příchodu využítkoval svých nabytých tam zkušeností ku vývi-nu těloeviku u jednotě naší, i ku zmohutnění a pokroku jejímu vůbec. Sám jsa činným, pobádal jiné, dovedl nad-ehnouti pro myšlénku sokolskou, jejíž prospívání měl vždy na zřeteli. On byl u nás první, který založil školu těloevič-nou, byl prvním učitelem mládeže zdejší, a způsobem tím pomáhal vychovávat dorost pro nás, který mohl by později pokračovati na dráze jím započaté. Působnost jeho nebyla vždy příjemná, naopak mnohdy chvíli dosti trpkou při-pravili mu i ti, kteří měli hlavně státi při snahách jeho. To ovšem jest stará písnička, stále se opakující, tolik však musíme ku etí br. Pokorného říci, že žádné protivenství ne-bylo s to jeho lásku ku Sokolstvu zmenšiti. A tak žil a pracoval mezi námi stále, jsa vzdor tomu jen malým pro-centem lidu našeho správně pochopen neb zcela oceněn. Posledních závodů Župy Východní evičil ještě v čestě našich veteránů. Však choroba zákeřná již snad tenkrát hnízila v jeho nitru. Cvičil pouze hrazdu, a druhých závodů musel zanechat, leč ze soudeovských listin bylo zřejmo, že br. Pokorný jest ještě tím starým, čilým borecem. Poslední pronikavější činností jeho na poli sokolském bylo zakládání Těl. Jed. Sokol Horymír v Curtis Bay. Bylo při uvádění

mladé té jednoty do Svazu Nár. Jed. Sokolské, kdy br. Po-korný poprvé vystoupil veřejně se cvičenci jednoty mla-distvé a pamatují se dosud dobře, že dostalo se tehda ta-mějším bratrům i jich evičiteli pochvaly. Chtěl síly své věnovati mladé jednotě Horymír, však choroba jeho se zhoršovala, takže musel ustati. Před časem odjel do vlasti, buď tuše brzký konec, chtěl ještě jednou spatřiti drahou zem, v níž se zrodil, aneb hledal v čistém, venkovním vzdu-chu úlevu a oddechu. Cesta ta jej dosti posílila, snad i ko-nec jeho oddálila, však úplné vyléčení bylo již nemožným. A ještě jednu epizodu na konci jeho života chci zazname-nati, aby byla příkladem lásky, obětavosti i jiným. Sbor náš pořádá právě minulého léta svůj výroční výlet s ta-hem, a br. Pokorný, ač stálo ho velké namáhání, neboť každý krok byl mu trapným, dostavil se do Sokolovny — v stejnokroji. Věděl, že nemůže se účastniti, však přece chtěl ještě naposledy uzříti řady svých pochoďujících bra-trů, chtěl ještě jednou ve svém životě obléci se v jemu tak milou kajdu sokolskou. Co dalo se po odehodu našem v du-ši tohoto sokola, tak předčasně v letu svém dolů sraženého, to dovede si šlověk s těžší pomysli. Ve středu dne 17. října konečně přemohla smrt' to silné tělo, které tak dlou-ho vzdorovalo tvrdošíjně nemoci. Odešel s tím vědomím, že život jeho byl plodným, účinným, ba dostalo se mu i té radosti, že viděl zdárné ovoce dřívější práce své, že viděl jak jednota zmohutněla a zdárně prospívá ve svém vlastním domově. Zesnulý však zanechal zde odkaz, který bude mu i pomníkem nejlepším, který nedá nikdy zaniknouti památce jeho. Jsou to jeho tři synové, odchovaní v těloevičně naší, jimž otec jejich vštěpoval tu lásku a nadšení pro vznešené poslání Sokolstva v národě našem, i pro pokrok lidstva ve-škerého. Již tímto vychováním svých dětí pro nás vykonal dosti, a když povážíme všechnu tu práci jeho ve prospěch Sokolstva zde, máme před sebou nejlepší doklad, co lze vy-konati při dobré vůli i v těch úzkých poměrech dělníka. Tu přicházíme opět na starou pravdu, že právě ti muži, kte-ří nebyli obdařeni pozemskými statky, kteří musejí se ča-sto i rvát s nepříznivými poměry o svoji skrovnou existenci, přinášejí ty největší oběti pro blaho a prospěch svých spolu-bližních.

Ač dne 20. října, kdy odbýván pohřeb br. Pokorného, přišlo s malými přestávkami po celý den, dostavilo se pře-c na 150 bratrů, aby doprovodili jej na cestě poslední. Sou-druzi z dob jeho činnosti v těloevičně vynesli rakev z do-mu smutku, odkudž průvod pohřební bral se do Sokolovny. Tam opět rakev vnešena do těloevičny, kde pěvecký odbor Sok. Jed. Blesk zapěl píseň pohřební. Starosta br. Syl. Stiegler promluvil nad rakví, načež průvod opět se seřadil a bral se ku Nár. Hřbitovu. Na hranicích města rozloučili se sokolové naposledy s milým bratrem svým. Na hřbitov odejel br. Stiegler s Pěv. Odborem, kde ještě jednou pro-mluvil u hrobu, jenž pojmouti měl tělesné pozůstatky br. Pokorného. Po řeči jeho, za zpěvu hymny "Kde domov můj?" uloženo tělo br. Pokorného k poslednímu odpočinku. Čest budiž jeho památce!

* * *

Zimní období jest již zde a činnost rozvíjí se na všech stranách. Sokolové i sokolky připravují se pilně již na naše veřejné vystoupení, které jako jiná leta odbývatí se bude ku konci roku. Br. Štětka připravuje nám se sokol-kami nějakou zajímavou novinku. Nu, těšíme se opravdu, a již nyní jsme zvědaví, kdo letos odnese z veřejného cvi-čení palmu vítězství, zda sestry sokolky, aneb sokolové. Také dramatický odbor za snaživého řízení Jar. Cihláře ho-dlá nám v brzkém čase poskytnouti nějaký pěkný požitek ba i pořádání přednášek již se připravuje.

Do naší Svobodné Školy večerní bylo hned první den zapísáno na 70 dítek. Není na naši osadu počet uspokojující zcela, však doufáme že počet ten ještě vzroste, a že rodiče dítek se vynasnaží, aby obětě přinášené nebyly nadarmo.

Toto arci jest dosti povzbuzující, a dává nám pro dobu přítomnou pocit jisté spokojenosti. Jen to bychom sobě přáli, aby tak v klidu zaslouženém již mohli jsme pracovati dále, neb jen tak může práce naše pokračovati rychleji. Snad i více lásky panovalo by mezi námi, kdyby tak mnohé nepěkné zjevy v životě našem veřejném nenutily nás takřka ku stálé obraně volného směru, který měl by býti již jasným jednoduše každému z nás. Jest jisto, že u nás bude již dosti mužů, kteří vždy budou hájiti směr ten vůči každé odchylce, a proto bude jen rozumné státi všichni vždy v jednom pevném řádu na obranu i šíření těch zásad našich, jak nám přísluší co sokolům, a bude jen na prospěch celku, budeme-li pevně státi při těch, kdož brání, aby dostali jsme se pod opětný vliv těch, kteří usilují o zdolání živlu pokrokového. Svornosti i odvahy tu třeba, ba práce každého, neb aspoň podpory mravní, vždyt' mnohá dobrá práce započatá, mnohá myšlenka, jež prospěti nám měla, byla udušena netečností těch, kdož klidně dívali se na práci jiných, nechtíce na se vzít zodpovědnost nějakou. Tím také ubyl nám tak mnohý dobrý pracovník, když po práci namahavé neviděl, nikoho, kdož by ho podněcoval, pomohl, neb když dokonce viděl se v námaze své osamoceným. A vynasnažme se všichni, že se tak u nás v budoucnosti dít nebude. Na zdar!

Karel Matoušek.

New York, 28. října.

Poslední zkouška boreů, kteří budou vysláni k pátému všesokolskému sletu v Praze, konala se v tomto měsíci a bratři, kteří nejvíce bodů ve cvičení docílili, posláni budou na účet jednoty naší co závodníci k čestnému zápasu do zlaté matičky Prahy. Jsou to následující bratři: Gregor J., Lier Fr. ml., Jahoda Ant., Heisler, Podolák a Volman. Mimo tyto bratry má jednota ještě 4 náhradníky, kteří zajmou ihned místo, kdyby se zjistilo, že některý by nemohl jeti. Těší mne, že vybraní hoši byli vesměs záci, pak i čekanci tělocvičné školy naší, a že jako členové budou čestně zastupovati jednotu naši nejen na cvičišti, ale i v každé společnosti. Nyní nám nejvíce záleží na tom, aby veškeré cvičitelské sbory, které se o výpravu zajímají, co nejdříve s pomocí hlavního náčelníka N. J. S. vypracovali nějaké cvičení, které by v čas nacvičeno býti mohlo. Čas kvapí, jednání rychlé co nejdříve vyříditi, budiž povinností všech, kteří k společné výpravě se hlásí. Náš sletový výbor, který jednotou naší zvolen byl, by poctivě a pečlivě staral se o cestu po moři i po pevnině, obdržel doraz vřelou láskou oplývající od starosty pařížského Sokola, který vítá myšlenku, že americko-slovanská výprava pojedje přes Paříž, a ubezpečuje napřed o veškeré pohodlí všech se postarati. Dopis s jásotem přijat a usneseno, aby sletový výbor i v jiných místech postarati se hleděl napřed, kde míní se výprava staviti. Prosíme výbory sletové z jiných jednot našich, aby hleděli se napřed dohodnouti s naším výborem, tak aby výprava byla v pravdě sokolská. Doufáme, že naši v Chicagu, v St. Louis, Detroit, v Cedar Rapids, ba všude, kde se o výpravu zajímají, zvolí si své výbory, které by s naším společně ruku v ruce pracovaly ku etí jediné veliké česko-slovanské výpravě. Jednejte rychle, čas letí, at' veškerá práce v čas a po sokolsku hotova býti může.

Banket na oslavu 10letého trvání Sokolovny naší vydařil se pěkně. Hlavním a velice pěkným číslem byla uvítací řeč milého našeho starosty K. E. Hrbka, jenž vzpomenuv těch starých pracovníků pro Sokolnu naši, poděkoval všem, vybízející, aby nadále s pravou láskou síly své nám

věnovali. Poděkoval též všem výborům, odborům, sokolům i příznivkyním za veškerou práci i skončil přáním, aby stánek náš zkvétal, rodina sokolská rostla na příští časy ku etí českého New Yorku.

“Divadlo ‘Na statku a chaloupce’”, pořádané dram. odborem, bylo sehráno skvostně. Již hodně d-ouho neviděli jsme tak přesně provedený děj. Zdá se, že nový dram. výbor provází opět zdar všeobecný. Divadelní lid si libuje, my máme radost a já starý veterán na odpočinku provázím výbor přáním všeho dobra. Dík, hoši, za pozornost mně věnovanou. Těšíme se opět na nový rok.

Opera ‘Modrovous’, velice pěkně studovaná, sehrána bude v neděli 9. prosince. Že bude skvostně vypravena i krásně vyzpívána, za to ručí nám sbormistr náš Rud. Průša. Nikdo nelenuj koupiti si předem lístek. Venujeme sta na opery, aby ten český lid viděl i slyšel něco opravdu pěkného. Členové jsou žádáni, aby dítky své posílali do dětské pěvecké školy, která pokračuje se zdarem. Ta hodina ve škole prožitá, mnohonásobně se dětem vyplatí. Naučí se krásným písním, které jsou chloubou českého lidu a skvosty řeči naší.

Jako každoročně, též i letos povolila jednota naše jedno sto dolarů na zakoupení dárek vánočních pro hochy školu tělocvičnou navštěvující, ba i několik chudých sirotek ošacených bude. A že rozdávat dárek bude v neděli odpoledne, usneseno, aby pro dítky uspořádáno bylo zábavní odpoledne za pořadu přiměřeného. Bude to tedy jakýsi dětský svátek, na který i my starší se rádi půjdeme podívat.

Zatím co katolická česká osada chystá se k položení základního kamene pro českou kat. školu, visí nad naší českou svobodomyšlnou školou, která od českých spolků jen částečně je vydržována, těžký mrak, který hrozí poškoditi to, co po leta a leta bylo ideálem všech upřímných Čechů zdejších. Dobrovolné příspěvky českých spolků nestačí ani na plat učitelům a ostatní scházející peníze, okolo sedmi set dolarů, musí si naše školu navštěvující žactvo samo vydělati pořádáním dětských divadel. Jsou to většinou silné spolky, které zdráhají se připlatiti nějakou tu pětku na školu, avšak na dary do různých zábav, za kytice při každé příležitosti, a až do směšnosti jdoucí čili nosených do tak zvaných balů (jako pečená husa, sele, jaternice, koláče) za to se peníze nelitují, vždyt' si za ně hrají děti veliké, rodiče těch dětí, kteří zdráhají se připlatiti na školu svých miláčků. Jistý druh lidí by nejraději viděl, kdyby škola z národní budovy byla jinde, a také se k tomu systematicky pracuje, však náš Sokol bude opatrně na stráži a nedovolí, aby česká škola, ta naděje příštích českých spolků nějak zkracována, aneb poškozena byla.

Na zdar

Michael Kafka

Chicago, 30. října.

Pomaloučku začínáme se probouzet z letního odpočinku, a že jsme odpočívaly, byly naše schůze důkazem. Takto dosti navštívené, ale na Plzeňské sokolky bylo málo. My jsme si již navykly na přeplněné místnosti, kdy starostka musí několikrát žádat sok. jednatelku, aby obstarala trochu více židlí pro opozdilé, aneb nově přijaté. Ostatně je škoda být uzavřené v místnosti po několik hodin ve vedru, kdy nemůžeme myslet na nic, než abychom již byly venku na čerstvém vzduchu. Tak jsme se ani nepokoušely schůze prodlužovat, vyřídily jsme jen to nejnutnější a bez programu uzavřely.

Příští schůze již počne s programem, a program, jak již jednou jsem psala, hraje ve sboru našem elkou roli: My jsme obyčejně tak šťastny a získáme jednoho z našich umělců neb odborníků obětavých k přednášce po schůzi, a tak se poučujeme, bavíme a vzděláváme.

Mnohdy ty, které byly tak šťastné a přivezly si do této nové vlasti upomínky vlasti staré již zakořeněné, nemohou pochopit, že by děti zde rozené a vychované mohly cítit pravou láskou k českým snahám a idealům. Není většího omylu. Ten cit, ta láska k vlasti, dřímá v každém tom nádru a jen dost málo pěstování probudí ho k plnému životu. Důkazem toho je jak mnohá z našich dívek s dobrým americkým vzděláním, ale málo české řeči schopná, stane se manželkou českého muže málo aneb docela neznalého řeči anglické, a místo, aby muže učily řeči jim zde tak potřebné, samy se počnou učit horlivě česky napřed.

S lítostí seznávám, jak nedostatečné jsou ty nebohé české školy naše zde a jak se s nimi zachází nedbale vzhledem ku jejich velké potřebě. Přejde-li žádost na ty naše spolky, tu je nějakého debatování, než se konečně a to možná nejméně povolí, jen aby se neřeklo, a požádá-li se patronát o místnost k vyučování, velkomyslně přepustí místnost, která většinou nemůže se pronajmout pro nedostatek světla neb jiné. A ty děti, svátečně oblečené, ve sváteční náladě, jsou uvedeny do takové pusté, holé, nevábivé místnosti, tak že než usednou, je sváteční nálada ta tam, a pak si mají představovat všelike pěkné věci, o nichž se jim vypráví. Potom si lámou ti naši spolkáři hlavy s otázkou, jak že to přijde, že ty naše školy tak nevábí tu mládež, jako školy sektářské a jiné, a odpověď tak jasná! Dejte dětem, jako ony, to nejlepší, vždyť ony právě znají cenu upomínky z mládí, jak působí na dospívající, ony věří jen to nejlepší pro děti, učíte tak i vy, dejte vaše ložové místnosti, které jsou obyčejně vyzdobené obrazy našich velikánů, seznámte je s nimi a tužbami jejich, a tak si vychováte pravé členy spolků a pravé sokoly, pak nemusíte se strachovat o vaši budoucnost.

Ale kam jsem to zabloudila, vás přece zajímá jen činnost našeho sboru, odpusťte mluvila jsem ze srdce a zkušenosti.

V červnové schůzi přednášel sok. Čermák na thema "jak účinkuje tělocvik na oběh krve a srdce". Přednášel asi hodinu, ale po celou tu dobu sledovaly jsme přednášku, která byla velmi zajímavá a poučná, s největším zájmem. Místy opakoval sok. Čermák anglicky, aby všechny lépe porozuměly, a přála bych Vám tu podívanou na ty naše mladší sokolky, které často působí obtíže star. Fialové, aby udržela pořádek, neposedné, takřka nehybně sledovaly každé slovo, jen aby jim něčeho neušlo. Vezmete-li v úvahu, že většina z nich je jen částečně řeči české schopna, tu se musíme jen divit dovednosti sok. Čermáka.

A ještě něco o té přednášce, co vás milé sestry sokolky asi všechny zajímají bude, a to je překvapení, jaké nám sok. Čermák připravil, ani o tom nevěděl, totiž sok. star. nám oznamovala, jako velkou novinu, že po přednášce sok. Čermák znázorní tělocvik, který by mohly ty, jež do cvičení pravidelně chodit nemohou, provozovat doma. My očekávaly něco podobného, jak bývá vyobrazeno v anglických novinách: ku příkladu se seslí a všelijaké kumšty na ní provozovat, ale kde vzít místo, obyčejně vynechají, aneb si myslí, že během několika cvičení se předměty překážející pochovalí a pokoj sám sebou se vyprázdní. Ale když starostka požádala sok. Čermáka o nějaké to domácí cvičení, tu se slovy "chod'te do cvičení, jen pravidelné cvičení pod dozorem cvičitele je to pravé a platné," nám odpověděl. A na otázku, jsou-li meze věku, kde se nemůže cvičit, podíval se po shromážděných sok. a se slovy "já mezi vámi nevidím ani jednu, která by nemohla chodit do cvičení" končil přednášku svou s největším úspěchem. Těšíme se opět, ale musíme hledět, aby jeho rada nepadla na plano.

Musím se zmínit o zvláštním, neli jediném případě o závodech a cvičení Župy Střední, odbyvaných dne 17. června, který mluvím sám za sebe a slouží nám všem příkla-

dem, a to je rodina sok. Rud. Hurta. Snad je již 20letým členem Plzenského Sokola, manželka jeho několikaletou členkyní naší. Sok. Hurt evičil se sokoly, sok. Hurtová se sokolkami, dcera se žákyněmi, syn se žáky, malá dcera se začkami a sotva rok starý synáček taky evičil v náruči přítelkyně, aby nezůstal pozadu. Nad takovou rodinou, aby lékaři zplakali.

Těž se musím pochlubit, že sbor náš má svůj vlastní pokojíček, a pěkně jsme si ho zařídily. Sokolové nám darovali krásnou jejich knihovnu, dar, který musel by se spátřit, aby se mohl ocenit. Až doposud jsme pokoje ještě málo užily, ale nyní budeme hledět, abychom nějaký ten večer aspoň jednou týdně tu strávily k prospěchu nás všech. Prozatím jsme objednály časopis "Ženská Revue", a budou-li sokolky brát účastnictví na večírkách, objednáme dále "Volné Směry" a jiné časopisy, z kterých bychom mohly čerpat látku k rozhovorům, pobavení a poučení.

Právě mě došlo pozvání k prvnímu záb. a vzděl. večírku pořádanému Plz. Sok. a vzhledem k programu, bude to opět jeden z velkých úspěchů, s jakými se setkávaly podobné večírky v minulé sezoně. Zajímavé budou asi náhledy na thema: Spojení Sokolstva chicagského, a sice přednášet budou sok. Jar. Košar za Sokol Slávský, sok. V. Kotek za Sokol Čechie, sok. A. Vlk za Sokol Tábor, sok. Jurka za Slovan. Lípu a sok. J. Čermák za Plzeň. Sokol. Kéz by jen ty řeči nebyly marné a vedly k cíli. Pečlivě sestavený program a všeobecný zdar těchto večírků svědčí o neunavné práci výboru sok. Voborského a sok. Hyblera.

Náš cíl pořádací výbor zabývá se již přípravami na náš výroční předposvícenský ples. Že tam bude k umačkání, jest jisté.

Na zdar!

Marie Kalíková.

St. Louis, Mo., 30. října.

Po dvojím odložení společného bylo toto konečně odbyváno v Sokolovně St. L. sboru dne 28. října, v neděli odp. Účast byla spíše slabší, než o minulých, ba ani těch "diváků" se nedostávalo. Přičítá se to na vrub slabého ohlasování na veřejnost. Budeme-li přesvědčeni, dovedeme se z chyby učiti. Však kde i evičenci, jimž jasně to známo a oznámeno bylo, zde prohlášení za vinny slabé účasti, tu nevidno, proč ú. v. župní měl by nakládati na cenné označování. Společná a jich význam svědčí vždy jen účastníkům činným na místě prvním. Veřejnost širší, ač tu vylučována není, ba vždycky i vítána, nesleduje ještě ani dnes pravidelnou evičební naši hodinu a tou vskutku jest a bylo vždy naše společné. Nemám za to, že se již cvičení tato spol. přežila, spíše věřím, že ještě se dost nevžila a nevyvinula. Aspoň nemíní se nikterak od nich upustiti, ba rokováno, jak docíliti té ideální sokolské evičební hodiny jednou za čtvrt roku. Výbor ústř. Župy Stř. odměnil i tentokrát nejčtetněji zastoupený sbor; na příště však cena neb odměna tato má býti draze vykoupěna, a sice ladností, přesností, dochvilností a kázní a tím vším, co vzornou evičební hodinu tvoří. To jest ovšem myšlénkou dobrou a již nadějeme se, že snahám našim zdar pokyne. Nyní přistoupím ku zprávě vlastní. Cvičení zahájeno ve 3 h. Nastoupeno v řad o 27 evičencích, z nichž bylo 8 čekanců. East St. L. zastoupen 9 členy a St. L. 10. Sbor Mt. Pleasant hověl si doma, nebyv vůbec zastoupen. Čekanci z obou účastněných jednot evičili poprvé ve společném a mám za to, že kdybych byl odborníkem, neváhal bych ani tu úsudek svůj podati; prozatím jen podávám zprávu a ne kritiku, rozumějte mi. — Po pětiminutovém pořádkovém předal náč. župní cvičení evičiteli Fr. Burianovi z E. St. L., jenž pětidílná prostná připravit uloženo měl, jež též dobře procvičil, maje k ruce malého čekance, ukazovatele, který si pilně vedl.

Na to nastoupeno ve čtyřech družstvech k náčiní; stří-

elání tré a skoky pak zakončeno cvičení. Dále nechal bych zde napopád místa slovům br. Tesaře, jenž si popřál jednou za dlouho, aby byl při cvičení pozorovatelem. Sbor St. L. připravil malé občerstvení, kde pak promluví bratři sokolové od srdce k srdci; neostýchajíce se vad nám vytknouti a nepřistojnosti jak v tělocviku, tak v životě sokolském odhaliti. Slova br. Tesaře, Pešouta, Fr. Buriana a Trísky V. K. tak s důstatek objasnila mi tu pokleslost bujarosti a nadšení, jež koření prý v nedůvěře bratra k bratru, v neláse a nepochopení a myslím, že též tak v neuznalosti šlechtých pracovníků nejen tu, ale i dále jinde. K milé chvíli zapěl i br. Fr. Vůch pročitěnou "Kde domov můj" na slova tklivá, mi nová. Hudba sboru E. St. Louis mile dojímalá účinkováním svým jak při cvičení, tak i při večírku, za což vzdal bratřím náčelník župy, br. Tríska, vřelý dík. Jak vidno, byli bratři sboru E. St. L. potěšeni, že opět nesou sboru svému odměnu, pěkně vázaný "Památník N. J. S." Dnešním dnem nejvíce života pozorovati ve sboru tomto mladém, a nebýti tu a tam těch červů (osobních třen, jimiž trpí sbor), oč víc rostl by strom tak pečlivě zasažený!

Vymýtiti byli zde onde, jest nejvyšší již čas. Vidím Mt. Pleasant usínati — blahovonně, E. St. L. nevinně trpěti a St. Louis houževnatě čeliti tajným škůdcům i zjevným. Takým často bývá život náš i zápas v životě soukromém. Však jen mužně v před!

Na zdar!

Fr. Široký.

St. Louis, Mo., 30. října.

Jelikož náš pravidelný dopisovatel již po dlouhý čas žádné zprávy o činnosti našeho sboru nepodal, odhodlal jsem se tak učiniti sám. Před posledními závody Župy Střední jsme se těšili, že tím získáme nejen na cvičicím členstvu, nýbrž také na lepší vůli a chuti závodníků samých, leč jak pozoruji, byli jsme zklamáni a rádi, že nám bylo možno nahraditi odpadlé cvičence nováčky. Obyčejně nás cvičí asi 12—15, což na tak velký sbor vesměs mladého lidu, jako je náš, jest velmi malé procento, a k tomu ještě asi polovina navštěvuje cvičení jen tak ze zvyku, domnívajíce se, že tím dělá cvičiteli nějakou milost'. Právě zakládáme četnu na hru "házená do koše", která má zápasit s podobnými četami sborů německých, a ač výběr máme dosti dobrý, chyba jest, že někteří bratři z oné čtyry mají větší náklonost k házené do koše, nežli k tělocviku, čímž naší dobré věci zajisté více uškodí, než aby jí pomohli. Přál bych si, aby sbor náš měl podobnou četnu nad Němce lepší, avšak máme-li ji získat na úkor tělocviku, pak bych raději viděl četnu slabší, ale tělocviku více dbalejší. Doufám, že si toho ti, jichž se týká, povšimnou a na příště dle toho říditi se budou.

Nedávno rozmlouvaje s jedním cvičitelem, který cvičí mimo žáky české, též žáky národnosti německé a polské, byl jsem překvapen, když mi vyprávěl, že žáci jinonárodní daleko předčí co se poslušnosti a pozornosti týče žáky české. Jak to, táži se dále. "Já nevím", zněla odpověď. "Žáci čeští na místo, aby dávali pozor, co jim ukazují a povídám, tak se mezi sebou škádli, pod tou nejmenší záminkou a bez dovolení ze řady vybíhají, a k tomu všemu ještě často posměšky ze mně si tropí, kdežto druzí, ač nerozumí, co jim povídám, přece se slušně chovají a jak jsem se již několikrát přesvědčil, mě etí a si váží". Co si tu počít? Máme se přiznat, že dívky jinonárodní dostávají lepší vychování, nežli dívky naše? To bychom asi neradi, a přece výše uvedené zdá se mi býti pravdou. Nemyslíte, bratři sokolové, že by bylo na čase, byste do této věci trochu hlouběji nahlédli a na své vlastní oči se přesvědčili, jak se vaše dívky ve cvičení a k jejich cvičiteli chovají? Myslím, že by to na škodu nebylo.

Prostřednictvím Župy Střední pořádáno bylo v neděli odpoledne, dne 28. října, opět společné cvičení za účinkování sboru east st. louiského a našeho pod řízením br. Buriana, cvičitele jednoty e. st. louiské. Sbory Mt. Pleasant a Vlasta zastoupeny nebyly, valně asi z té příčiny, že v prvně jmenovaném poslední dobou cvičení značně pokulhává a druhý snad nedopatřením pozván nebyl, za to ale jednota E. St. Louis se dostavila v plném počtu s jejich vlastní kapelou v čele. Ač přítomnost výše jmenovaných sborů byla pohřešována, proto přece nedal se statečný hlouček našich zásadě věrných sokolůk odstrašiti, i počínal si tak bujaře, jak jen za podobných okolností možno. Vždyť nás cvičilo celkem jenom asi 30, z čehož asi 10 byli čekanci, proto o skvělosti mluvit nelze, o zdaru však ano. Program sestával z 5 oddílů prostných, hrazdy, bradel, koně na šíř a na dél, skoku do výšky bez i s pružným můstkem, čímž část cvičební byla ukončena, načež následovala část zábavní a poučná. Část zábavní sestávala hlavně ze zákusků, nápoje a hudby, kdežto v části poučné rozebrány opět ty naše staré stesky o lhostejnosti a liknavosti těch 90% členů, kteří též k našemu sboru náleží. Co však to bylo vše platno, když právě ti, kteří by to slyšeti měli, přítomni nebyli. A právě proto odhodlal jsem se k dopisu tobuto, bych jim mohl vysvětliti, že podobná cvičení nejsou pouze pro nás pár, nýbrž pro všechny členy sboru, a že bychom lyli povděni tomu, že když již ani cvičení prostná s námi cvičiti nemohou, aby se aspoň přišli na nás podívat a tím dokázali, že s námi cítí. Jednota e. st. louiská odnesla opět cenu za největší procentní zastoupení, která tentokrát byla pěkně vázaný "Památník N. J. S." Rozešli jsme se všichni v dobrém rozmaru s mnohostranným přáním na brzké shl dání.

Nemile dojala mne zpráva, že naše sokolky se od N. J. S. odtrhly, neb na něco podobného jsem nebyl připraven, aniž bych to byl od našich pokrokových sester očekával. Ony byly první, které se za členkyně N. J. S. přihlášily, začež jsme byli na ně všichni hrdi a nyní jsou zase první, které rovnoprávnost minulým sletem jim dobrovolně podanou od sebe zamítají. Neznám příčiny, které je k tomuto kroku přiměly, domnívám se však, že se cítily osamoceny, neb všechny námahy a domlouvání ostatním ženským sborům v Župě Střední nestačily, aby příkladu jejich následovaly. Jejich logika byla asi ta, že když vydrží jiné sbory mimo N. J. S., že to ony vydrží též. Jaký to rozdíl. Za starodávna ženy české pod vůdcovstvím hrde Vlasty nasadily život svůj v šanc nejen pro rovnoprávnost, nýbrž pro nadvládu nad muži a dnes, po více jak 1000 letech české ženy ve volné a svobodné vlasti rovnoprávnosti sobě nepřejí, což dokazuje nejlépe, že nejsou dosud připraveny ani ku všeobecnému hlasovacímu právu, o které se v různých státech tak mocně domáhají, a bude i nám zajisté vodítkem, na příště nenabízeti nikomu nic, dokud by o to dříve sám nepožádal.

Sbor náš podnikl letošního roku rozsáhlé, ale potřebné opravy na naší tělocvičně v obnosu asi \$3,000, takže bylo třeba všeobecné činnosti, abychom co možná nejdříve vynahradili, leč následkem neblahých sporů stranou spojení českého živlu st. louiského rozdělili jsme se ještě i my na dva tábory, jedna strana nechtějíc ustoupit druhé, čímž činnost na všech stranách trpí a trpěti bude, dokud tato otázka jednou a pro vždy rozluštěna nebude. Dnes býti činovníkem sborovým nepokládá se u nás za žádnou čest a to jen z té příčiny, že na místo, bychom činovníky volili, musíme je takřka prosit, aby byli tak hodní a ráčili ten neb onen úřad přijmouti. A to by nemělo být. Není-li žádné soutěže, nemůže také býti žádný výběr, následkem čehož nemá žádný dostatečnou příčinu k odsuzování stávajících poměrů. Doufaje, že bratři vezmou toto k vědomí, znamená se s bratrským Na zdar!

Fr. Vůch.

Chicago, Ill., 31. října.

Mám, nemám — nemám a mám — tak počítám na knoflíkách vesty než jsem se odhodlal chopit se péra, abych také, aspoň na sklonku tohoto roku, podal o životě sboru Praha nějakou zprávu. Jsem to však divný sokol, vid'te! Počítat na knoflíkách vesty, mám-li psát do "Sokola". Je vidět, že stárnu již, že již nepřelamují, nepřeskakuji, že — podlízám? To ne! Ale stojím u překážky a rozmýšlím se mám, nemám. Nerozvažoval bych tak dlouho, kdyby mi nebylo psátí o věcech vážných, o věcech pro náš sbor tak důležitých. Proto začal jsem počítat s nemám, a jelikož je u vesty jen 6 knoflíků, rozhodnuto, abych psal. Ale věřte, že po druhé budu počítat knoflíky na kajdě, do té doby si snad novou opatřím. Ta má devět knoflíků, a když začnu počítat s nemám,, tak jistě přijdu k rozhodnutí, že nemám, a já se budu z úspory práce těšit a někteří členové sboru našeho budou rádi také. Nezazlívej mi, bratře redaktore, tento úvod. Je to sice zbytečné tlachání, ale pod slupkou bývá také jádro, a v tomto případě je tomu také tak, již jsme u něho — jen však nedej osud, aby se osvědčilo zkaženým. Že nechutným bude, o tom jsem přesvědčen, proto jsem je zabaloval do slupky, abych čtenáře nějak na ně nalákal. zvláště pak členy sboru našeho. Nuže, tedy k věci — ale přes to nezdařené spojení, přes tábor káňat — tedy rovnou k usnesení z poslední naší řádné schůze ze dne 18. října a k otázce našeho evičitele a vývinu jejímu pozdějšímu.

Cvičitel náš, Pavel Beránek, poděkoval se ústně z úřadu evičitele a dal nám lhůtu do 7. listopadu, abychom si získali jiného. Starosta a několik členů távalo se marně po příčinách toho a žádali sokola Beránka, aby aspoň do nového roku vytrval, abychom si mohli tedy jiného vyhledat. Sokol Beránek na to žadonění odpověděl: "Když 180 členů nemá uznání, nebudu ho mít také já." — Platíme mu správně \$25 měsíčně za 48 hodin evičení. Není to sice plat královský, ale na poměry naše jest zajisté slušný, a pak evičitel Beránek není žádným odborníkem. Sboru tedy nezbylo nic jiného, než zvolit výbor ku obstarání nového. Než výbor vypsal nabídku, tával se ještě sok. Beránka, zda to s poděkováním myslí doopravdy. Když přisvědčil, dána oznámka do časopisu, a na oznámku tu dostal výbor dvě přihlášky. Z těch dvou zamluvil se výboru sokol Kotrbatý. Předložil nám pěkná vysvědčení evičitele z Příbrami a byl ochoten podrobit se jakémukoli zkoušce. Proto výbor ho přijal a ve evičení jak žactva, tak sokolek a členů uvázal. Ale tu se stalo něco, čeho se výbor nenadál. Sokol Beránek podal si nabídku také a z té jsme poznali, jaké uznání od těch 180 členů chtěl. Nabízel se evičit za \$35 měsíčně, a hned také se začalo k schválení toho pracovat bez ohledu na to, že se poděkoval, že nový evičitel byl přijmut. Žactvo bylo někým naváděno, by nového evičitele neposlouchalo, někteří evičící členové odepřeli evičit a některé z evičících sokolek počínaly si přímo hanebně. Litují, že musím tak psátí, ale když napomenutí starosty nebylo dbáno, je zapotřebí zastydět je před celým Sokolstvem. Očekával by někdo, že by evičiteli bylo nestoudně nadáváno bez té nejmenší příčiny, že by byl urážen pošklebky a pod? Ano, takového přivítání dostalo se novému evičiteli a starostka, sok. Josefa Havlíková, rozhodla se na přání několika evičících sokolek, jež se styděly za takové jednání, svolat mimořádnou schůzi.

Pak některým žákyním navštěvujícím naši školu tělovýchovnou bezplatně dány listiny s podotknutím, by šly k rodičům spoluevichčících dětí a dostaly od nich podpisy na žádost, by Beránek zůstal evičitelem; jen starostu a bývalého evičitele měly vymínout.

Ted' se podívejme na to, zda sbor může platit větší služné. Na knihách máme 180 členů, z těch jich neplatí příspěvky as 20 (evičící členové, činovníci). Přijme se tedy ročně na příspěvkách, když každý člen zaplatí \$400. Když platíme evičiteli měsíčně \$25 a nájemné ze síně \$10, máme ročně vydání o \$20 větší. Kde je na poplatek k Nár. Jednotě Sokolské, kde je na různá nutná vydání s vedením sboru, kde je na doprovování zesnulého člena ku hrobu a pod.? Od žáků nemáme příjem žádný, evičíme je bezplatně, musíme se tedy spoléhat rozhodně na příjem ze zábav. Může tedy sbor platit o \$120 ročně více? A jest jisto, že za krátký čas nebude opakován ten samý způsob k zvýšení si služného? Nabídli jsme sokolu Kotrbatému stejný plat (\$25), ač by byl ochotně evičil i při menším, neb je v něm duch sokolský a ne ziskuchtivost, touha po využitkování. Sokol Beránek nemá schopností takových, jako sok. Kotrbatý, stal se evičitelem náhodou, když sok. Houser evičení nechal. Řekněte nyní, sokolové, co soudíte o evičiteli a la Beránek a o sokolkách, které se sníží k přivítání nového evičitele přezdívkami "zeleňák" na místo projevu lásky sokolské. Kdyby mělo být podle nich, musel by sbor náš dáti Beránka do škatulky, aby se mu nic nepříhodilo, aby se nerozstona a nezemřel, neb bez něho by se nemohlo evičit, žádný evičitel snad by jim nedovedl tak vyhovět jako on. Ony neevičí pro utužení se, ony neevičí pro zdraví, ale jedině k vůli Beránkově kapse. — Tak daleko již zasáhl americký "graft". Doufám však, že sbor jedním rázem učiní konec takové vypočítavosti a neomalenému jednání těch několika sokolek, jež by si zasloužily, abych je tuto vyjmenoval. Co jsem sokolem nepotkal jsem se ještě nikdy s něčím podobným, aniž jsem se toho dočetl v orgánu našem. Vím dobře, že za dopis tento budu bojkottován, ale jak starosta mi sdělil, chtěl psát to samé, nemůže v hlavě své srovnat takové nepřičetné jednání. A za to, že se mu staví v cestu, bude se mnou a jinými sokoly stejně smýšlejšími prohlášen jednoduše za "mašinu", a kdo je v mašině takové, ten at' ani raději do schůze nejde, a jde-li, at' mlčí, aby se mohlo ze sboru sást do libovůle některých také sokolů, kteří na účet sboru dovedou si navnadit několik nezkušených mladíků, a s tou nemašinou přepadnou sbor ku vynucení přídavku. A ta nemašina hrozila při jednání o spojení se založením nového sboru jen k vůli tomu, že jedním z účelů spojení bylo získání odborného evičitele, a hrozí nyní zase. Tím však neumlčí již nikoho, sbor náš prodělal za těch 1800 tolik svízelných, že přestojí i tento, a ti činovníci, kteří po celou dobu nezištně pracovali, nedají se umlčet pomluvami, oni ve schůzích budou brát podílu na jednání, protože mohou. Kdo ničemu nerozumí, ten ovšem činí nejlépe, když mlčí, at' se jedná o sebe menší záležitost. K vůli tomu, aby Beránkovi mohlo být přidáno, sbor jistě od Národní Jednoty Sokolské neodstoupí, jak bylo z jeho strany k tomu podněcováno.

Ted' však myslím, že nejlépe učiním, když ustanu. Mám sice ještě látky mnoho, ale není ani o trojnásobněji a proto nezbyvá mi než prosit bratry čtenáře a sestry čtenářky za odpuštění, že jsem narýsoval ten život tak kotrbatě, jak ve skutečnosti je, ale myslím, že postavení takového zreadla před naše členy a sokolky bude zdravé. Uza-
vírám se sokolským Na zdar! Tom. Vonášek.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 29. října.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli sestra A. Veselá, br. K. E. Hrbek, St. Kostka a F. Lier, již byli omluveni.

Zápisy ze schůze, odbývané dne 10. září a 1. října po přečtení přijaty.

Těl. sbor z Grabtree, Oregon, žádá, aby jim bylo oznámeno, jaký jest poplatek ku přistoupení do Svazu N. J. S.; zároveň žádají stanovy. Uloženo jednání věci tu vyříditi.

Vrchní pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský zasílá dopis, ve kterém oznamuje, že na žádost Výk. Výboru N. J. S. zaslal veškeré rukopisy po prof. L. Klácelovi do Náprstkového Musea do Prahy.

T. J. S. St. Louis žádá záslužnou listinu pro br. Vojtěcha Peška, jenž jest členem ode dne 4. srpna 1886 a pro br. F. Brabce, jenž jest členem ode dne 6. července 1886. Žádosti má být vyhověno.

Plzeňský Sokol zasílá dopis, v kterém vyslovuje svou nevůli proti návrhům, podaným sokolem Košařem a Čermákem ohledně všesokolského svazu v Americe a odporuje, aby celá tato záležitost byla ponechána do příštího sjezdu.

Usneseno povolit panu A. Jandovi honorář za básně do Sok. Amer., a sice má být povoleno \$5.50.

T. J. S. Timken, Kans., zasílá stanovy ku prozkoumání odevzdané výboru. Zároveň se přihlašuje jako člen k N. J. S., a sice v počtu 19 členů a zasílá příslušný poplatek.

T. J. S. Oklahoma, Oklahoma City, se hlásí v počtu 25 členů jako člen N. J. S.; zároveň zasílá příslušný poplatek.

Obě tyto žádosti byly přijaty a T. J. S. Timken a T. J. S. Oklahoma byly dnešním dnem jako členové N. J. S. prohlášeny.

T. J. S. Blesk, Baltimore, zasílá dopis a podobiznu zesnulého bývalého náčelníka jejich jednoty a horlivého sokola A. Pokorného, se žádostí, aby byla v Sok. Amer. uveřejněna. Žádosti má být vyhověno.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: St. Louis dar do St. Franciska \$10.00; Blesk poplatek \$61.30; Clarkson poplatek \$11.95; Čechie \$18.70 dar St. Francisku. \$5.00 příspěvek, \$6.00 na soudee; Brainard \$6.60; Milwaukee \$36.90; Praha, Chig. \$55.00; Mt. Pleasant dar St. Franc. \$3.00; St. Louis pop. \$57.80; Plzeň. Sokol \$136.70; Podlipný \$30.00; Crete \$18.60, do St. Frisco \$5.00; Patterson pop. \$4.50; E. St. Louis \$11.40; Libuše dar do Frisca \$5.00; Blesk dar do Frisca \$10.00; T. S. Dívek a Paní, Newark \$3.60; Plattsouth \$12.50; Sb. Sokolek, Plattsouth \$1.50; Tábor \$36.90, příspěvek na soudee \$6.00; T. J. S. Timken vkladné \$10.15; T. S. D. a Pl., Long Island \$2.40; T. J. S. Howells \$16.90; Newark \$15.00; T. J. S. Oklahoma, vkladné \$10.00; T. J. Schuyler \$20.00; Sb. Sokolek, Balt., \$4.10; Black Wolf \$13.90, dar do Frisca \$2.00; Westfield pop. \$5.40.

Národní Tiskárna zasílá účet za výpravu a tisk Sok. Am. za měsíc říjen v obnosu \$201.43, který byl přijat a k vyplacení odkázán. Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ZÁŘÍ 1906.

Příjem.

3. Předplat. na S. A. a těl. kniha od M. Poláčka, Chicago	\$ 1.10
10. T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.	12.40
10. Za Památník a předplat. na S. A., H. Sissel	2.00
20. Za ohlášku v S. A.	8.00
20. Za ohlášku v S. A.	6.00
20. Dar pro T. J. S. San Francisco, Cal., od Sok. Lorain, O.	5.00
20. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md.	6.60
20. Za těl. knihy od F. B. Matlaacha ze St. Paul, Minn.	.60

22. Za ohlášku v S. A.	8.00
22. T. J. S. Wilber, Neb.	28.50
26. T. J. S. Tábor, Chicago	38.80
26. Dar pro T. J. S. San Francisco, Cal. od T. S. D. a Paní v L. I., N. Y.	3.00
29. Dar pro T. J. S. San Francisco, Cal., od T. J. S. Milwaukee, Wis.	5.00
29. Sb. Sokolek, Omaha, Neb.	3.30

\$ 128.30

Hotovost z minulého měsíce 5259.02

Úhrnem \$5387.32

Vydání.

19. Za 1000 obálek a papír, tisk pro T. J. S. San Francisco, Cal.	\$ 5.50
20. Vrch. pořad. S. A. za měsíc září, J. R. Jičinský	30.00
20. Výp. pořad. S. A. za měsíc září, A. Haller.	10.00
20. Výp. pořad. S. A. za měsíc září, J. Čermák.	10.00
30. Za tisk S. A. s výpr. pošt. pro měsíc srpen. Nár. Tiskárna, Chicago	250.63

Úhrnem \$ 306.13

Příjem \$5,387.32

Vydání 306.13

Hotovost \$5,081.19

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$829.52
Fond pro příští běh cvičitelský	42.85
Na darech od jednot pro T. J. S. San Francisco	82.00
Základní fond Nár. Jed. Sokolské	300.00
Na Germania Savings Banku	\$1,700.00
Na Dry Dock Savings Banku	1,700.00
Hotovost v pokladně N. J. S. (na banku)	1,681.19

\$5,081.19

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ŘÍJEN 1906.

Říjen

Příjem.

2. T. J. S. Fuegner, L. I., N. Y.	\$ 22.30
6. T. J. S. St. Louis, Mo., dar T. J. S. San Frisco	10.00
6. T. J. S. Jiří Poděbrad, Clarkson, Neb.	11.95
6. S. J. Blesk, Baltimore, Md.	61.30
6. T. J. S. Čechie, Chicago	18.70
6. T. J. S. Čechie, dar T. J. S. San Francisco	5.00
6. T. J. S. Čechie přips. na přisp. za vypl. soudee	6.00
6. T. J. S. Brainard, Neb.	6.60
6. Za těl. knihy, K. Mastný, Schuyler, Neb.	2.56
6. Za těl. knihy, K. Turek, Newburg, O.	.66
11. Za těl. knihy, Slov. Sokol, V. V. v Allegh.	.63
11. T. J. S. Milwaukee, Wis.	36.90
11. T. J. S. Praha, Chicago	55.00
11. T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, dar pro Frisco	3.00
11. T. J. S. St. Louis, Mo.	57.80
18. Za těl. knihy od V. Lukeš, Chicago	1.53
18. Plzeňský Sokol, Chicago	136.70
18. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.	30.00
18. T. J. S. Crete, Neb.	18.60
18. T. J. S. Crete, dar pro T. J. S. San Francisco	5.00
18. Za ohlášku v Sok. Amer.	6.00
18. T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y.	4.50
18. T. J. S. East St. Louis, Ill.	11.40
18. Sbor Libuše, So. Omaha, dar pro San Frisco	5.00
18. S. J. Blesk, Baltimore, Md., dar pro Frisco	10.00

18. T. S. D. a Paní v Newark, N. J.	3.60
18. T. J. S. Plattsmouth, Neb.	12.50
18. Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.	1.50
18. T. J. S. Tábor, Chicago	36.90
18. T. J. S. Tábor přips. za vypl. soudce	6.00
20. T. J. S. Timken, Kans., za vstupné	10.15
20. T. S. D. a Paní v L. I. C., N. Y.	2.40
20. Za těl. knihy od V. Dobiáše, Chicago	2.75
20. T. J. S. Howells, Neb.	16.90
22. T. J. S. Newark, N. J.	15.00
22. T. J. S. Oklahoma, Okla., za vstupné	10.15
27. T. J. S. Schuyler, Neb.	20.60
27. Sbor Sokolek Baltimore, Md.	4.10
29. T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans. . .	13.90
29. T. J. S. Hvězda Západu, dar pro San Francisco	2.00
29. T. J. S. Westfield, Mass.	5.40

\$ 690.98

Hotovost z minulého měsíce 5081.19

Úhrnem \$5772.17

Říjen

Vydání.

5. Za 4837 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro září N. T. \$	201.55
8. Za ztrátu času co soudce v Žup. Střed., Chic., br. Kotek	6.00
8. Za telegram k závod. Župy Střed., F. Martyny . .	1.84
15. Za cuts pro S. A., Knoxville Engraving Co. . .	13.50
15. Za tisk 1000 čtvrtletních zpráv F. Lierovi . . .	12.00
18. Za fotografické práce při závod. Župy Střed., J. Malý	20.00
19. Za ztrátu času při závod. Župy Střed. co soudce, br. Pokorný	6.00
19. Vrch. pořad. S. A. za říjen, Dr. J. R. Jičínský	30.00
19. Výp. poř. za říjen, Ant. Haler	10.00
19. Výp. poř. za říjen, Jos. Čermák	10.00
31. Za literární práce pro S. A., p. Al. Janda . . .	5.50
31. Za 4823 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro říjen N. T.	201.43
31. Služné taj. V. V., br. M. Grabensteinovi za III. čtvrtletí	8.75
31. Služné pokl. V. V., br. F. Lierovi	5.00
31. Služné jednatelem, br. J. Černému	45.00
31. Za poštovné, dovoz. a pod., jednat. V. V. za III. čtvrtletí	6.18

\$582.75

Příjem \$5,772.17

Vydání 582.75

Hotovost \$5,189.42

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$829.52
Fond pro příští běh cvičitelský	42.85
Na darech od jednot. pro T. J. S. San Francisco	122.00
Základní fond N. J. S.	300.00
Na Germania Savings Bank	\$1,700.00
Na Dry Dock Savings Bank	1,700.00
Hotovost v pokladně N. J. S. (na banku)	1,789.42
Úhrnem	\$5,189.42

Bratři tajemníci, kteří jste nezaslali zprávy za druhé a třetí čtvrtletí t. r., buďte tak laskavi a zašlete zprávy co možno nejdříve, a prosím vás, nestěžujte práci mou; dále jest ještě mnoho sborů, které nezapravily poplatek do fondu pro sjezd za rok 1905 a 1906; zároveň i ti bratři tajemníci

jsou žádáni, aby co nejdříve poplatek onen zaslali, neb přichází již nový rok a přijde poplatek nový a tak nashromáždí se dluh, který se špatně platí. Doufám, že bratři tajemníci si tentokrát mé žádosti povšimnou.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA III. ČTVRTLETÍ

od 1. srpna do 31. října 1906.

Příjem.

Za vstupné a příspěvky od sborů	\$1221.10
Památník Nár. Jed. Sokolské	2.55
Na darech od Jed. pro T. J. S. San Francisco	58.00
Sokol Americký	44.25
Výevik a vzdělání ve sborech	11.52

\$1,337.42

Hotovost z minulého čtvrtletí 5,053.39

Úhrnem \$6,390.81

Vydání.

Sokol Americký	\$1051.97
Výevik a vzdělání ve sborech	2.18
Poštovné, dovozní a povozné	12.15
Různé příjmy	5.50
Tiskopisy	12.00
Závody, slavnosti	33.84
Různé vydání	25.00
Služné taj., pokl. a jednat. V. V.	58.75

Úhrnem \$1,201.39

Příjem \$6,390.81

Vydání 1,201.39

Hotovost \$5,189.42

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS ŽUPY STŘ. N. J. S. č. 31.

ze dne 15. října 1906.

Starosta V. Šedivec zahájil schůzi. Nepř. M. Ryska, St. L. Za O. Srnku od St. L. Sokola vyslán br. Fr. Vůch, a E. St. L. vysílá svého zástupce Fr. Janovského. Oba vřele přijati, první, co osvědčený pracovník, s radostí, druhý co nadějný borec, s vděkem, že mladý jeho sbor pojímá snahy ú. v. Župy správně. Minulý zápis čten a přijat, jak zněl. Zástupce Janovský odvádí poplatek sboru E. St. L. za I. půlletí 1906 \$1.75, a dále stěžuje si do neblahých poměrů, ba třenic, nazvíce z osobitosti povstálých, jimiž rozvin tělocvičný sboru toho trpí. Usneseno vyslati tříčlenný výbor v zájmu věci naší sokolské, aby hleděl spory urovnati. Br. Tesař podává vysvětlení, s jakými obtížemi jest mu zápoliti při ustavování projektovaných sborů; postup onen usneseno odložit na čas neurčitý. Náčelník vyzve sbory v Chicagu ku pořádání společných každého čtvrt roku a jednatel dožádá stávajících výborů dozorech, aby konali svoji povinnost; jinak zvolení budou členové jiní. Pro St. L. a okolí ustanoven nový, snaživý člen v této schůzi. Jednáno opět o výpravě do Čech; jelikož však vzdor všemu dopisování a se dotazování našemu jsme posud zcela beze zpráv, ponecháno vše výboru činnému v New Yorku a jednání výboru našeho v Chicagu pro nedbalost odsouzeno jest. Příjem \$1.75. Vydání žádné.

Na zdar!

Frank Široký, jednatel.

ZÁPIS ŽUPY VÝCHODNÍ N. J. S.

Zápis ze schůze odbývané dne 20. srpna 1906.

Br. starosta zahájil schůzi. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni byli br. Beníšek, Skřivánek, Vohnan, Slavětinský a Filip a Vokál. Čten dopis Těl. Jed. Fugner, ve kterémž jednota ona znamuje, že na místo br. Uhra zvolila do župního výboru br. Vokála. Dále čten dopis br. Havlíka z Astorie, L. I. Dále čten dopis od Těl. Jed. Philadelphia, ve kterémž jednota ona žádá příspěvek na cestovné pro jejich posluchače do kursu. Povoleno bylo jednotě oné na krytí výloh s tím spojených \$16.00. Na to čten dopis Těl. Jed. Sokol v New Yorku, v němž žádají, abychom vydali do oběhu pohlednice pro příští sokolský slet v Čechách. Dopis nebyl přijat. Uloženo br. jednatelem, aby oblesal schůzi do Astoria na 3. září. — Vydání: Br. Gregorovi služné a dopisné \$2.75, Těl. Jed. Philadelphia \$16.00, správě Sokolovny za stravu pro posluchače \$3.75.

* *

Zápis ze schůze odbývané dne 17. září 1906.

Br. starosta zahájil schůzi. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni byli br. Filip, omluven br. Skřivánek, Vokál, Volman, Sekyra. Čten dopis Těl. Jed. v New Bedford; v dopise onom jednota ona žádá župu Východní, aby tam vyslala cvičitele. Br. Martyny, který jednotu onu navštívil co cvičitel, podává podrobnou zprávu. Dále dopis od br. Říhy z Astoria, L. I. Uloženo jedn., aby zaslal dopis ohledně schůze, která byla pořádána v Astoria, L. I. — Vydání: Náhrada výboru ze schůze v Astoria, L. I. \$2.40; správě Sokolovny za pokrmy pro posluchače \$3.30; br. Martynymu za cestu do New Bedford \$10.00. — Příjem: Od Těl. Jed. Philadelphia vrácené peníze na cestovné pro posluchače \$4.00.

* *

Zápis ze schůze odbývané dne 16. července 1906.

Br. starosta zahájil schůzi. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni byli br. Lier, Skřivánek a Filip. Br. jednatelem uloženo dopsati br. pořadatel, že v Baltimore státní závody pořádány nebudou. Dále zaslali se má dopis ohledně kursu, který pořádá Východní župa. V této schůzi byl br. Štefek zbaven povinnosti jako župní cvičitel Těl. Jed. v Bayone, N. J. — Vydání: Br. Štefkovi za cvičení T. J. v Bayone \$3.00; správě Sokolovny za pokrmy pro posluchače \$4.90. — Na zdar!

Vinc. Vaněk, jednatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

Br. Langer, Seattle, Wash.: Díky za vzmomínku. Jakmile se ulebedíš, piš i pro list. Mnoho zdaru.

Ročák P., Chicago: Musí být podepsáno, jinak uveřejnit nelze. Tak zní stanovy, ostatně práce dobrá, proč se tedy za ni stydět?

A. J.: Díky za zaslání. Ohromný nával látky nepřipustil, abychom použili v čísle tomto, však nevadí, bude příště.

Antonio B.: Abychom na takové nájezdy a přímo hnusné láteření odpovídali dále, toho od nás, prosím, nezádej, tak snížit se nemůžeme, vědouce, kdo za tím.

Marie M.: V takém případě lehká ztrava postačí zcela, také dobré mléko, nikoliv však vepřové maso a p., aneb těžké nápoje lihové.

Mixa, Praha: Víme. Byl toho poslán odtud celý balíček na prof. M. a odtud má H.

PÍSEMNICTVÍ.

Pro čtenáře, opravdového čtenáře, jenž rád zví vše a se poučí, není snad lepší knihy příruční, jako právě dokončené dílo "Malý Ottův Slovník Naučný". Jest příruční to kniha obecných vědomostí, redakcí Fr. A. Šubrtů. Celé dílo jest ve dvou svazcích s četnými obrazy a podává množství poučení ze všech oborů věd a nauk. Obsahuje vysvětlení tisíců a tisícův pojmů a jmen přehledně, jasně a obsažně. Jsou tu jednotlivé významy, jakž i v listě našem se s nimi často setkáváte a třeba někdy i vysvětleny byly jednou, po druhé již objeví se v proudu vlastní nitě vypravování, poučení a zdůraznění, že vysvětlení zdálo se již nepotřebným a přece často jest, aniž sami bychom si rádi přiznali. Ano někdy i při nejlepší vůli nelze toho či onoho významu si vzpomenout toho kterého slova a v knize této vždy najdete. Tam, kde jsou knihovny české u těch kterých sborů našich kniha tato rozhodně by scházeti neměla, jet' jen ve vzdělavatelném zájmu našich lidí, aby věděli co možná vše, aby znali co nejvíce a s cizinou v ohledu tom měřiti se mohli. Čtenáři naši dostanou jeden sešit tohoto díla na ukázkou, když se lístkem oň přihlásí u Českého lidového knihkupectví, 347 72nd St., New York City.

Dostali jsme knížečku nadepsanou "Průmyslový Unionismus", jejíž autorem jest Eugene V. Debs a překlad obstaral J. E. V. nákladem Cimler a Cihelka v New Yorku, 1431 Ave. A. Cena knížečky 5 ctů. Překlad jest nejen pěkný, ale vlastní práci, již čtli jsme v originálu přilehlá důkladně. Kdo věří v osvobození dělnictva jen pomocí boje třídního najde tu dost materiálu k přemýšlení, jako ten kdo poznati chce co možná vše, aby pak vlastní úsudky si tvořil, rozumoval a názory své opravoval, aneb zlepšil.

Jako vše roste, tak i zvyšují se požadavky naše veškeré, tak i množí se požadavky české školy svobodomyšlné a protože se množí mělo by rozhodně všude k tomu se přihlížeti, aby školám našim dostávalo se podpory kruhů našich i pěstoval se dějepis český a zeměpis. Znalost těchto předmětů je v pořadu každého dobrého učitele volného. A tu jen s radostí uvítali jsme knížečku "Země České Koruny a o českém státu," jakž zove se práce vydaná F. K. Broncem v Oklahoma City, Okla. Jest pěkný to obrázek naší rodné zemi, opatřen mapkami i udaji přesnými dosti a tak sestaven, že mysl mladistvou jistě neunaví, ba naopak. Úmyslem spisovatele jest zavést knížečku ku každému českému křbu v Americe, do každé pokročilé české rodiny a na každou českou školu. Objednejte si a sbory naše zvláště pro dorost a tu naši drobotinu. Hodí se na odměny za dobrou návštěvu tělocviku a p. Cena pouze 25 ctů. Adresa: Fr. K. Bronec, 219 W. Reno ave., Oklahoma City, Okla.

VYHLÁŠKA.

Přijme se schopný cvičitel na jeden rok pro Župu Západní, znalý amerických poměrů; zároveň musí zastávati úřad organisatora nových sborů. Podmínky zasilány bud' tebe na jednatele V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

VYHLÁŠKA.

Přijme se cvičitel, který by mohl místo ono zastávati při svém zaměstnání. T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., chce platit \$16.00 měsíčně. Sbor zaručuje se opatřiti mu práci. Krejčí neb strojník lehce práci obdrží. Povinen jest dvakráte týdně cvičit a musí býti dobrý organisátor. Přihlášky dejtež se u taj. Louis Sedlák, 3271 East Str., Allegheny, Pa., aneb u jednatele V. V. Jana Černého, 437 E. 71st Str., New York.

VYZVÁNÍ.

Oznamujeme všem Jednotám, že Výkonný Výbor Nár. Jednoty Sokolské zakoupí za mírných podmínek tělocvičné nářadí, jako jsou: bradla, hrazda a kůň. Pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, necht' ihned oznámí to jednateli V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajem., 1 Teasdale Pl. F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní, Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Anton Mysliveček; náměstek Fr. Beníšek; pokladník Fr. Lier II.; jednatel Vinc. Vaněk, 420—424 E. 71. St., New York City; náčelník Jos. Gregor, 406 E. 75. St. podnáčelníci: I. Jan Beníšek, II. Fr. Beníšek; finanční výbor: Jos. Gregor, Fr. Lier ml. Schůze odbyvá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St., New York.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 2002 Ellsworth St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jan Batka, 132 F. Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59 — 2nd Ave. Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeiffera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 3389 — 3rd Av.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—422—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpo.; tajemník Alois Nelbert, 1960 N. Darien St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyhlš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., tajemník Josef Krupka, 11 Oneko Lane.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č. S. P. S. taj. Frant. Novotný, 717 Penington av.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Michalíčka.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Vojtěška A. Jareš, 2004 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1. Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna Peřina, 469 Belmont Ave.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Clevelandu, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cais, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, 104 Tillman Avenue, Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábeš, Gust. Kašpar, V. Štíbr, Fr. Vacha, Emil Slapák Frank Vejnar. — Schůze 4. neděli odpo. ve 2. hod. u "Sokola Cech".

Sokol Cleveland, 1. sobotu v Sokolovně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Emil Slapák, 2117 Capitol Street. S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně, č. 8 Wendal Ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Vojt. Rozhoň, 118 Sackett St.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 430 Huribut Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Gustav Vím, 507 — 30th St.; účetník Vác. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.; 4 neděli v měsíci, v síni Al. Štoibý, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Rip, Allegheny, Pa., tajem. Louis. Sedlák, 3271 East St., Allegheny, Pa.

Župa Střední, Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Šedivec; náč. V. K. Trška, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13. St.; jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitba; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vím Mich., Fr. Václ. Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9. a Allen av, každé 3. pondělí

Pizenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, tajem. A. V. Kalík, 934 So. Ashland av. účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Vác. Topinka, 1100 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechle, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma st.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Jaroslav Mottl, 1526 So. 40. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovenská Lopa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hálek, 133 W. Taylor St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lápy; Fr. Vraney, 521 N. 10. St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni. Taj. Jos. Pokorný, 682—14 th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Trška, 2039 Russell Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo., schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Av. a Neosho St. Tajemník Vinc. Václavík, 4537 Minnesota Ave.

Tyř C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. Fr. Grubhoffer, 727 F. Ave., West.

Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo. 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave. taj. Kar. Jaeger, 1704 Geyer Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. Jan Vrzal, 1208 N. 3rd St.

Župa Západní, Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáček a Růžena Sedláček, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Able, Neb.; 1. neděli, taj. Jan Vávra.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni C.S.P.S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, 287 So. 21. St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. Jití z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. A. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. neděli v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U. Sts., tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Anna Redla, 1732 So. 13. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva. taj. Jindř. Studníčka.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Frant. Ptáček, 434 Waller St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. I. Capek, 219 Reno St.